

πύλι πύλακι πύλατι μολά τα
 ἑφύτιονος α δέν ἴνα το δανμά
 καλο στη γη δέν ἀνδισώ στον
 καλο δέν ἀνδισώ στη γη στον

Αυτόγραφον μετροῦχης σημειουμένης παρά τοῦ ἰ

omw d. tua gloria alysca
 Es grande in v. d. a d. Santa
 Sua del lulo dentro un
 l'parito d. fassi d. maia

ah au tu forte non tem
 eri lassasate di ~~stagnos~~ f.
 tu spero vgnu d. Evgra n
 che dai up. da dire all

tutti s. p. n. i. w. h. e. t. u. n. e. n. e. l. l.
 che caperem d. loro e'
~~maia~~ ~~maia~~ ~~maia~~ ~~maia~~

2165

Εργ.
χρ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑ

m

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ Α΄ ΤΑΞΕΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

ΜΑΘΗΤΕΥΟΝΤΩΝ

ΜΕΤΑ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ ΚΑΙ ΔΕΞΙΛΟΓΙΟΥ

Κατὰ τὸ τελευταῖον πρόγραμμα τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας

ΥΠΟ

205 x 132

Α. Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

γυμνασιάρχου

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΡΙΤΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΛΑΜΠΡΟΥ

1900

Πᾶν γνήσιον ἀρτίτυπον φέρει τὴν ὑπογραφήν μου

A. P. Παλαιολόγου.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΟΛΟΓΟΥ ΤΗΣ Α' ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Τὴν Χρηστομάθειαν ἡμῶν διηρέσαμεν εἰς δύο περιόδους, ὧν ἑκατέρα περιέχει ὑπὲρ τὰς 25 σελ. στερεοτύπου ἐκδόσεως, δηλ. ἕλλην ἀρχοῦσαν δι' ἓν ἔτος. Διηρέσαμεν δ' αὐτὴν οὕτως, ὅπως ὁ διδασκὴς τὴν μίαν περίοδον ἐν τῇ α' τάξει διέλθῃ κατ' οἶκον τὴν ἑτέραν ἐν τῇ ἐπομένῃ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Ἡ παροῦσα ἔκδοσις διαφέρει τῶν προηγουμένων κατὰ τὰς τὸ γενικὸν λεξιλόγιον ἀντικατεστάθη δι' εἰδικῶν, εἰς ἃ προσετέθησαν καὶ αἱ ὑπὸ τὸ κείμενον σημειώσεις, μῦθοί τινες μετετέθησαν καθ' ὑπόδειξιν τοῦ φίλου κ. Α. Βόγια ἐκ τῆς δευτέρας περιόδου εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς πρώτης καὶ ὀλίγοι ἄλλοι ἀπλοποιήσεις ἐγένοντο, ὅπως συμβαδῖν ἢ Χρηστομάθεια μετὰ τῶν γυμνασμάτων, ἀφ' οὗ προέλασθῆ ἡ ὁδὸς διὰ τῆς διδασκαλίας ἐτίωρ ἐξ αὐτῶν.

Διηγήματά τινα ἀπλοῦστερα καὶ εὐκολώτερα τῶν μύθων θὰ παρεμβάλωμεν ἐν τῇ ὅσῳ οὕπω γενησομένη τετάρτῃ ἐκδόσει τῶν ἡμετέρων γυμνασμάτων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ὀκτωβρίου 1900

Α. Ε. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΚΕΝΤΡΟ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α΄.

α' Μύθοι, ἀποφθέγματα καὶ διηγήματα.

(Ἐκ τοῦ Διωπόου, Στοβαίου, Πλουτάρχου, Ἀθηναίου, Αἰλιανῶ
καὶ Διογένους Λαερτίου)

† 1. Ἐγὼ καὶ Κύων.

Ἐγὼ καὶ κύων περὶ εὐτοκίης ἤριζον. Τῆς δὲ κυνὸς εἰπούσης, ὅτι μόνη τῶν τετραπόδων τυχέως κύει, ἢ ὅς ὑπολαβοῦσα εἶπεν· «ἀλλ' ὅταν τοῦτο λέγῃς, γίγνωσκε ὅτι τυφλὰ τίκεις».

† 2. Ἴππος καὶ Ἴπποκόμος.

Τὴν κριθὴν τοῦ ἵππου ἱπποκόμος κλέπτων καὶ πωλῶν τὸν ἵππον ἔτριβε καὶ ἐκτένιζε πάσης τῆς ἡμέρας. Εἶπε δὲ ὁ ἵππος· «εἰ θέλεις ἀληθῶς καλὸν εἶναι μετὰ τὴν κριθὴν τὴν τρέφουσάν με μὴ πῶλει».

† 3. Ἀλώπηξ πρὸς μορμολύκειον.

Ἀλώπηξ εἰς οἰκίαν ἐλθοῦσα ὑποκριτοῦ καὶ ἕκαστα τῶν αὐτοῦ σκευῶν διερευνημένη εὗρε καὶ κεφαλήν μορμολυκείου εὐφυῶς κατεσκευασμένην, ἣν καὶ ἀνελκασθεῖσα τῆς χειρὸς ἔφη· «ὦ οἶα κεφαλή καὶ ἐγκέφαλον οὐκ ἔχει».

† 4. Πῆραι δύο.

Ἀνθρώπων ἕκαστος δύο πῆρας φέρει· τὴν μὲν ἔμπροσθεν, τὴν δ' ὀπίσθεν, γέμει δὲ κακῶν ἕκαστέρας· ἀλλ' ἢ μὲν ἔμπροσθεν ἀλλοῦ, ἢ δὲ ὀπίσθεν τῶν αὐτοῦ τοῦ φεροντός. Καὶ διὰ τοῦτο οἱ πῆραι τὰ μὲν ἐκυτῶν κακὰ οὐχ ἄρῶσι, τὰ δὲ ἀλλότρια πάνυ ὀφθαλμῶς θεῶνται.

† 5. Ὄλιος ἄγριος.

Ἄγριος ὄλιον ἡμέρον ἰδὼν ἐν τινὶ εὐηλίῳ τόπῳ προσελθὼν αὐτὸν ἐπὶ τῇ εὐεξίᾳ τοῦ σώματος καὶ τῇ ἀπολαύσει τῆς τροφῆς. Ὑστερον δὲ ἰδὼν αὐτὸν ἀχθοροροῦντα καὶ τὸν

ὀνηλάτην ὀπισθεν ἐπόμενον καὶ ῥοπάλοις αὐτὸν παίοντα, ἔφη·
«ἀλλ' ἔγωγε οὐκέτι σε εὐδαιμονίζω· ὄρω γὰρ ὅτι οὐκ ἄνευ κα-
κῶν μεγάλων τὴν εὐδαιμονίαν ἔχεις».

✦ 6 Ἄρκτος καὶ Ἀλώπηξ.

Ἄρκτος τίς ποτε μεγάλως ἐκχυχάτο, ὡς φιλανθρωπότατόν
ἐστι πάντων τῶν ζῴων· λέγουσι γὰρ ὅτι ἄρκτος νεκρὸν οὐδὲν
ἐσθίει. Ἡ δὲ ἀλώπηξ ἀκούσασα ταῦτα ἐμειδίασε καὶ πρὸς αὐτὴν
εἶπε· «εἶθε τοὺς νεκροὺς ἤσθιες καὶ μὴ τοὺς ζῶντας».

✦ 7. Κάλαμοι καὶ δρυς.

Δρῦν ἄνεμος ἐκριζώσας ἐν ποταμῷ ἔρριψεν. Ἡ δὲ φερομένη
τοὺς καλάμους ἐρωτᾷ· «πῶς ὑμεῖς, ἀσθενεῖς ὄντες καὶ λεπτοί,
ὑπὸ τῶν βιαιῶν ἀνέμων οὐκ ἐκριζοῦσθε;» Οἱ δὲ εἶπον· «ὕμεις τοῖς
ἀνέμοις μάχεσθε καὶ ἀνθίστασθε, καὶ διὰ τοῦτο ἐκριζοῦσθε· ἡμεῖς
δέ, παντὶ ἀνέμῳ ὑποπίπτοντες, ἀβλαβεῖς διαμένομεν».

✦ 8. Λέων καὶ Βάτραχος.

Λέων ἀκούσας ποτὲ βατράχου μέγα βοῶντος ἐπεστράφη πρὸς
τὴν φωνὴν οἴόμενος μέγα τι ζῷον εἶναι. Προσμείνας δὲ μικρόν, ὡς
εἶδεν αὐτὸν προελθόντα τῆς λίμνης, προσελθὼν αὐτὸν κατεπάτησεν.

✦ 9. Λύκος καὶ Ποιμένες.

Λύκος ἰδὼν ποιμένας ἐσθίοντας ἐν σκηνῇ πρόβατον, ἐγγὺς πρὸς
ελθὼν ἔφη· «ἡλίκος ἂν ἦν ὑμῖν θόρυβος, εἰ ἐγὼ τοῦτο ἐποίουν».

✦ 10. Ταῦροι τρεῖς καὶ Λέων.

Ἐνέμοντο τρεῖς μετ' ἀλλήλων βόες. Λέων δὲ τούτους φε-
θέλων, διὰ τὴν ὁμόνοιαν ἐδειλία· αἰμίλοις δὲ λόγοις τούτους ὁ-
χωρίσας, μεμονωμένους, τούτων ἕνα καθ' ἕνα εὐρών τρεῖς
ἤσθιεν.

✦ 11. Κοιλία καὶ πόδες.

Κοιλία καὶ πόδες περὶ δυνάμειος ἤριζον. Πρὸς ἕ-
ποδῶν λεγόντων, ὅτι προέρχουσι τῇ ἰσχύϊ τοσοῦτον, ὡς
τὴν τὴν γαστέρα βαστάζειν, ἐκείνη εἶπε· «ὦ οὔτοι, ἐάν
τροφὴν προσλάβω, οὐδ' ὑμεῖς βαστάζειν δυνήσεσθε».

12. Πρόβατον κειρόμενον.

Πρόβατον άφυώς κειρόμενον πρὸς τοὺς κείροντας εἶπεν· «εἰ μὲν ἔρια ζητεῖτε, άνωτέρω τέμνετε, εἰ δὲ κρέως ἐπιθυμεῖτε, άπαξ καταθύσχετε, τοῦ κατὰ μικρὸν βασκνίζειν άπαλλάξσαντες».

13. Λύκος καὶ Ἄμνος.

Λύκος άμνὸν ἐδίωκεν· ὁ δὲ εἰς ἱερὸν κατέρυγεν. Προσκλουμένου δὲ αὐτὸν τοῦ λύκου καὶ λέγοντος ὅτι θύσει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τῷ θεῷ, ἣν καταλάβῃ, ἐκεῖνος εἶπε πρὸς αὐτόν· «άλλ' αἰρετώτερόν μοι ἔστι θεοῦ θυσίαν γενέσθαι ἢ ὑπὸ σοῦ διαφθοροῦναι».

14. Ὀδοιπόροι καὶ Ἄρκτος.

Δύο φίλοι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐβάδιζον· ἄρκτου δ' αὐτοῖς ἐπιραινείσης, ὁ μὲν εἰς φθάσας ἀνέβη ἐπὶ τι δένδρον καὶ ἐνταῦθα ἐκρύπτετο· ὁ δ' ἕτερος μέλλων περικατάληπτος γίνεσθαι, πεσὼν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐαυτὸν νεκρὸν προσεποιεῖτο. Τῆς δὲ ἄρκτου προσφερούσης αὐτῷ τὸ ρύγχος καὶ περισσφραϊνομένης, τὰς ἀναπνοὰς συνεῖχε· λέγουσι γὰρ νεκροῦ μὴ ἄπτεσθαι τὸ ζῶον τοῦτο. Ἀπαλλαγείσης δὲ, ὁ ἀπὸ τοῦ δένδρου καταβὰς ἐπυνθάνετο τοῦ ἐτέρου, τί ἢ ἄρκτος πρὸς τὸ οὖς ἔλεξεν· ὁ δ' εἶπε, (τοῦ λοιποῦ τοιοῦτοις μὴ συνοδοιπορεῖν φίλοις, οἱ ἐν κινδύνοις οὐ παρὰ μένουσιν.

15. Ἀλώπηξ.

Ἀλώπηξ λιμώττουσα ὡς εἶδεν ἐπὶ τινος ἀναδενδράδος βότρυς πέποντας κρεμαμένους, ἤβουλήθη αὐτῶν περιγενέσθαι καὶ οὐκ ἠδύνατο· ἀπκλαττομένη δὲ πρὸς ἐαυτὴν εἶπεν· «ὄμοφακές εἰσιν».

16. Καρκίνος καὶ Ἀλώπηξ.

Καρκίνος ἀπὸ τῆς θηλάσης ἀναβὰς ἐπὶ τινος ἐνέμετο τόπου. Ἀλώπηξ δὲ λιμώττουσα, ὡς εἶδε, προσελθοῦσα συνέλαβεν αὐτόν· ὁ δὲ μέλλων καταβιβρώσκεσθαι ἔφη· «άλλ' ἔγωγε δίκαια πέπονθα, ὅς θηλάττιος ὦν χερσαῖος ἤβουλήθη γενέσθαι».

κολοιός ὑπολαβῶν εἶπεν· «ἀλλ' εἰ σοῦ βασιλεύοντος, ὁ ἀετός ἡμᾶς καταδιώκειν ἐπιχειρήσει, πῶς ἡμῖν ἐπαρκέσεις ;» X

18. Γαλιῆ.

Γαλιῆ εἰσελθοῦσα εἰς χαλκίως ἐργαστήριον τὴν ἐκεῖ κειμένην ῥίνην περιέλειχε. Συνέβη δ' ἐκτριβομένης τῆς γλώσσης πολὺ αἷμα φέρεσθαι. Ἡ δ' ἐτέρπετο ὑπονοοῦσά τι τοῦ σιδήρου ἀφαιρεῖσθαι, μέχρι παντελῶς ἀπέβηλε τὴν γλῶσσαν.

19. Κίχλην.

Ἐν τινι μυρσινῶνι κίχλη ἐνέμετο, διὰ δὲ τὴν γλυκύτητα τοῦ καρποῦ οὐκ ἀφίστατο. Ἰξευτῆς δὲ ἰδὼν αὐτὴν ἰξεύσας συνέλαβε· καὶ δὴ μέλλουσα ἀναιρεῖσθαι ἔφη· «δειλαία εἰμί, ἦτις διὰ τροφῆς γλυκύτητα βίου στερίσκομαι».

20. Κόραξ νοσῶν.

Κόραξ νοσῶν ἔφη τῇ μητρὶ κλαιούσῃ· «μὴ θρήνει, μήτηρ, ἀλλ' εὐχου τοῖς θεοῖς νόσου με ἀπαλλάξαι». Ἡ δὲ ὑπολαβοῦσα ἔφη· «καὶ τίς σε, τέκνον, τῶν θεῶν ἐλεήσει ; τίνας γὰρ ὑπὸ σοῦ βωμὸς οὐκ ἐσυλήθη ;»

21. Γεωργὸς καὶ παῖδες αὐτοῦ.

Ἄνθρωπος γεωργὸς μέλλων τελευτᾶν, καὶ βουλόμενος, τοὺς αὐτοῦ παῖδας ἐμπείρους ποιῆσαι τῆς γεωργίας προσκαλέσας αὐτοὺς ἔφη· «τεκνία μου, ἐν ἐνὶ μου τῶν ἀμπελώνων θησαυρὸς ἀπόκειται». Οἱ δὲ μετὰ τὴν αὐτοῦ τελευτὴν ὕννης τε καὶ δικέλλας λαβόντες πᾶσαν αὐτῶν τὴν γεωργίαν ὥρυξαν, καὶ τὸν μὲν θησαυρὸν οὐχ εὔρον, ἡ δ' ἀμπελος πολλαπλασίονα τὴν φορὰν αὐτοῖς ἔδωκε.

22. Θαλις καὶ Θεράπαινα.

Θαλιὴν εἰς τὸν οὐρανὸν ὄρωντα καὶ ἐμπροσθέντα εἰς τὸ βάρυθρον ἡθεράπκιν, Θεράπαινα οὖσα, δίκαια παθεῖν ἔφη· ^{ἴσχυα} ~~εἰ~~ τὰ πρὸς ποσὶν ἀγνωῶν τὰ ἐν οὐρανῷ ἐσκόπει. _{= οὐδὲ}

23. Φόνος Ἰππάρχου.

+ 24. Περικλήης.

Περικλήης ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγός, ἐπεὶ δύο αὐτοῦ τὴν θυγατέρα ἐμνηστεύοντο, ὁ μὲν πλούσιος καὶ ἀπαίδευτος, ὁ δὲ πένης καὶ φιλόσοφος, τούτῳ αὐτὴν ἐξέδωκεν εἰπών, ὅτι ἀμείνων ἐστὶ τοῦ ὄντος ὁ δυνάμενος γενέσθαι πλούσιος.

6 4 25. Πελοπίδας.

Πελοπίδας ἀνδρείου στρατιώτου διαβληθέντος αὐτῷ ὡς βλασφημήσαντος αὐτὸν εἶπεν· «ἐγὼ τὰ μὲν ἔργα αὐτοῦ ὀρώ, τῶν δὲ λόγων οὐκ ἤκουσα».

7 26. Ἀλεξάνδρος ὁ Μέγας.

Ἀλεξάνδρος ἐτι πικρῶν, πολλὰ τοῦ Φιλίππου κατορθούντος, οὐκ ἔχαιρεν, ἀλλὰ πρὸς τοὺς συντρεφομένους ἔλεγε παῖδας «ἐμοὶ δὲ ὁ πατήρ οὐδὲν ἀπολείπει». Τῶν δὲ παίδων λεγόντων ὅτι ταῦτά σοι κτᾶται, «τί δὲ ὄφελος» εἶπεν «ἐὰν ἔρω μὲν πολλὰ, πράξω δὲ μηδέν ; »

Ἐπεὶ Ἀλεξάνδρῳ Ἀντίπατρος πολλὰ κατὰ τῆς μητρὸς ἔγραψεν, «ἀγνοεῖς» εἶπεν «Ἀντίπατρε, ὅτι μητρὸς ἐν δάκρυον πολλὰς διαβολῶν ἐπιστολάς ἀπαλείφει ; »

+ 27. Θεμιστοκλήης.

Τοῦ Σεριφίου πρὸς Θεμιστοκλέα εἰπόντος, ὡς οὐ δι' αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τὴν πόλιν ἔνδοξός ἐστιν, «ἀληθῆ λέγεις» εἶπεν «ἀλλ' οὐτ' ἂν ἐγὼ Σεριφίος ὦν ἐγεγόνμην ἔνδοξος οὔτε σὺ Ἀθηναῖος».

7 28. Ἀργιλεωνίς ἡ Βρασιίδου μήτηρ.

Ἐπεὶ συνέβη πεσεῖν Βρασιίδαν ἐλευθεροῦντα τοὺς ἐπὶ Θράκης Ἕλληνας, οἱ δὲ πεμψθέντες εἰς Λακεδαιμόνα πρέσβεις τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀργιλεωνίδι προσῆλθον, πρῶτον μὲν ἠρώτησεν εἰ καλῶς ὁ Βρασιίδας ἐτελεύτησεν· ἐγκωμιαζόντων δὲ τῶν Θρακῶν καὶ λεγόντων, ὡς οὐδεὶς ἄλλος ἐστὶ τοιοῦτος, «ἀγνοεῖτε» εἶπεν «ὦ ξένοι· Βρασιίδας γὰρ ἦν μὲν ἀνὴρ ἀγαθός, πολλοὶ δ' ἐκείνου κρείσσονας ἐν τῇ Σπάρτῃ».

8 4 29. Λυκούργος.

Λυκούργος πυθνανομένου τινός, διὰ τί μικρὸς οὕτω καὶ εὐτε-

λείς ἔταξε τὰς θυσίας, «ὅπως» ἔφη «μηδέποτε τιμῶντες τὸ θεῖον διαλείπωμεν».

30. Σωκράτης.

Σωκράτης, ἐρωτήσαντος αὐτὸν Γοργίου ἦν ἔχει περὶ τοῦ μεγάλου βασιλέως ὑπόληψιν καὶ εἰ νομίζει τοῦτον εὐδαίμονα εἶναι, «οὐκ οἶδα» εἶπε «πῶς ἀρετῆς καὶ παιδείας ἔχει, ὡς τῆς εὐδαιμονίας ἐν τούτοις, οὐκ ἐν τοῖς τυχηροῖς ἀγαθοῖς κειμένης».

Σωκράτης ἐν γήρᾳ κιθαρίζων παρὰ Κόννῳ τῷ κιθαρωδῷ ἐτύγγυε καὶ τινος εἰπόντος, «κιθαρίζεις τηλικούτος ὢν ; » «Κρεῖττον» εἶπεν «ὀψιμαθῆ ἢ ἀμαθῆ εἶναι».

31. Ἀντισθένης.

Ἀντισθένης συνεβούλευεν Ἀθηναίους τοὺς ὄνους ἵππους ψηφίσασθαι· ἄλογον δὲ ἡγουμένων, «ἀλλὰ μὴν καὶ στρατηγοί!» λέγει «γίγνονται παρ' ὑμῶν μηδὲν μαθόντες, μόνον δὲ χειροτονηθέντες».

Τοὺς βουλομένους ἀθηνάτους εἶναι ἔφη δεῖν ζῆν εὐσεβῶς καὶ δικαίως.

Ὁμοουσύντων ἀδελφῶν συμβίωσιν παντός ἔφη τείχους ἰσχυροτέρην εἶναι.

32. Διογένης.

Διογένης ἰδὼν ποτε μεϊράκιον ἐρυθριῶν, «θάρρει» ἔφη «τοιούτον ἐστὶ τῆς ἀρετῆς τὸ χρῶμα».

Εἰς Μύνδον ἐλθὼν καὶ θεασάμενος μεγάλας τὰς πύλας μικρὰν δὲ τὴν πόλιν, «ἄνδρες Μύνδιοι» ἔφη «κλείσατε τὰς πύλας, μὴ ἡ πόλις ὑμῶν ἐξέλθῃ».

Τοὺς λέγοντας μὲν τὰ σπουδαῖα, μὴ ποιούντας δέ, ἔλεγε μηδὲν διαφέρειν ἰκθάρκας· καὶ γὰρ ταύτην μῆτε ἀκούειν μῆτε αἰσθάνεσθαι.

Θεασάμενός ποτε μεϊράκιον ἄσωτον τὰ πατρῷα διαπανῆσαν καὶ ἐλαίαν καὶ ἄρτον ἐσθίον καὶ ὕδωρ πῖνον εἶπεν· «εἰ οὕτω κατὰ γνώμην ἡρίστεας, οὐκ ἂν οὕτω κατ' ἀνάγκην ἐδείπνεις».

Ἐλεγε δὲ τὴν τῶν παιδῶν ἀγωγὴν ὁμοίαν εἶναι τοῖς τῶν ἄνδρῶν πλάσμασιν· ὡς γὰρ ἐκεῖνοι ἀπαλὸν μὲν τὸν πηλὸν ὄν

θέλουσι σχηματίζουσι καὶ ρυθμίζουσιν, ὀπτηθέντα δὲ οὐκέτι δύνανται πλάσσειν, οὕτω καὶ τοὺς ἐν νεότητι μὴ διὰ πόνων παιδαγωγηθέντας, τελείους γενομένους ἀμεταπλάστοὺς γίγνεσθαι.

Ἔλεγε δὲ πολλά, τὴν ἀμαθίαν καὶ τὴν ἀπαιδευσίαν τῶν Μεγαρέων, διαβάλλων, καὶ ἐβούλετο Μεγαρέως ἀνδρὸς κριῆς εἶναι μᾶλλον ἢ υἱός. Ἠνίχτετο δὲ ὅτι τῶν θρεμμάτων ποιῶνται πρόνοιαν οἱ Μεγαρεῖς, τῶν παιδῶν δὲ οὐχί.

10 X 33. Φερενίκη.

Φερενίκη τὸν υἱὸν ἤγεν εἰς Ὀλύμπια ἀθλεῖν. Κωλύόντων δὲ αὐτὴν τῶν Ἑλλανοδικῶν τὸν ἀγῶνα θεάσασθαι, παρελθοῦσα ἐδικαιολογήσατο πατέρα μὲν Ὀλυμπιονίκην ἔχειν καὶ τρεῖς ἀδελφοὺς καὶ αὐτὴ παιδὰ Ὀλυμπίων ἀγωνιστήν· καὶ ἐξενίκησε τὸν δῆμον καὶ τὸν εἶργοντα νόμον τῆς θέας τὰς γυναῖκας, καὶ θεάσατο Ὀλύμπια.

11 X 34. Δύναμις μουσικῆς.

Ἡ μουσικὴ τὰ ἤθη παιδεύει καὶ τοὺς θυμοειδεῖς καὶ τὰς γνώμης διαφοροὺς καταπραΰνει. Κλεινίας γοῦν ὁ Πυθαγόρειος καὶ τῷ βίῳ καὶ τοῖς ἤθεσι διαφέρων, εἴ ποτε συνέβαινε χλευαίνειν αὐτὸν δι' ὄργην, ἀναλαμβάνων τὴν λύραν ἐκισθάριζε. Πρὸς δὲ τοὺς ἐπιζητοῦντας τὴν αἰτίαν ἔλεγε· «πραΰνομαι».

12 X 35. Περὶ ὁμονοίας.

Πύθων ὁ Βυζάντιος ρήτωρ πάνυ ἦν παχὺς τὸ σῶμα· καὶ Βυζαντίοις ποτὲ τοῖς πολίταις στασιάζουσι πρὸς ἀλλήλους παρακκλήων εἰς φιλίαν ἔλεγεν· ἀόρατέ με, ἄνδρες πολῖται, οἶός εἰμι τὸ σῶμα· ἀλλὰ καὶ γυναῖκα ἔχω πολλῷ ἐμοῦ παχυτέραν· ὅταν οὖν ὁμονοῶμεν, καὶ τὸ τυχὸν ἡμᾶς σκιμπόδιον δέχεται, ἐὰν δὲ στασιάζωμεν, οὐδὲ ἡ σύμπασα οἰκία».

+ 36. Σωκράτης καὶ Ξανθίππη.

Ξανθίππης τῆς γυναίκος ἐπιτιμώσης Σωκράτει, διότι λιτῶς παρεσκευάζετο ὑποδέξασθαι φίλους, «ὦ γύναι» εἶπεν «εἰ μὲν ἡμετεροὶ εἰσιν, οὐδὲν ἐκείνοις μελήσει, εἰ δ' ἄλλοτριοι, ἡμῖν περὶ χυτῶν οὐδὲν μελήσει».

X (Ἐφορτῆς οὔσης πικρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ἐφιλοτιμήσατο Ἀλκιβιάδης δῶρα πολλὰ πέμψαι τῷ Σωκράτει. Τῆς οὖν Ἐκνήπιπτος κηρυττὸς καὶ τὸν Σωκράτην λαβεῖν αὐτὰ ἀξιούσης, ὁ δὲ εἶπεν· «ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς τῇ φιλοτιμίᾳ τῇ τοῦ Ἀλκιβιάδου παρηκταζώμεθα μὴ λαβεῖν τὰ πεμφθέντα ἀντιφιλοτιμησάμενοι».)

37. Διονύσιος ὁ δεῦτερος.

Διονύσιος ὁ δεῦτερος τὴν ἀρχὴν εἶχεν εὖ μάλα περιπεπραγμένην τοῦτον τὸν τρόπον. Νηὺς μὲν ἐκέκτητο οὐκ ἐλάττους τῶν τετρακοσίων, ἐξήρεις καὶ πεντήρεις, πεζῶν δὲ δύναμιν εἰς δέκα μυριάδας, ἵππεις δὲ ἑνεακισχιλίους. Ἡ δὲ πόλις τῶν Συρακουσίων λιμέσιν ἐκεκόσμητο μεγίστοις καὶ τεῖχος αὐτῇ περιεβέβλητο ὑψηλότατον, σκευὴ δὲ εἶχεν ἔτοιμα ναυσὶν ἄλλαις πεντακοσίαις, ἐτεθησκύριστο δὲ αὐτῇ καὶ σίτος εἰς ἕκαστὸν μεδίμνων μυριάδας. Καὶ ὄπλοθήκη νενησμένη ἀσπίσι καὶ μαχίραις καὶ δόρασι καὶ κνημῖσι καὶ θώραξι καὶ καταπέλταις· ὁ δὲ καταπέλτης εὐρηματὴν αὐτοῦ Διονυσίου εἶχε δὲ καὶ συμμάχους παμπόλλους. Καὶ τοῦτοις ἐπιτηκρῶν ὁ Διονύσιος ἀδάμκντι δεδεμένην ὤρετο τὴν ἀρχὴν κερτῆσθαι. Ἄλλ' οὗτός γε πρῶτους μὲν ἀπέκτεινε τοὺς ἀδελφοὺς, εἶδε δὲ καὶ τοὺς υἱοὺς βιαίως ἀποσφραγέντας καὶ τὰς θυγατέρας ἀποσφραγίσκας. Οὐδεὶς δὲ τῶν ἀπ' αὐτοῦ τερῆς τῆς νομιζομένης ἔτυχεν· οἱ μὲν γὰρ ζῶντες κατεκαύθησκν, οἱ δὲ κηρυττηθέντες εἰς τὸ πέλαγος ἐξερρίφθησκν. Αὐτὸς δὲ ἐν πενίᾳ μυρίᾳ διάγων κηπεστρεφε τὸν βίον γηραιός. Λέγει δὲ Θεόπομπος ὑπὸ τῆς ἀκρητοποσίης τῆς ἄγαν αὐτὸν δικηρορῆσκν τὰς ὄψεις, ὡς ἀμυδρὸν βλέπειν. Καὶ ἦν δείγμα οὐ τὸ τυχὸν τοῖς ἀνθρώποις εἰς σωφροσύνην καὶ τρόπου κόσμον ἢ τοῦ Διονυσίου ἐκ τῶν τηλικούτων εἰς οὕτω κηπεινὰ κηταβολή.

38. Πῶς οἱ Μυτιληναῖοι ἐτιμωροῦντο τοὺς ἀφισταμένους τῶν συμμάχων.

Ἦνίκα τῆς θηλάττης ἤρξαν Μυτιληναῖοι, τοῖς ἀρισκηνμένοις τῶν συμμάχων τιμωρίσκν ἐκείνην ἐπήρθησκν, γράμματα μὴ κηνθάνειν τοὺς παῖδας αὐτῶν κηδὲ μουσικήν διδάσκεσθαι, κησῶν κολάσεων ἠρησάμενοι βηρυτάτην εἶναι ταύτην, ἐν ἀμουσίᾳ καὶ ἀκηθίᾳ κητακηθισκν.

39. Γενία ὄρχαίων Ἑλλήνων.

Οἱ τῶν Ἑλλήνων ἄριστοι ἐν πενίᾳ διέζων παρὰ πάντα τὸν βίον. Εἰσὶ δὲ οὗτοι, οἷον Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου, ἀνὴρ πολλὰ μὲν ἐν πολέμῳ κατωρθώσας καὶ τοὺς φόρους δὲ τοῖς Ἑλλησι τάξας. Ἄλλ' οὗτός γε ὁ τοιοῦτος οὐδὲ ἐντάρια ἐκυτῶ κατέλιπεν ἱκανά.

Καὶ Φωκίων δὲ πένης ἦν. Ἀλεξάνδρου δὲ πέμψαντος αὐτῷ τάλαντα ἑκατὸν ἠρώτα «διὰ τίνα αἰτίαν μοι πέμπει;» ὡς δ' εἶπον, ὅτι μόνον αὐτόν Ἀθηναίων ἠγεῖται καλὸν καὶ ἀγαθόν, «οὐκοῦν» ἔφη «ἐασάτω με τοιοῦτον εἶναι».

40. Δεωκόριον.

Δεωκόριον Ἀθηνησιν ἐκαλεῖτο τὸ τέμενος τῶν Λεῶ θυγατέρων, Πραξιθέας καὶ Θεόπης καὶ Εὐβούλης. Τάυτας δὲ ὑπὲρ τῆς πόλεως τῆς Ἀθηναίων ἀνακρεθῆναι παρέσχεν ὁ πατήρ κατὰ τὸν χρησμὸν τὸν Δελφικόν. Ἔλεγε γὰρ μὴ ἂν ἄλλως σωθῆναι τὴν πόλιν, εἰ μὴ ἐκεῖναι σφαγιασθεῖεν.

41. Ἀγωγή Κρητῶν.

Κρήτες τοὺς παιδάς τοὺς ἐλευθέρους μνηθάνειν ἐκέλευον τοὺς νόμους μετὰ τινος μελωδίας, ἵνα ἐκ τῆς μουσικῆς ψυχαγῶνται καὶ εὐκολώτερον αὐτοὺς τῇ μνήμῃ διαλαμβάνωσι, καὶ ἵνα μὴ τι τῶν κειωλυμένων πράξαντες ἀπολογῶνται ἀγνοίᾳ πεποιημέναι. Δεύτερον δὲ μάθημα ἔταξαν τοὺς τῶν θεῶν ὕμνους μνηθάνειν· τρίτον τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐγκώμια.

42. Ἡ κοιλάς τῶν Τεμπῶν

Τὰ Τέμπη τὰ Θετταλικά ἐστὶ χωρὸς μετὰξὺ κείμενος τοῦ τε Ὀλύμπου καὶ τῆς Ὀσσης. Ὀρη δὲ ταύτ' ἐστὶν ὑπερῷφηλα καὶ οἷον ὑπὸ τινος θείας φροντίδος διεσχισμένα, καὶ μέσον ἔχεται χωρίον, οὗ τὸ μὲν μῆκος ἐπὶ τετραράκοντα διήκει σταδίους, τὸ δὲ πλάτος τῇ μὲν ἐστὶ πλέθρου, τῇ δὲ καὶ μείζον ὀλίγω. Δικρερεὶ δὲ διὰ μέσου αὐτοῦ ὁ καλούμενος Πηγειὸς· εἰς τοῦτον δὲ καὶ οἱ λοιποὶ ποταμοὶ συρρέουσι καὶ ἀνακκοινοῦνται τὸ ὕδωρ αὐτῷ καὶ ἐργάζονται τὸν Πηγειὸν ἐκεῖνοι μέγαν. Δικτριβὰς δ' ἔχει ποι-

κίλας καὶ παντοδαπὰς ὁ τόπος οὗτος, οὐκ ἀνθρωπίνης χειρὸς ἔργα, ἀλλὰ φύσεως αὐτόματα· κίττος μὲν γὰρ πολὺς καὶ εὖ μάλα λάσιος ἐνακμάζει καὶ θάλλει καὶ δίκην τῶν εὐγενῶν ἀμπέλων κατὰ τῶν ὑψηλῶν δένδρων ἀνέρπει. Διαρρέουσι δὲ καὶ κρήναι συχναί, καὶ ἐπιρρεῖ νάματα ὑδάτων ψυχρῶν καὶ πιεῖν ἡδίστων· λέγεται δὲ τὰ ὕδατα ταῦτα καὶ τοῖς λουσαμένοις ἀγαθὰ εἶναι καὶ εἰς ὑγίειαν αὐτοῖς συμβάλλεσθαι. Κατάδουσι δὲ καὶ ὄρνιθες ἄλλος ἄλλη διεσπαρμένοι καὶ μάλιστα οἱ μουσικοὶ καὶ ἐστιῶσιν εὖ μάλα τὰς ἀκοάς.

43. Πλάτων.

Πλάτων ὁ Ἀρίστωνος ἐν Ὀλυμπίᾳ συνεσκήνωσεν ἀγνῶσιν ἀνθρώποις, καὶ αὐτὸς ὦν αὐτοῖς ἀγνῶς. Οὕτω δὲ αὐτοὺς ἐχειρώσατο καὶ ἀνεδήσατο τῇ συνουσίᾳ, συνεστιώμενός τε αὐτοῖς ἀφελῶς καὶ συνδιημερεύων ἐν πᾶσιν, ὡς ὑπερηθῆναι τοὺς ξένους τῇ τοῦ ἀνδρὸς συντυχίᾳ. Οὕτε δὲ Ἀκαδημείας ἐμέμνητο οὔτε Σωκράτους· αὐτὸ δὲ τοῦτο ἐνεφάνισεν αὐτοῖς, ὅτι κκελεῖται Πλάτων. Ἐπεὶ δὲ ἦλθον εἰς τὰς Ἀθήνας, ὑπεδέξατο αὐτοὺς εὖ μάλα φιλοφρόνως. Καὶ οἱ ξένοι «ἄγε» εἶπον «ὦ Πλάτων, ἐπίδειξον ἡμῖν καὶ τὸν ὀμώνυμόν σου, τὸν Σωκράτους ὀμιλητήν, καὶ ἐπὶ τὴν Ἀκαδημειὴν ἡγήσαι τὴν ἐκείνου καὶ σύστησον τῷ ἀνδρὶ, ἵνα καὶ αὐτοῦ ἀπολύσωμεν». Ὁ δὲ ἡρέμα ὑπομειδιάσας, «ἀλλ' ἐγὼ» λέγει «αὐτὸς ἐκείνός εἰμι». Οἱ δὲ ἐξεπλάγησαν εἰ τὸν ἄνδρα ἔχοντες μεθ' ἑκυτῶν ἡγνόησαν, ἀτύφως αὐτοῦ συγγενομένου αὐτοῖς καὶ ἀνεπιτηδεύτως καὶ δείξαντος ὅτι δύναται καὶ ἄνευ τῶν συνήθων λόγων χειροῦσθαι τοὺς συνόντας.

44. Ταχῶς ὁ Αἰγύπτιος.

Ταχῶς ὁ Αἰγύπτιος, ἕως μὲν ἐχρήτο τῇ ἐπιχωρίῳ διαίτῃ καὶ εὐτελῶς διεβίω, ὑγιεινότατα ἀνθρώπων διῆγεν· ἐπεὶ δὲ εἰς Πέρσας ἀφίκετο καὶ εἰς τὴν ἐκείνων τρυφὴν ἐξέπεσεν ὑπὸ δυσεντερίας τὸν βίον κατέστρεψε, τῆς τρυφῆς ἀλλαξάμενος θάνατον.

45. Ἀπελλῆς καὶ Μεγάβυζος.

Ἀπελλῆς ὁ ζωγράφος, Μεγάβυζου παρακαθήσαντος αὐτῷ καὶ

περὶ γραμμῆς τε καὶ σκιας βουλομένου λαλεῖν «ὄρθς» εἶπε «τὰ παιδάκια ταῦτ' ἐπὶ τὴν μηλίδα τρίβοντα πάνυ σοι προσεῖχε τὸν νοῦν σιωπῶντι καὶ τὴν πορφύραν ἐθαύμαζε καὶ τὰ χρυσία· νῦν δὲ σου καταγελάσσει περὶ ὧν οὐ μεμάρηκας ἀρξάμενου λαλεῖν.

46. Δημάρατος καὶ Φίλιππος.

Ἐλθεῖν Δημάρατον εἰς Μακεδονίαν ἐκ Κορίνθου λέγουσι καθ' ὃν χρόνον ἐν διαφορᾷ πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ τὸν υἱὸν ὁ Φίλιππος ἦν. Ἀσπασμένου δ' αὐτὸν τοῦ Φιλίππου καὶ ἐρωτήσαντος πῶς πρὸς ἀλλήλους ἔχουσιν ὁμοιοῦσσι οἱ Ἕλληνες, εἰπεῖν τὸν Δημάρατον εὖνουν ὄντα καὶ συνήθη· «πάνυ γοῦν, ὦ Φίλιππε, κελόν ἐστὶ σοι πυθάνεσθαι μὲν περὶ τῆς Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων ὁμοφροσύνης, τὴν δὲ οἰκίαν περιορᾶν τὴν σεαυτοῦ τσαυτῆς στάσεως καὶ διχονοίας γέμουσαν».

47. Πύρρων ὁ Ἡλείος.

Πύρρων ὁ Ἡλείος τῶν γνωρίμων τινὸς αὐτὸν ὑποδεξάμενου πολυτελεῶς, ὡς ὁ αὐτὸς ἱστορεῖ, «εἰς τὸ λοιπόν» εἶπεν «οὐχ ἤξω πρὸς σέ, ἂν οὕτως ὑποδέχη, ἵνα μήτε ἐγὼ σέ ἀηδῶς ὄρω καταδρακνόμενον οὐκ ἀναγκάσιως μήτε σὺ θλιβόμενος κακοπαθῆς. Μᾶλλον γὰρ ἡμᾶς τῇ μεθ' ἐκυτῶν συνουσίᾳ προσῆκόν ἐστιν εὐεργετεῖν ἢ τῷ πλήθει τῶν περὶθεμένων, ὧν οἱ διχνοῦντες τὰ πλείστα δαπανῶσι».

48. Τιρύνθιοι.

Τιρυνθίους λέγει Θεόφραστος φιλόγελως ὄντας, ἀχρείους δὲ πρὸς τὰ σπουδαιότερα τῶν πραγμάτων, καταφυγεῖν ἐπὶ τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον ἀπαλλαγῆναι βουλομένους τοῦ πάθους καὶ τὸν θεὸν χρῆσαι αὐτοῖς, ἦν θύοντες τῷ Ποσειδῶνι ταῦρον ἀγελαστὶ τοῦτον ἐμβάλλωσιν εἰς τὴν θάλατταν, παύσεσθαι. Οἱ δὲ φοβούμενοι μὴ δικμάρτωσι τοῦ λογίου, τοὺς παῖδας ἐκώλυσαν παρεῖναι τῇ θυσίᾳ. Μεθῶν οὖν εἰς καὶ συγκαταμιχθεῖς, ἐπεὶ περ ἐβόων ἀπελεύοντες αὐτόν, «τί δῆτ' ἔφη φοβεῖσθε μὴ τὸ σφάγιον ὑμῶν ἀνατρέψω ;» Γελασάντων δὲ, ἔμαθον ἔργα τὸν θεὸν δεῖξεντα, ὡς ἄρα τὸ πολυχρόνιον ἦθος ἀμήχανόν ἐστι θεραπευθῆναι.

† 49. Μενέδημος καὶ Ἀσκληπιάδης.

Τοὺς ἀσώτους καὶ τοὺς μὴ ἐκ τινος περιουσίας ζῶντας τὸ πικ-
λαιὸν ἀνεκαλοῦντο οἱ Ἀρεοπαγῖται καὶ ἐκόλαζον. Μενέδημον γοῦν
καὶ Ἀσκληπιάδην τοὺς φιλοσόφους νέους ὄντας καὶ πενομένους
μεταπεμψόμενοι ἠρώτησαν, πῶς ὄλας τὰς ἡμέρας τοῖς φιλοσόφοις
σκολάζοντες, κεκτημένοι δὲ μηδὲν εὐεκτοῦσιν οὕτω τοῖς σώμασιν.
Καὶ οὗ ἐκέλευσαν μεταπεμφθῆναι τινα τῶν μυλωθρῶν. Ἐλθόντος
δ' ἐκείνου καὶ εἰπόντος, ὅτι νυκτὸς ἐκάστης φοιτῶντες εἰς τὸν μυ-
λωνα καὶ ἀλοῦντες δύο δραχμὰς ἀμφοτέροι λαμβάνουσι, θαυμά-
σαντες οἱ Ἀρεοπαγῖται δικαστικῶς δραχμῶν ἐτίμησαν αὐτοὺς

β'. Μυθολογικά.

(Ἐκ τῆς Ἀπολλοδώρου Βιβλιοθήκης)

† 1. Οὐρανὸς καὶ Γῆ.

Οὐρανὸς πρῶτος τοῦ παντὸς ἐδυναστεύει κόσμου† ἀρχόμενος
δὲ γυναικῶν Γῆν ἐγέννησε πρῶτους τοὺς Ἑκατόγχειρας προπαγο-
ρευθέντας, Βριάρεων, Γύην, Κόττον,† οἱ μεγέθει τε ἀνυπέβλητοι
καὶ δυνάμει ἦσαν, χεῖρας μὲν ἀνὰ ἑκάτον, κεφαλὰς δὲ ἀνὰ πεν-
τήκοντα ἔχοντες.† Μετὰ τοὺτους δὲ αὐτῶ γεννᾷ Γῆ Κύκλωπας,
Ἄργην, Στερόπην, Βρόντην, ὧν ἕκαστος εἶχεν ἓνα ὀφθαλμὸν ἐπὶ
τοῦ μετώπου. Ἐλλά τούτους μὲν Οὐρανὸς δῆσας εἰς Τάρταρον ἔρ-
ριψε (τόπος δὲ οὗτος ἐρεβώδης ἐστὶν ἐν Ἄδου, τοσοῦτον ἀπὸ γῆς
ἔχων διάστημα ὅσον ἀπ' οὐρανοῦ γῆ).† Γεννᾷ δ' αὐτῆς ἐκ Γῆς παῖ-
δας μὲν τοὺς Τιτᾶνας προπαγορευθέντας, Ὠκεανὸν, Κόϊον, Ἐπι-
ρίονα, Κριόν, Ἴκαπετόν καὶ νεώτερον ἀπάντων Κρόνον, θυγατέρας
δὲ τὰς κληθείσας Τιτανίδας, Τηθύν, Ρέαν, Θέμιν, Μνημοσύνην,
Φοῖβην, Διώνην, Θείαν.†

† Ἀγανακτοῦσα δὲ Γῆ ἐπὶ τῇ ἀπώλειᾳ τῶν εἰς Τάρταρον ῥιφθέν-
των παίδων πείθει τοὺς Τιτᾶνας ἐπιθέσθαι τῷ πατρὶ.† Οἱ δὲ τῆς
ἀρχῆς ἐκβαλόντες αὐτὸν τοῦς τε ἀδελφοὺς ἀνήγαγον καὶ τὴν ἀρ-
χὴν Κρόνῳ παρέδωκαν.†

γέννησεν
Δήμητρον

σθεῖσα δὲ εἰς

τὸν Δία ἐγκυμονούσα εὐφράνε, γεννᾷ δ' ἐν ἄνθρωπῳ τῆς Δίκτης Δία, καὶ τοῦτον ἔδωκε τρέφεσθαι Κουρῆσιν τε καὶ ταῖς Μελισσέως παισὶ Νύμφαις, Ἄδραστειά τε καὶ Ἴδη. Αὐτὰι μὲν οὖν τὸν παῖδα ἔτρεφον τῷ τῆς Ἀμαλθείας γάλακτι, οἱ δὲ Κουρῆτες ἐνοπλοὶ ἐν τῷ ἄνθρωπῳ τὸ βρέφος φυλάσσοντες τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας συνέκρουον, ἵνα μὴ τῆς τοῦ παιδὸς φωνῆς ὁ Κρόνος ἀκούσῃ. Ρέξ δὲ λίθον σπαραχνύσασα ἔδωκε Κρόνῳ καταπιεῖν ὡς τὸν γεγεννημένον παῖδα.

Ἐπειδὴ δὲ Ζεὺς ἐγένετο τέλειος, λαμβάνει Μῆτιν τὴν Ὠκεανοῦ συνεργόν, ἣ ἔδωκε Κρόνῳ καταπιεῖν φάρμακον, ὅφ' οὗ ἐκείνοξ ἀναγκασθεῖς πρῶτον μὲν ἐξεμεῖ τὸν λίθον, ἔπειτα τοὺς παῖδας, οὓς κατέπεε· μεθ' ὧν Ζεὺς πρὸς Κρόνον καὶ Τιτάνας ἐποίησατο πόλεμον. Μαχομένων δ' αὐτῶν ἐνιαυτοὺς δέκα, ἡ Γῆ τῷ Διὶ ἔχρησε τὴν νίκην, τοὺς εἰς Τάρταρον ῥιφθέντας ἐὰν ἔχη συμμαχούς· ὁ δὲ τὴν φρουροῦσαν αὐτῶν τὰ δεσμὰ Κάμπην ἀποκτείνας ἔλυσε. Καὶ Κύκλωπες τότε Διὶ μὲν ἔδωσαν βροντὴν καὶ ἀστραπὴν καὶ κεραυνόν, Πλούτωνι δὲ κυνῆν, Ποσειδῶνι δὲ τρίαιναν· οἱ δὲ τούτοις ὀπλισθέντες κρατοῦσι Τιτάνων καὶ καθεῖρξαντες αὐτοὺς ἐν τῷ Ταρτάρῳ τοὺς ἐκατόγχειρας κατέστησαν φύλακας, αὐτοὶ δὲ διακληροῦνται περὶ τῆς ἀρχῆς, καὶ λαγχάνει Ζεὺς μὲν τὴν ἐν οὐρανῷ δυναστείαν, Ποσειδῶν δὲ τὴν ἐν θαλάσσῃ, Πλούτων δὲ τὴν ἐν ἄδου.

† 3. Ἄρπαγὴ Περσεφόνης.

Πλούτων Περσεφόνην τὴν Διὸς καὶ Δήμητρος ἤρπασε κρύφα. Δημήτηρ δὲ μετὰ λαμπάδων νυκτός τε καὶ ἡμέρας κατὰ πάσαν τὴν γῆν ζητοῦσα περιεπορεύετο· μαθοῦσα δέ, ὅτι Πλούτων αὐτὴν ἤρπασεν, ὀργιζομένη θεαῖς ἀπέλιπεν οὐρανόν· εἰκασθεῖσα δὲ γυψοποίηθηκε ἀπὸ τοῦ Ἰστίτουτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

λέγουσιν.

Τριπτολέμῳ δὲ τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν Κελεοῦ παίδων δίφρον κα-
τεσκεύασε πτηνῶν δρακόντων καὶ πυρὸν ἔδωκεν, ὃ τὴν ὅλην οἰκου-
μένην δι' οὐρανοῦ αἰρόμενος κατέσπειρε. Διὸς δὲ Πλούτωνα τὴν
Κόρην ἀναπέμφσαι κελεύσαντος, ὁ Πλούτων ἵνα μὴ πολὺν χρόνον
παρὰ τῆ μητρὶ καταμείνῃ, ροιᾶς ἔδωκεν αὐτῇ φαγεῖν κόκκον, ἣ
δὲ οὐ προγιγνώσκουσα τὸ συμβησόμενον κατηνάλωσεν αὐτόν. Κα-
ταμαρτυρήσαντος δὲ αὐτῆς Ἀσκληάφου τοῦ Ἀχέροντος καὶ Γορ-
γύρας, τούτῳ μὲν Δημήτηρ ἐν Ἄδου βαρεῖαν ἐπέθηκε πέτρην,
Περσεφόνη δὲ καθ' ἕκαστον ἐνικυτὸν τὸ μὲν τρίτον μετὰ Πλούτω-
νος ἠναγκάσθη μένειν, τὸ δὲ λοιπὸν παρὰ τοῖς θεοῖς.

4. Προμηθεύς.

Προμηθεύς ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀνθρώπους πλάσας ἔδωκεν αὐτοῖς
καὶ πῦρ λάθρᾳ Διὸς ἐν νάρθηκι κρύψας. Διὰ τοῦτο δὲ Ζεὺς ἐπέ-
ταξεν Ἡφαίστῳ τῷ Κουκλάσῳ ὄρει τὸ σῶμα αὐτοῦ προσηλωσάι·
τούτο δὲ Σκυθικὸν ὄρος ἐστίν. Ἐν δὴ τούτῳ προσηλωθεὶς Προμη-
θεύς πολλῶν ἐτῶν ἀριθμὸν ἐδέδετο· καθ' ἕκαστην δὲ ἡμέραν ἀετὸς
ἐπιπετόμενος αὐτῷ τοὺς λοβοὺς ἐνέμετο τοῦ ἥπατος αὐξανομένου
διὰ νυκτός. Καὶ Προμηθεύς μὲν πυρὸς κλαπέντος δίκην ἔτινε ταύ-
την, μέχρι Ἡρακλῆς αὐτόν ὕστερον ἔλυσεν.

5. Δευκαλίων καὶ Πύρρα.

Προμηθεὺς παῖς Δευκαλίων ἐγένετο. Οὗτος βασιλεύων τῶν περὶ
τὴν Φθίαν τόπων ἀγεται γυναῖκα Πύρραν τὴν Ἐπιμηθέως καὶ
Πανδώρου, ἣν ἐπλάσθη θεοὶ πρώτην γυναῖκα. Ἐπεὶ δὲ ἀφνίσκη
Ζεὺς τὸ χαλκοῦν ἠθέλε γένος, περηνουῦντος Προμηθεὺς, Δευκα-
λίων ποιησάμενος λάρνακα καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνθέμενος, εἰς ταύ-
την μετὰ Πύρρας εἰσβαίνει. Ζεὺς δὲ πολὺν ὑετὸν ἀπ' οὐρανοῦ χέας
τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσεν, ὥστε διασθαρῆσαι

πάντας ἀνθρώπους ὀλίγων χωρὶς, οἱ συνεφυγον εἰς τὰ πλησίον ὑψηλὰ ὄρη. Δευκαλίων δὲ ἐν τῇ λάρνακι διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενος ἐφ' ἡμέρας ἐννέα καὶ νύκτας τὰς ἵσας τῷ Περνασσῷ προσίσχει, κάκει τῶν ὄμβρων παῦλαν λαθόντων, ἐκβαίνει καὶ θύει. Δι' οὗτος Ζεὺς δὲ πέμψας Ἑρμῆν πρὸς αὐτὸν ἐπέτρεψεν αἰτεῖσθαι ὅ,τι βούλεται, ὃ δὲ αἰρεῖται ἀνθρώπους αὐτῷ γενέσθαι. Καὶ Διὸς εἰπόντος ὑπὲρ κεφαλῆς αἴρων ἔβαλλε λίθους· καὶ οὓς μὲν ἔβαλλε Δευκαλίων, ἄνδρες ἐγένοντο, οὓς δὲ Πύρρα, γυναῖκες.

Γίγνονται δὲ ἐκ Πύρρας Δευκαλίωνι παῖδες Ἑλλήν μὲν πρῶτος, δεῦτερος δὲ Ἀμφικτύων, ὃ μετὰ Κραναὸν βασιλεύσας τῆς Ἀττικῆς, θυγάτηρ δὲ Πρωτογένεια, Ἑλληνος δὲ καὶ νύμφης Ὀρηθίδος ἐγένετο Δῶρος, Ἐοῦθος, Αἰόλος. Αὐτὸς μὲν οὖν ἀφ' ἐκυτοῦ τοῦς καλουμένους Γραικοὺς προσηγόρευσε Ἑλληνας, τοῖς δὲ πιασὶν ἐμέρισε τὴν χώραν. Καὶ Ἐοῦθος μὲν λαθὼν τὴν Πελοπόννησον Ἀχαιὸν ἐγέννησε καὶ Ἴωνα, ἀφ' ὧν Ἀχαιοὶ καὶ Ἴωνες κελοῦνται, Δῶρος δὲ τὴν πέραν χώραν Πελοποννήσου λαθὼν τοὺς κατοίκους ἀφ' ἐκυτοῦ Δωριοὺς ἐκάλεσεν, Αἰόλος δὲ βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Θεσσαλίαν τόπων τοὺς ἐνοικοῦντας Αἰολοὺς προσηγόρευσε.

+ 6. Τυφῶν.

Ὡς ἐκράτησεν οἱ θεοὶ τῶν Γιγάντων, Ἦ μᾶλλον χολωθείσα γενεὰ Τυφῶνα ἔχοντα φύσιν ἀνδρὸς καὶ θηρίου. Οὗτος καὶ μεγέθει καὶ δυνάμει πάντων διέφερεν, ὅσους ἐγέννησε Ἦ, ὥστε ὑπερέχειν μὲν πάντων τῶν ὄρων, ἡ δὲ κεφαλὴ πολλάκις τῶν ἄστρον ἔψυε· χεῖρας δὲ εἶχε τὴν μὲν ἐπὶ τὴν ἐσπέραν ἐκτεινομένην, τὴν δὲ ἐπὶ τὰς ἀνατολάς· ἐκ τούτων δὲ ἐξεῖχον ἑκάτον κεφαλαὶ δροκόνταν, πῦρ δὲ ἀνεφύσα ἐκ τοῦ στόματος. Τοιοῦτος ὦν ὁ Τυφῶν καὶ τηλικούτος, ἡμμένας βάλλων πέτρας ἐπ' αὐτὸν τὸν οὐρανὸν μετὰ συριγμῶν ὁμοῦ καὶ βοῆς ἐφέρετο. Θεοὶ δὲ ὡς εἶδον αὐτὸν ἐπ' οὐρανὸν ὀρμώμενον, εἰς Αἴγυπτον φυγάδες ἐφέροντο. Ζεὺς δὲ πόρρω μὲν ὄντα Τυφῶνα ἔβαλλε κεραυνοῖς, πλησίον δὲ γενόμενος ἄδακμάντιν κατέπληξεν ἄρηκα καὶ φεύγειν ὀρμηθέντος αὐτοῦ διὰ τῆς Σικελικῆς θαλάττης ἐπέριψεν Αἴτην ὄρος ἐν Σικελίᾳ· τοῦτο δὲ ὑπερμέγεθός ἐστιν, ἐξ οὗ μέγροι νῦν λέγουσιν ἀπὸ τῶν βληθέντων κεραυνῶν γίνεσθαι πυρὸς ἀναφύσσημα.

† 7. Ἀχιλλεύς.

Ὡς ἐγέννησε Θέτις ἐκ Πηλέως βρέφος, ἀθάνατον θέλουσα ποιῆσαι τοῦτο, κρύφα Πηλέως εἰς τὸ πῦρ ἐγκρύψασα τῆς νυκτὸς ἔφθιεν ὃ ἦν αὐτῷ θνητὸν πατροφόν, μεθ' ἡμέραν δὲ ἔχριεν ἀμβροσίᾳ. Πηλεὺς δὲ ἐπιτηρήσας καὶ ἀσπίκροντα τὸν παῖδα ἰδὼν ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἐβόησε· καὶ Θέτις κωλυθεῖσα τὴν προαίρεσιν τελειῶσαι, νῆπιον τὸν παῖδα ἀπολιποῦσα πρὸς Νηρηίδας ὄχητο. Κομίζει δὲ τὸν παῖδα πρὸς Χείρωνα Πηλεὺς· ὁ δὲ αὐτὸν ἔτρεφε σπλάγγχοις λεόντων καὶ συῶν ἀγρίων καὶ ἄρκτων μυελοῖς, καὶ ὠνόμασεν Ἀχιλλέα. Ὡς δὲ ἐγένετο ἑννεαετής Ἀχιλλεύς, Κάλχαντος λέγοντος οὐ δύνασθαι ἄνευ αὐτοῦ Τροίαν ἐκπολιορκηθῆναι, Θέτις προγιγνώσκουσα ὅτι δεῖ στρατευόμενον αὐτὸν ἀποθανεῖν κρύψασα ἐσθῆτι γυναικείᾳ ὡς παρθένον ἔπεμψεν εἰς Σκυρον παρὰ Λυκομήδην κάκει ἔτρεφετο. Ὀδυσσεὺς δὲ ζητῶν Ἀχιλλέα μηνυθέντα παρὰ Λυκομήδους, σάλπιγγι χρησάμενος εὔρε. Καὶ τοῦτον τὸν τρόπον εἰς Τροίαν ἦλθε. Συνείπετο δὲ αὐτῷ Φοῖνιξ ὁ Ἀμύντορος, Δολόπων βασιλεύς, συνείπετο δὲ καὶ Πάτροκλος ὁ Μενoitίου.

✱ 8. Οἰδίπους.

Μετὰ τὴν Ἀμφίωνος τελευταίην Λαίος τὴν βασιλείαν τῶν Θηβῶν παρέλαθε καὶ γυναῖκα λαθῶν Ἰοκάστην τὴν Μενoitίως, χρῆσαντος τοῦ θεοῦ μὴ γενεῖν, οὐκ ἐπέισθη, ἀλλὰ τῶν ὑπηρετῶν τινα ἐκέλευσεν εἰς Κιθαιρώνα κομίσαι τὸ γεννηθέν, ἵνα διαφθαρῇ. Πολύβου δὲ βουκόλοι, τοῦ Κορινθίων βασιλέως, τὸ βρέφος εὐρόντες πρὸς τὴν αὐτοῦ γυναῖκα Περιβοίαν φέρουσιν. Ἡ δέ, ἦν γὰρ ἄπαις, υποβάλλεται αὐτὸν καὶ ὡς ἴδιον τρέφει καὶ Οἰδίπουν καλεῖ. Τελιωθεὶς δὲ ὁ παῖς καὶ διαφέρων τῶν ἡλικίων ῥώμῃ, διὰ φθόνον ὠνειδίζετο ὑπόβλητος. Ὁ δὲ ἀφικόμενος εἰς Δελφοὺς περὶ τῶν ἰδίων ἐπυνθάνετο γονέων. Ὁ δὲ θεὸς εἶπεν αὐτῷ εἰς τὴν πατρίδα μὴ πορεύεσθαι· τὸν μὲν γὰρ πατέρα φονεύσειν, τὴν δὲ μητέρα ἄξεισθαι γυναῖκα. Τοῦτο ἀκούσας καὶ νομίζων ἐκ Πολύβου καὶ Περιβοιάς γεγενῆσθαι Κόρινθον μὲν ἀπέλιπεν, ἐφ' ἄρματος δὲ διὰ τῆς Φωκίδος φερόμενος ἀπαντᾷ κατὰ τινα στενὴν ὁδὸν ἐφ' ἄρματος ὀχουμένῳ Λαίῳ καὶ Πολυφόντῃ· οὗτος κῆρυξ ἦν Λαίου καὶ Οἰδίπουν ἐκέλευσεν ἐκχωρεῖν τῆς ὁδοῦ καὶ ἀπειθοῦντα αὐτὸν τῇ

μάστιγι ἐπληξεν. Ὁ δὲ ὀργισθεὶς ἀμφοτέρους αὐτοὺς ἀπέκτεινε καὶ εἰς Θήβας ἦκεν. Λάϊον μὲν οὖν θάπτει βασιλεὺς Πλατυαῖων Δαχρυσίστρατος, τὴν δὲ Θηβῶν βασιλείαν Κρέων ὁ Μενοιτιάδης παραλαμβάνει.

2

Τούτου βασιλεύοντος οὐ μικρὰ συμφορὰ κατέσχε Θήβας. Ἐπεμψε γὰρ Ἡρα Σφιγγα, ἣ μητρὸς μὲν Ἐχιδνης ἦν, πατρὸς δὲ Τυφῶνος, εἶχε δὲ πρόσωπον μὲν γυναικὸς, στήθος δὲ καὶ πόδας καὶ οὐρὰν λέοντος καὶ πτέρυγας ὄρνιθος. Μαθοῦσα δὲ αἰνίγμα παρὰ μουσῶν ἐπὶ τὸ Φίκειον ὄρος ἐκαθέζετο καὶ τοῦτο προύτεινε Θηβαίοις. Ἦν δὲ τὸ αἰνίγμα· «τί ἐστίν, ὃ μίαν ἔχον φωνὴν τετράπου καὶ δίπουν καὶ τρίπουν γίγνεται;» Χρησιμοῦ δὲ Θηβαίοις ὑπάρχοντος τηνικαῦτα ἀπαλλαγῆσεσθαι τῆς Σφιγγός, ὅταν τὸ αἰνίγμα λύσωσιν, ἤκοντες εἰς τὸ ὄρος πολλάκις ἐζήτουν, τί τὸ λεγόμενόν ἐστίν· εἰ δὲ μὴ εὐρίσκοιεν, ἀρπάσασα ἕνα ἢ Σφιγγὸς κατεβίβρωσκεν. Πολλῶν δὲ τελευτησάντων, καὶ τὸ τελευταῖον Αἴμονος τοῦ Κρέοντος, κηρύσσει Κρέων τῷ τὸ αἰνίγμα λύσαντι καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν Λαίου δώσειν γυναικί. Οἰδίπους δὲ ἀκούσας ἔλυσεν εἰπὼν, ὅτι τὸ αἰνίγμα τὸ ὑπὸ τῆς Σφιγγός λεγόμενον ἄνθρωπός ἐστι· γενναῖται μὲν γὰρ τετράπους τοῖς τέτταρσιν ὀχούμενος κώλοισι· τελειούμενος δ' ὁ ἄνθρωπος δίπους ἐστίν, γηρῶν δὲ τρίτον προσλαμβάνει πόδα τὴν βακτηρίαν. Ἡ μὲν οὖν Σφιγγὸς ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως ἐκυτὴν ἔριψεν, Οἰδίπους δὲ καὶ τὴν βασιλείαν παραλαμβάνει καὶ τὴν μητέρα λαμβάνει γυναῖκα ἀγνωῶν. Φανέντων δὲ ὕστερον τῶν λαθχνόντων, Ἰοκάστη μὲν ἐξ ἀγχόνης ἑαυτὴν ἀνήρτησεν, Οἰδίπους δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς τυφλώσας ἐκ Θηβῶν ἠλαύνετο καὶ σὺν Ἀντιγόνη εἰς Κολωνόν, ἔνθα τὸ τῶν Εὐμενίδων ἦν τέμενος, ἦκε καὶ δεχθεὶς ὑπὸ Θησέως μετ' οὐ πολὺν χρόνον ἀπέθανεν.

9. Οἱ ἐπτὰ ἐπὶ Θήβας.

Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης, οἱ Οἰδίποδος παῖδες περὶ τῆς βασιλείας ὠμολόγησαν πρὸς ἀλλήλους, τὸν ἕτερον παρ' ἐνιαυτὸν ἄρχειν. Μετ' ὀλίγον δὲ ἕρις γίγνεται αὐτοῖς, ἐπεὶ Ἐτεοκλῆς ἄρξας τὴν βασιλείαν οὐ παρέδωκεν. Φυγαδευθεὶς οὖν Πολυνείκης

ἐκ Θηβῶν ἦκεν εἰς Ἄργος, οὗ ἐβασίλευεν Ἄδραστος ὁ Ταλχοῦ. Καὶ τοῖς τούτου βασιλείοις νύκτωρ προσπελάζει Πολυνείκης καὶ συνάπτει μάχην Τυδεΐ τῷ Οἰνέως φεύγοντι ἐκ Καλυδῶνος. Τῆς δὲ βοῆς ἀκούσας Ἄδραστος παραυτίκα παραγίγνεται καὶ διακλύει αὐτοὺς καὶ μάντεώς τινος μνημονεύων λέγοντος αὐτῷ κάπρω καὶ λέοντι συζευξάι τὰς θυγατέρας, ἀμφοτέρους αἰρεῖται νυμφίους· εἶχον γὰρ ἐπὶ τῶν ἀσπίδων ὁ μὲν κάπρου προτομήν ὁ δὲ λέοντος. Ἄγεται δὲ γυναικίᾳ Δηιπύλην μὲν Τυδεὺς, Ἀργεῖην δὲ Πολυνείκης, καὶ αὐτοὺς Ἄδραστος ἀμφοτέρους εἰς τὰς πατρίδας ὑπέσχετο κατᾶξιν. Καὶ πρῶτον μὲν ἐπὶ Θήβας ἔσπευδε στρατεύεσθαι καὶ τοὺς ἀριστέας συνήθροισεν. Συνήθροισας δὲ μέγα στρατεύμαχ σὺν ἡγεμόσιν ἔξ ἐστρατεύσατο ἐπὶ Θήβας. Οἱ δὲ ἡγεμόνες ἦσαν οἶδε· Ἀμφιάρκος Ὀϊκλέους, Καπκανεὺς Ἰππονόου, Ἰππομέδων Ἀριστομάχου, Πολυνείκης Οἰδίποδος, Τυδεὺς Οἰνέως, Περθενοπαΐος Μελανίωνος. Ὡς δὲ ἦλθον εἰς Κιθαιρῶνα, πέμπουσι Τυδέα κελύσοντα Ἐτεοκλέα τὴν βασιλείαν παραχωρεῖν Πολυνείκει, καθὰ ὠμολόγησαν. Οὐ προσέχοντας δὲ Ἐτεοκλέους Τυδεὺς τοὺς Θηβαίους καθ' ἓνα προκχλούμενος πάντων ἐκράτησεν, οἱ δὲ πενήτηκοντα ἄνδρας ὀπίσαντες ἀναχωροῦντα ἐνήδρευον αὐτόν. Πάντας δὲ αὐτοὺς ἐκεῖνος ἀπέκτεινε κῆπειτα ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἦλθεν. Ἀργεῖοι δὲ καθοπλισθέντες προσέρχονται τοῖς τείχεσι, καθώπλισε δὲ καὶ Ἐτεοκλῆς τοὺς Θηβαίους καὶ καταστήσας ἡγεμόνας ἴσους ἴσους ἔταξε καὶ πῶς ἂν κρατῆσει τῶν πολεμίων ἐμμαντεύετο.

2

Ἦν δὲ παρὰ Θηβαίους μάντις Τειρεσίας τυφλός· λέγουσι δὲ αὐτόν ὑπὸ θεῶν τυφλωθῆναι, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις, ἃ κρύπτειν ἤθελον ἐμήνυε. Οὗτος οὖν Θηβαίους εἶπε νικήσειν, ἐὰν Μενοικεὺς ὁ Κρέοντος Ἄρει σφρχῆ. Τοῦτο ἀκούσας ὁ Μενοικεὺς ἐκυτὸν πρὸ τῶν πυλῶν ἐσφρχε. Μάχης δὲ γενομένης οἱ Καδμεῖοι μέχρι τῶν τειχῶν συνεδιώχθησαν, καὶ Καπκανεὺς ἀρπάσας κλίμακα ἐπὶ τὰ τεῖχη δι' αὐτῆς ἀνέβαινε, Ζεὺς δὲ αὐτόν ἐκεραύνωσεν. Τούτου δὲ γενομένου τροπὴ τῶν Ἀργείων γίγνεται. Ὡς δὲ διεσθείροντο πολλοί, ἐδόκει ἐκαστέροις τοῖς στρατεύμασιν Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκη περὶ τῆς βασιλείας μονομαχεῖν. Ἐπεὶ δὲ οὗτοι ἀλλήλους

ἀπέκτειναν, καρτερὰ πάλιν γίγνεται μάχη, καὶ Ἴσμαρος μὲν Ἴππομέδοντα, Ἀμφίδικος δὲ Παρθενοπαῖον ἀποκτείνει, Μελάνιππος δὲ Τυδέα τιτρώσκει. Ἀμφιαράω δὲ φεύγοντι παρὰ ποταμὸν Ἴσμηνὸν Ζεὺς κεραυνὸν βαλὼν τὴν γῆν ἔσχισεν, ὁ δὲ σὺν τῷ ἄρματι καὶ τῷ ἡνιόχῳ ἐκρύφθη καὶ Ζεὺς ἀθάνατον αὐτὸν ἐποίησεν. Ἄδραστος μόνον ὁ ἵππος διέσωσεν. Κρέων δὲ τὴν Θηβαίων βασιλείαν παραλαβὼν τοὺς τῶν Ἀργείων νεκροὺς ἔρριψεν ἀτάρους καὶ κηρύξας μηδένα θάπτειν φύλακας κατέστησεν. Ἀντιγόνη δέ, μία τῶν Οἰδίποδος θυγατέρων, κρύφα τὸ Πολυνείκους σῶμα κλέψασα, ἔθαψε, καὶ φωραθεῖσα ὑπὸ Κρέοντος αὐτὴ τῷ τάφῳ ζῶσα ἐνεκρύφθη, Ἄδραστος δὲ εἰς Ἀθήνας ἦκε καὶ ἡξίου θάπτειν τοὺς νεκροὺς. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι μετὰ Θησέως στρατεύσαντες αἰροῦσι Θήβας καὶ τοὺς νεκροὺς θάπτουσιν.

3

Μετὰ δὲ ἔτη δέκα οἱ τῶν στρατευσαμένων παῖδες κληθέντες ἐπίγονοι, στρατεύειν ἐπὶ Θήβας προηροῦντο τὸν τῶν πατέρων θάνατον τιμωρήσασθαι βουλόμενοι. Ἦσαν δὲ οἱ στρατευσάμενοι οἷδε Ἀλκμαίων καὶ Ἀμφίλοχος Ἀμφιαράου, Αἰγιαλεὺς Ἀδράστου, Διομήδης Τυδέως, Πρόμαχος Παρθενοπαίου, Σθένελος Καπηνέως, Θέρσανδρος Πολυνείκους, Εὐρύαλος Μηκιστέως. Οὗτοι πρῶτον μὲν πορθοῦσι τὰς πέριξ κώμας, ἔπειτα τῶν Θηβαίων ἐπελθόντων, Λαοδάμαντος τοῦ Ἐτεοκλέους ἡγουμένου, γενναίως μάχονται. Καὶ Λαοδάμας μὲν Αἰγιαλέα ἀποκτείνει, Λαοδάμαντα δὲ Ἀλκμαίων. Καὶ μετὰ τὸν τούτου θάνατον Θηβαῖοι συμφεύγουσιν εἰς τὰ τείχη. Τειρεσίου δὲ εἰπόντος αὐτοῖς πρὸς μὲν Ἀργεῖους κήρυκα περὶ διαλύσεως ἀποστέλλειν, αὐτοὺς δὲ φεύγειν, πρὸς μὲν τοὺς πολεμίους κήρυκα πέμπουσιν, αὐτοὶ δὲ ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὰς ἀπῆνας τέκνα καὶ γυναῖκας ἐκ τῆς πόλεως ἔφευγον. Ἀργεῖοι δὲ ὕστερον τὴν τῶν Θηβαίων φυγὴν μαθόντες τὴν πόλιν αἰροῦσι καὶ τὰ τείχη κατασκάπτουσιν.

X
† 10. Φρίξος καὶ Ἑλλήν.

Τῶν Αἰόλου παίδων Ἀθάμας ἐκ Νεφέλης ἐγέννησε παῖδα μὲν Φρίξον, θυγατέρα δ' Ἑλλην. Αὐθις δὲ Ἰνώ ἡγάγετο γυναῖκα. Ἐπιβουλεύουσα δὲ Ἰνώ τοῖς Νεφέλης παισὶν ἔπεισε τὰς γυναῖκας

τόν πυρόν φρύγειν. Αὐταὶ δὲ κρύφα τῶν ἀνδρῶν τοῦτο ἔπραττον. Γῆ δὲ πεφρυγμένους πυροὺς δεχομένη καρποὺς ἐτησίους οὐκ ἔφερε. Διὸ πέμπων ὁ Ἀθάμας εἰς Δελφοὺς ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς ἀφορίας. Ἴνῳ δὲ τοὺς πεμφθέντας ἀνέπεισε λέγειν, ὡς εἴη κεχρησμένον παύσασθαι τὴν ἀκαρπίαν, ἐὰν σφαγῇ Διὶ ὁ Φρίξος. Τοῦτο ἀκούσας Ἀθάμας, συναναγκάζομενος ὑπὸ τῶν τὴν γῆν κατοικούντων, Φρίξον θύσαι ἔμελλε, Νεφέλη δὲ μετὰ τῆς θυγατρὸς αὐτὸν ἀνήρπασε, καὶ παρ' Ἐρμοῦ λαβοῦσα χρυσομάλλον κριὸν ἔδωκεν, ἐφ' οὗ φερόμενοι δι' οὐρανοῦ γῆν ὑπερέβησαν καὶ θάλασσαν. Ὡς δὲ ἐγένοντο κατὰ τὴν μεταξύ κειμένην θάλασσαν Σιγείου καὶ Χερρονήσου, ἔπεσεν εἰς τὸν βυθὸν ἡ Ἑλλη, ἀκακί θανούσης αὐτῆς ἀπ' ἐκείνης Ἑλλησποντος ἐκλήθη τὸ πέλαγος. Φρίξος δὲ ἦλθεν εἰς Κόλχους, ὧν Αἰήτης ἐβασίλευεν. Οὗτος αὐτὸν ὑποδέχεται καὶ μίαν τῶν θυγατέρων Χαλκιόπην αὐτῷ συνοικίζει· ὁ δὲ τὸν χρυσομάλλον κριὸν Διὶ θύει φυξίῳ, τὸ δὲ τοῦτου δέρας Αἰήτη δωρεῖται. Ἐκεῖνος δὲ αὐτὸ περὶ δρῦν ἐν Ἄρεως ἄλσει καθήλωσεν, Ἀθάμας δὲ ὕστερον δι' ὄργην Ἦρας καὶ τῶν ἐξ Ἴνουσ ἐστερήθη παίδων, Λεάρχου τε καὶ Μελικέρτου· αὐτὸς μὲν γὰρ μανίαις ἐτόξευσε Λεάρχον, Ἴνῳ δὲ Μελικέρτην μεθ' ἑαυτῆς εἰς πέλαγος ἔριψεν.

+ 11. Ἰάσων καὶ Ἀργοναῦται.

Αἰσωνος καὶ Πολυμήδης παῖς ἦν Ἰάσων· οὗτος ὄκει ἐν Ἰωλκῷ, τῆς δὲ Ἰωλκοῦ Πελίας ἐβασίλευεν, ὃ χρωμένῳ περὶ τῆς βασιλείας ἔλεξεν ὁ θεὸς τὸν μονοσάνδαλον φυλάξασθαι. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἠγνόει τὸν χρησμόν, αὐθις δὲ ὕστερον αὐτὸν ἐενόησεν. Τελῶν γὰρ ἐν τῇ θαλάττῃ Ποσειδῶνι θυσίαν ἄλλους πολλοὺς ἐπὶ ταύτῃ καὶ τὸν Ἰάσωνα μετεπέμψατο. Ὁ δὲ ἔσπευσεν ἐπὶ τὴν θυσίαν, διαβαίνων δὲ ποταμὸν Ἄνακυρον ἐξῆλθε μονοσάνδαλος τὸ ἕτερον πᾶν ἔχων ἐν τῷ ρεῖθρῳ ἀποβαλὼν. Θεασάμενος δὲ Πελίας αὐτὸν καὶ τὸν χρησμόν συμβαλὼν ἠρώτα προσελθὼν τί ἂν ποιήσειεν ἐξουσίαν ἔχων, εἰ λόγιον εἴη αὐτῷ πρὸς τινος φονευθῆσθαι τῶν πολιτῶν. Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· «τὸ χρυσομάλλον δέρας προστάττοιμι ἂν φέρειν αὐτῷ». Τοῦτο ἀκούσας Πελίας εὐθύς τὸ δέρας κομίζειν ἐκέλευσεν αὐτόν. Τοῦτο ἐν Κόλχοις ἦν ἐν Ἄρεως ἄλσει κρεμάμενον ἐκ δρυός.

ἐφρουρείτο δὲ ὑπὸ δράκοντος ἀύπνου. Ἐπὶ τοῦτο πεμπόμενος Ἴα-
 σων Ἄργον παρεκάλεσε τὸν Φρίξου, ἀκείνος Ἀθηναῖς συνεργα-
 ζομένης πεντηκόντορον ναῦν κατεσκευάσεν τὴν προσαγορευθεῖσαν
 ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος Ἀργώ. Ὡς δὲ ἡ ναῦς κατεσκευάσθη,
 χρωμένῳ ὁ θεὸς πλείν ἐπέτρεψε συναθροίσαντι τοὺς ἀρίστους τῆς
 Ἑλλάδος. Οἱ δὲ συναθροισθέντες ἦσαν οἶδε· Ὀρφεὺς Οἰζύργου,
 Ζήτης καὶ Κάλαις Βορέου, Κόστωρ καὶ Πολυδεύκης Διός, Τελα-
 μῶν καὶ Πηλεὺς Αἰακοῦ, Ἡρακλῆς Διός, Θησεὺς Αἰγέως, Ἀμ-
 φιάρκος Οἰκλέους, Παλύφημος Ἐλάτου, Μελέαργρος Οἰνέως, Ἄρ-
 γος Φρίξου καὶ ἄλλοι.

2

• Οὗτοι ναυαρχοῦντος Ἴάσονος ἀναχθέντες προσίσχουσι Δολίοσιν,
 ὧν ἐβασίλευε Κύζικος. Οὗτος αὐτοὺς ὑπεδέξατο φιλοφρόνως.
 Νυκτὸς δὲ ἀναχθέντες ἐντεῦθεν, ἐναντίων ἀνέμων πνεόντων, πά-
 λιν τοῖς Δολίοσι προσίσχουσιν. Οἱ δὲ νομίζοντες Πελασγικὸν εἶναι
 στρατὸν μάχην τῆς νυκτὸς συνάπτουσιν ἀγνοοῦντες πρὸς ἀγνο-
 οῦντας. Ἀποκτείναντες δὲ πολλοὺς οἱ Ἀργοναῦται, μεθ' ὧν καὶ
 Κύζικον, μεθ' ἡμέραν κατανόησαντες τὸ σφάλμα, ἀποδύρα-
 μενοι τάς τε κόμας ἐκείραντο καὶ τὸν Κύζικον πολυτελῶς
 ἔθαψαν καὶ μετὰ τὴν ταφὴν πλεύσαντες τῇ Μυσίᾳ προσίσχουσιν.
 Ἐνταῦθα δ' Ἡρακλεῖα καὶ Παλύφημον κατέλιπον. Ὑλας γὰρ
 ὁ Θειοδάμντος παῖς, ὃς Ἡρακλεῖ εἶπετο, ἀποσταλεῖς ὑδρευσα-
 σθαι διὰ κάλλος ὑπὸ νυμφῶν ἠρπάσθη. Παλύφημος δὲ ἀκούσας
 αὐτοῦ βοήσαντος σπασάμενος τὸ ξίφος ἐδίωξεν ὑπὸ ληστῶν ἀγε-
 σθαι αὐτὸν νομίζων καὶ Ἡρακλεῖ ἀπαντήσαντι δηλοῖ τὸ πρᾶγμα.
 Ζητούντων δὲ ἀμφοτέρων τὸν Ὑλαν ἡ ναῦς ἀνήχθη, καὶ Παλύ-
 φημος μὲν ἐν Μυσίᾳ κτίσας πόλιν Κίου ἐβασίλευσεν, Ἡρακλῆς δὲ
 ὑπέστρεψεν εἰς Ἄργον. Ἀπὸ δὲ τῆς Μυσίας ἐπλευσεν εἰς τὴν Βε-
 θρυκῶν γῆν, ἧς ἐβασίλευεν Ἄμυκος. Οὗτος τοὺς προσίσχοντας
 ξένους ἠνάγκαζε πυκτεύειν καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ἀνήρει. Παρα-
 γενόμενος οὖν καὶ τότε ἐπὶ τὴν Ἀργὴν τὸν ἀρίστον τῶν Ἀργοναυ-
 τῶν εἰς πυγμὴν προουκαλεῖτο. Πολυδεύκης δὲ ὑποσχόμενος πυ-
 κτεύειν πρὸς αὐτόν, πλήξας κατὰ τὸν αὐχένα ἀπέκτεινεν.

Ἐντεῦθεν ἀναχθέντες ἦγον εἰς τὴν τῆς Θράκης Σαλμυδησσόν, ἔνθα ὤκει Φινεὺς μάντις τὰς ὄψεις τετυφλωμένος. Τοῦτον τυφλωθῆναι λέγουσιν οἱ μὲν ὑπὸ θεῶν, ὅτι προύλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα, οἱ δὲ ὑπὸ Βορέου καὶ τῶν Ἀργοναυτῶν, ὅτι πεισθεὶς μητρὶα τοὺς ἰδίους ἐτύφλωτε παῖδας. Ἐπεμψαν δὲ αὐτῷ καὶ τὰς Ἀρπυίας οἱ θεοί· πτερωτοὶ δὲ ἦσαν αὗται, καὶ ἐπειδὴ τῷ Φινεῖ παρετίθετο τράπεζα, ἐξ οὐρανοῦ καταπετόμεναι τὰ μὲν πλείονα ἀνήρπαζον, ὀλίγα δὲ ὅσα ὄσμης ἀνάπλεα κατέλειπον. Βουλομένοις δὲ τοῖς Ἀργοναύταις τὰ περὶ τοῦ πλοῦ μαθεῖν μηνύσειν τὸν πλοῦν εἶπε, τῶν Ἀρπυιῶν αὐτὸν ἔαν ἀπαλλάξωσιν. Οἱ δὲ παρέθεσαν αὐτῷ τράπεζαν ἐδεσμάτων. Ἀρπυιαὶ δὲ ἐξαιφνης σὺν βοῇ κατεπέτοτο καὶ τὴν τροφὴν ἤρπαζον. Θεασάμενοι δὲ οἱ Βορέου παῖδες, Ζήτης καὶ Κάλκις, ὄντες πτερωτοί, σπασάμενοι τὰ ξίφη δι' ἀέρος ἐδίωκον. Ἦν δὲ ταῖς Ἀρπυίαις χρεῶν ἀποθανεῖν ὑπὸ τῶν Βορέου παιδῶν, τοῖς δὲ Βορέου παισὶ τότε τελευτήσειν, ὅταν διώκοντες μὴ καταλάβωσι. Διωκομένων δὲ τῶν Ἀρπυιῶν ἡ μὲν κατὰ Πελοπόννησον εἰς τὸν Τίγερην ποταμὸν ἐμπίπτει, ὃς νῦν ἀπ' ἐκείνης Ἄρπυς καλεῖται· ἡ δὲ ἑτέρα φεύγουσα μέχρι τῶν Ἐχινάδων ἦλθε νήσων, αἷ νῦν ἀπ' ἐκείνης Στροφάδες κελοῦνται· ἐστράφη γάρ, ὡς ἦλθεν ἐπὶ ταύτας, καὶ ὑπὸ καμάτου πίπτει εἰς τὴν θάλατταν σὺν τῷ διώκοντι.

Ἀπαλλαγείς δὲ τῶν Ἀρπυιῶν Φινεὺς ἐμήνυσε τὸν πλοῦν τοῖς Ἀργοναύταις καὶ περὶ τῶν Συμπληγάδων συνεβούλευσε πετρῶν τῶν κατὰ θάλασσαν. Ἦσαν δὲ ὑπερμεγέθεις αὗται, συγκρούμεναι δὲ ἀλλήλαις ὑπὸ τῆς τῶν πνευμάτων βίας τὸν διὰ θαλάσσης πόρον ἀπέκλειον. Ἐφέρετο δὲ πολλὴ μὲν ὑπὲρ αὐτῶν ὀμίχλη, πολὺς δὲ πάταγος, ἦν δὲ ἀδύνατον καὶ τοῖς ὄρνεσι δι' αὐτῶν πέτεσθαι· εἶπεν οὖν Φινεὺς αὐτοῖς τηρεῖν πελειάδα διὰ τῶν πετρῶν πετομένων, καὶ ταύτην ἔαν μὲν ἴδωσι σωθεῖσιν, διαπλεῖν, ἔαν δὲ διαφθαρεῖσιν, μὴ πλεῖν βιάζεσθαι. Ταῦτα ἀκούσαντες ἀνήγοντο καὶ ὡς πλησίον ἦσαν τῶν πετρῶν, τῆς ἐκ τῆς πρόφραξ πετομένης πελειάδος τὰ ἄκρα τῆς οὐρᾶς ἢ σύμπτωσις τῶν πετρῶν ἀπέκῳψεν.

Ἄναχωρούσας οὖν ἐπιτηρήσαντες τὰς πέτρας μετ' εἰρεσίας ἐντόνου διήλθον, τὰ ἄκρα δὲ τῶν ἀφλάστων τῆς νεῶς ἀπεκόπη. Αἱ μὲν οὖν Συμπληγάδες ἐκ τούτου τοῦ χρόνου ἔμειναν ἀκίνητοι.

5

Οἱ δὲ Ἀργοναῦται περαπλεύσαντες Θερμώδοντα καὶ Καύκασον ἐπὶ Φᾶσιν ποταμὸν ἦλθον· οὗτος τῆς Κολχικῆς ἐστὶ γῆς. Καθορμισθείσης δὲ τῆς νεῶς ἤκε πρὸς Αἰήτην Ἰάσων καὶ τὰ ἐπιταχθέντα ὑπὸ Πελίου λέγων ἤτησε τὸ δέρας· ὁ δὲ δώσειν ὑπέσχετο, ἐὰν τοὺς χαλκίποδας ταύρους μόνος καταζεύξῃ· ἦσαν δὲ ἄγριοι παρ' αὐτῷ οὗτοι ταῦροι δύο μεγέθει διαφέροντες, δῶρον Ἡφίστου, οἱ χαλκοὺς μὲν εἶχον πόδας, πῦρ δὲ ἐκ τῶν στομάτων ἐφύσων. Τούτους αὐτῷ ζεύξαντι ἐπέτασσε σπείρειν δράκοντος ὀδόντας· εἶχε γὰρ λαβῶν παρ' Ἀθηναῖς τοὺς ἡμίσεις, ὧν Κάδμος ἔσπειρεν ἐν Θήβαις.

6

Ἀποροῦντος δὲ τοῦ Ἰάσονος πῶς ἂν δύναιτο τοὺς ταύρους καταζεύξαι Μήδεια ἐβοήθησεν· ἦν δὲ αὕτη θυγάτηρ Αἰήτου καὶ Ἰδυίας τῆς Ὠκεανοῦ φαρμακίης. Φοβουμένη δὲ μὴ ὑπὸ τῶν ταύρων διαφθαρῆ, κρύφα τοῦ πατρὸς συνεργήσκειν αὐτῷ πρὸ τῆν καταζεύξαι τῶν ταύρων ἐπηγγείλατο καὶ τὸ δέρας ἐγχειριεῖν, ἐὰν αὐτὴν εἰς Ἑλλάδα σύμπλουν ἀγάγηται. Ὁμολογήσαντος δὲ Ἰάσονος φάρμακον ἔδωκεν, ᾧ ἐκέλευσεν αὐτὸν χρῆσαι τὴν τε ἀσπίδα καὶ τὸ δόρυ καὶ τὸ σῶμα· τούτῳ γὰρ χρισθέντα εἶπεν ἐπὶ μίαν ἡμέραν οὕτ' ἂν ὑπὸ πυρὸς ἀδικηθήσασθαι οὔθ' ὑπὸ σιδήρου. Ἐδήλωσε δὲ αὐτῷ σπειρομένων τῶν ὀδόντων ἐκ γῆς ἄνδρας μέλλειν ἀναδύεσθαι ἐπ' αὐτὸν καθωπλισμένους, οὓς ἔλεγεν, ἐπειδὴν ἀθρόους θεάσεται, βάλλειν εἰς μέσον λίθους ἄποθην, ὅταν δὲ ὑπὲρ τούτου μάχωνται πρὸς ἀλλήλους, τότε ἀποκτείνειν αὐτούς.

7

Ἰάσων δὲ τοῦτο ἀκούσας καὶ χρισάμενος τῷ φαρμάκῳ παραγένόμενος εἰς τὸ τοῦ ναοῦ ἄλσος ἐζήτει τοὺς ταύρους καὶ σὺν πολλῷ πυρὶ ὀρμήσαντας αὐτοὺς κατέζευξε. Σπείροντος δὲ αὐτοῦ τοὺς ὀδόντας ἀνέτελλον ἐκ τῆς γῆς ἄνδρες ἑνοπλοι· ὁ δέ, ὅπου πλείονας εἶώρα, βάλλων λίθους πρὸς αὐτοὺς μαχομένους πρὸς ἀλλήλους ἀνή-

ρει. Αιήτης δὲ οὐ μόνον τὸ δέρας κατεῖχεν, ἀλλὰ καὶ ἐβούλετο τὴν τε Ἀργῶ καταφλέξει καὶ ἀποκτείνει τοὺς ἐκπλέοντας. Φθίσασα δὲ Μήδεια τὸν Ἴάσωνα νυκτὸς ἐπὶ τὸ δέρας ἤγαγε καὶ τὸν φυλάσσοντα δράκοντα κατακοιμήσασα τοῖς φαρμάκοις μετ' Ἴάσωνος ἔχουσα τὸ δέρας ἐπὶ τὴν Ἀργῶ παρεγένετο.

8

Συνείπετο δὲ αὐτῇ καὶ Ἄψυρτος ὁ ἀδελφός. Οἱ δὲ Ἀργοναῦται νυκτὸς μετὰ τούτων ἀνήχθησαν. Αἰήτης δὲ μαθὼν τὰ τῆς Μήδειας τετολμημένα ὤρμησε τὴν ναῦν διώκειν. Ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν πλησίον ὄντα Μήδεια τὸν ἀδελφὸν φονεύει καὶ μελίσασα εἰς θάλασσαν ρίπτει. Συναθροίζων δὲ Αἰήτης τὰ τοῦ παιδὸς μέλη τῆς δεξιώσεως ὑστέρησε· διόπερ ὑποστρέψας καὶ τὰ σωθέντα τοῦ παιδὸς μέλη θάψας τὸν τόπον προσηγόρευσε Τόμους. Ὁ δὲ Ἴάσων κατελθὼν εἰς τὴν Ἴωλκὸν τὸ μὲν δέρας ἔδωκε τῷ Περίῳ, τὴν δὲ ναῦν εἰς τὸν Ἰσθμὸν πλεύσας ἀνέθηκε τῷ Ποσειδῶνι. Μετὰ τοῦτο Ἴάσων καὶ Μήδεια εἰς Κόρινθον ἦλθον καὶ δέκα μὲν ἔτη διετέλουν εὐτυχοῦντες. Εἶτα δὲ Ἴάσων Γλαύκην τὴν τοῦ Κρέοντος λαβὼν γυναῖκα ἀπεπέμφετο τὴν Μήδειαν. Ἡ δὲ τοὺς παῖδας, οὓς εἶχεν ἐξ Ἴάσωνος, ἀπέκτεινε καὶ λαβοῦσα παρ' Ἡλίου ἄρμα πτηνῶν δρακόντων ἐπὶ τούτου ἔφυγεν.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄.

α Μῦθοι, ἀποφθέγματα καὶ διηγήματα

(Ἐκ τοῦ Αἰσώπου, Στοβαίου, Πλουτάρχου, Ἀθηναίου, Δίλιανου καὶ Διογένους Λαερτίου).

1. Κύων καὶ ἀλώπηξ.

Κύων θηρευτικός λέοντα ἰδὼν τοῦτον ἐδίωκεν· ὡς δ' ἐπιστροφείς ἐκείνος ἐβρυχήσατο, φοβηθεὶς ὁ κύων ἔφυγεν. Ἀλώπηξ δὲ θεασαμένη αὐτὸν ἔφη· «ὦ κακὴ κεφαλὴ, σὺ λέοντα ἐδίωκες, οὐ οὐδὲ τὸν βρυχηθῆμόν ὑπέμεινας».

2. Ἀλώπηξ καὶ Λέων.

Ἀλώπηξ οὐδέποτε θεασαμένη λέοντα, ἐπειδὴ κατὰ τινὰ τύχην ὑπήντησεν αὐτῷ, τὸ μὲν πρῶτον ἰδοῦσα αὐτὸν οὕτως ἐφοβήθη, ὡς μικροῦ καὶ ἀποθανεῖν· ἐκ δευτέρου δὲ αὐτῷ περιτυχοῦσα, ἐφοβήθη μὲν, ἀλλ' οὐχ ὡς τὸ πρότερον. Ἐκ τρίτου δὲ θεασαμένη κατεθάρσησεν, ὡς καὶ προσελθοῦσα αὐτῷ διαλεχθῆναι.

3. Ποιμὴν καὶ Κύων.

Ποιμὴν εἰσάγων πρόβατα εἶσω μάνδρας λύκον ἔμελλε συγκλείσαι, εἰ μὴ κύων ἰδὼν τοῦτον εἶπε πρὸς τὸν ποιμένα· «Πῶς τὰ πρόβατα θέλων σῶσαι τόνδε τὸν λύκον συνεισάγεις τῇ ποιμνῇ;»

4. Σκώληξ καὶ Ἀλώπηξ

Ὁ τῷ πηλῷ κρυπτόμενος σκώληξ εἰς γῆν ἐξελθὼν ἔλεγε πᾶσι τοῖς ζώοις· «ιατρός εἰμι φαρμάκων ἐπιστήμων, οἷός ἐστιν ὁ τῶν θεῶν ἱατρός Παιών». Καὶ «πῶς» εἶπεν ἀλώπηξ «ἄλλους ἰώμενος σαυτὸν χωλὸν ὄντα οὐκ ἰάσω;»

5. Ἀλώπηξ καὶ Πάρδαλις.

Ἀλώπηξ καὶ πάρδαλις περὶ κάλλους ἤριζον· τῆς δὲ παρδαλιεως παρ' ἕκαστα τὴν τοῦ σώματος ποικιλίαν προβαλλομένης, ἡ ἀλώπηξ ὑπολαβοῦσα ἔφη· «καὶ πόσον ἐγὼ σου καλλίων εἰμί, ἤπερ οὐ τὸ σῶμα, ἀλλὰ τὴν ψυχὴν πεποιδιλμαι.»

6. Χελώνη καὶ Ἀετός.

Χελώνη αἰτοῦ ἐδεῖτο πέτεσθαι αὐτὴν διδάξαι. Τοῦ δὲ παραινούντος πόρρω τοῦτο τῆς φύσεως αὐτῆς εἶναι, ἐκείνη μάλλον τῆ δειήσει προσέκειτο. Λαβὼν οὖν αὐτὴν τοῖς ὄνυξι καὶ εἰς ὕψος ἄρας εἶτ' ἀφῆκεν. Ἡ δὲ κατὰ πετρῶν πετοῦσα συνετρίβη.

7. Ναυαγός.

Ἀνὴρ πλούσιος Ἀθηναῖος ἐτέροις τισὶ συνέπλει. Καὶ δὴ χειμῶνος σφοδροῦ γενομένου καὶ τῆς νεῶς περιτραπείσης, οἱ μὲν ἄλλοι πάντες διενήχοντο, ὁ δ' Ἀθηναῖος τὴν Ἀθηναῖν ἐπικαλούμενος μυρία ἐπηγγέλλετο, ἐὰν περισωθῆ. Εἰς δὲ τις τῶν συννεναυαγηκότων παρρηνηχόμενος ἔρη πρὸς αὐτόν· «σὺν Ἀθηναῖ καὶ χεῖρα κίνει».

8. Τέττιξ καὶ Μύρμηκες.

Χειμῶνος ὥρα τῶν σίτων βρεχθέντων, οἱ μύρμηκες ἔψυχον, τέττιξ δὲ λιμώττων ἤτει αὐτοὺς τροφήν. Οἱ δὲ μύρμηκες εἶπον αὐτῶ· «διὰ τί τὸ θέρος οὐ συνῆγες τροφήν;» Ὁ δὲ εἶπεν· «οὐκ ἐσχόλαζον, ἀλλ' ἤδον μουσικῶς». Οἱ δὲ γελάσαντες εἶπον· «Ἄλλ' εἰ θέρους ἠύλεις, χειμῶνος ὄραοῦ».

9. Ἄνθρωπος καὶ Ἀλώπηξ.

Ἀλώπεκά τις ἐχθρὰν ἔχων, ὡς βλάπτουσαν αὐτὸν κρατήσας καὶ θέλων ἐπὶ πολὺ τιμωρήτασθαι, στυππεῖα ἐλαφὴ βεβρεγμένα τῆ οὐρᾷ προσδήσας ὑψῆψε. Ταύτην δὲ δαίμων εἰς τὰς ἀρούρας τοῦ λαβόντος ὠδήγει· ἦν δὲ κειρὸς ἀμητοῦ. Ὁ δὲ ἠκολούθει θοητῶν μηδὲν θερίσας.

10. Λέων καὶ ὄνος καὶ Ἀλώπηξ

Λέων καὶ ὄνος καὶ ἀλώπηξ κοινωνίαν ποιητάμενοι ἐξῆλθον πρὸς ἄγραν. Πολλῆς οὖν θήρας συλληφθείσης, προσέταξεν ὁ λέων τῶ ὄνῳ διαιρεῖν αὐτοῖς· ὁ δὲ τρεῖς μερίδας ποιησάμενος ἐκ τῶν ἴσων, ἐκλέξασθαι τούτους προτρέπετο. Καὶ ὁ λέων θυμωθεὶς τὸν ὄνον κατέφαγεν. Εἶτα τὴν ἀλώπεκα ἐκέλευσε μερίζειν. Ἡ δ' εἰς μίαν μερίδα σωρεύσασα, ἐκυτῆ βραχὺ τι κατέλιπεν. Καὶ ὁ λέων πρὸς αὐτήν· «τίς σε, ὦ βελτίστη, διαιρεῖν οὕτως ἐδίδασξεν;» Ἡ δ' εἶπεν· «ἡ τοῦ ὄνου συμφορά».

11. Γυνή μάγος.

Γυνή μάγος ἐπφδάς θείων μνημιάτων ἐπαγγελιομένη διετέλει πολλά ποιούσα, καὶ ἐκ τούτου οὐ μικρὸν βίον ποριζομένη. Ἐπὶ τούτῳ γραψάμενοί τινες αὐτὴν ὡς κλινοτομοῦσιν περὶ τὰ θεῖα εἰς δίκην ὑπήγαγον, καὶ κατηγορήσαντες κατεδίκασαν αὐτὴν ἐπὶ θανάτῳ. Θεασάμενος δὲ τις αὐτὴν ἐκ τῶν δικαστηρίων, ἔφη αὐτῇ· «ἦ τὰς δαιμόνων ὀργὰς τρέπειν ἐπαγγελιομένη, πῶς οὐδὲ ἀνθρώπους πείσαι ἠδυνήθης;»

12. Ἐλαφος καὶ ἄμπελος.

Ἐλαφος κυνηγούς φεύγουσα, ὑπ' ἄμπέλῳ ἐκρύβη. Παρελθόντων δὲ ὀλίγων ἐκείνων, ἡ ἔλαφος ἤδη ἐν ἀσφαλείῃ εἶναι ἠγουμένη, τῶν τῆς ἀμπέλου φύλλων ἐσθίειν ἤρξατο. Τούτων δὲ σειομένων κυνηγοὶ ἐπιστραφέντες καί, ὅπερ ἦν ἀληθές, νομίσαντες τῶν ζῴων τι ὑπὸ τοῖς φύλλοις κρύπτεσθαι, κατετόξευσαν τὴν ἔλαφον. Ἡ δὲ θνήσκουσα τοιαῦτ' ἔλεγε· «δίκαια πέπονθα· οὐ γὰρ ἔδει τὴν σώσασάν με λυμαίνεσθαι».

13 Γέρων καὶ θάνατος.

Γέρων ποτὲ ζύλα κόψας καὶ ταῦτα φέρων πολλὴν ὁδὸν ἐβάδιζε. Διὰ δὲ τὸν κόπον τῆς ὁδοῦ ἀποθέμενος τὸ φορτίον τὸν θάνατον ἐπεκαλεῖτο. Τοῦ δὲ θανάτου φανέντος καὶ πυθομένου δι' ἣν αἰτίαν αὐτὸν ἐπικαλεῖται, ὁ γέρων ἔφη· «ἵνα τὸ φορτίον ἄρης».

14. Ἴππος καὶ Ἐλαφος.

Ἴππος κατεῖχε λειμῶνα μόνος· ἐλθόντος δ' ἐλάφου καὶ διαφθείροντος τὴν νομήν, βουλόμενος τιμωρήσασθαι τὸν ἔλαφον, ἠρώτα ἀνθρώπον, εἰ δύναίτο μετ' αὐτοῦ κολάσαι τὸν ἔλαφον· ὁ δὲ ἔφησεν· «ἐὰν λάβῃ χαλινὸν καὶ αὐτὸς ἀναβῆῃ ἐπ' αὐτὸν ἔχων ἀκόντια». Συνομολογήσαντος δὲ καὶ ἀναβάντος, ἀντὶ τοῦ τιμωρήσασθαι αὐτὸς ἐδούλευσε τῷ ἀνθρώπῳ.

15. Ὀνου σκιά.

Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ λέγειν ποτὲ κωλυόμενος ὑπὸ Ἀθηναίων ἐν ἐκκλησίᾳ βραχὺ ἔλεξε βούλεσθαι πρὸς αὐτοὺς εἰπεῖν. Τῶν δὲ σιωπῆσαντων, «νεανίας» εἶπε «θέρους ὦρα παρά τινος ἐμισθώσατο ἐξ ἄστεως ὄνον Μεγάρου. Μεσοῦσης δὲ τῆς ἡμετέρας καὶ ἐπὶ τῷ ὄνῳ φλέ-

γοντος τοῦ ἡλίου, ἑκάτερος αὐτῶν ἐβούλετο ὑποδύεσθαι ὑπὸ τῆν σκιάν· εἶργον δὲ ἀλλήλους, ὁ μὲν λέγων μεμισθωκέναι τὸν ὄνον, οὐ τῆν σκιάν, ὁ δὲ μεμισθωμένος πᾶσαν ἔχειν ἐξουσίαν». Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐσιώπησεν ὁ ρήτωρ καὶ ἔμελλεν ἀποχωρῆσαι. Τῶν δὲ Ἀθηναίων αὐτὸν κωλύοντων καὶ δεομένων περξίνειν τὸν λόγον, «εἶτα περὶ μὲν ὄνου σκιᾶς» εἶπε «βούλεσθε ἀκούειν, λέγοντος δὲ περὶ σπουδαίων πραγμάτων οὐ βούλεσθε».

16. Ναυαγὸς καὶ Θάλασσα.

Ναυαγὸς ἐκβρασθεὶς εἰς τινα αἰγιαλὸν διὰ τὸν κόπον ἐκοιμήτο· μετὰ δὲ μικρὸν ἐγερθεὶς, ὡς θεάσατο πρὸς τὴν θάλασσαν, ἐμέμφοτο αὐτήν, ὅτι δελεάζουσα τοὺς ἀνθρώπους τῇ τῆς ὄψεως λαμπρότητι, ὅταν αὐτοὺς προσδέξηται, ἐξαγριουμένη διαφθείρει. Ἡ δὲ γυναικὶ ὁμοιωθεῖσα ἔφη· «ἀλλ', ὦ οὗτος, μὴ μέμφου ἐμέ, ἀλλὰ τοὺς ἀνέμους· ἐγὼ γὰρ φύσει τοιαύτη εἰμί, ὅποια ἡ γῆ· οἱ δὲ αἰφνίδιοι ἐμπίπτοντες κυματοῦσι καὶ ἐξαγριαίνουσι».

17. Γυνὴ καὶ ὄρνις.

Γυνὴ τις χήρα ὄρνιν εἶχε καθ' ἑκάστην ἡμέραν φὸν αὐτῇ τίκτουσαν. Νομίσασα δέ, ὡς εἰ πλείους τῇ ὄρνιθι κριθᾶς παραβάλοι, δις τέξεται τῆς ἡμέρας, τοῦτο πεποίηκεν. Ἡ δ' ὄρνις πιμελῆς γενομένη, οὐδ' ἄπαξ τῆς ἡμέρας τεκεῖν ἠδύνατο.

18. Ἀλιεῖς.

Ἀλιεῖς ἐξελθόντες ἐπ' ἄγραν, ἐπειδὴ πολὺν χρόνον ταλαιπωρήσαντες οὐδὲν εἶλον, σφόδρα τε ἠθύμουν καὶ ἀναχωρῆσαι παρεσκευάζοντο. Εὐθύς δὲ θύννος, ὑπὸ τινος τῶν μεγίστων διωκόμενος ἰχθύων εἰς τὸ πλοῖον αὐτῶν εἰσῆλατο. Οἱ δὲ τοῦτον λαβόντες μεθ' ἠδονῆς ἀνεχώρησαν.

19. Ἀλκυῶν.

Ἀλκυῶν ὄρνεόν ἐστι φιλέρημον διὰ παντὸς ἐν θαλάττῃ διαιτῶμενον. Ταύτην λέγεται τὰς τῶν ἀνθρώπων θήρας φυλαττομένην ἐν σκοπέλοις παραθαλαττίοις νεοττοποιεῖσθαι. Καὶ δὴ ποτε τίπτειν μέλλουσα παρεγένετο εἰς τι ἀκρωτήριον, καὶ θεασαμένη πέτρων ἐπὶ θαλάττῃ ἐνεοττοποιεῖτο ἔνταῦθα. Ἐξελθούσης δ' αὐτῆς ποτε

ἐπὶ νομὴν, συνέβη τὴν θάλατταν ὑπὸ λάβρων πνευμάτων κυματωθεῖσαν ἐξαρθῆναι μέχρι τῆς καλιᾶς, καὶ ταύτην ἐπικλύσασαν τοὺς νεοττοὺς διαφθεῖραι. Καὶ ἡ ἄλκυων ἐπανελθοῦσα ὡς ἔμαθε τὸ γεγονός εἶπεν· ἀλλ' ἔγωγε δειλία, ἥτις τὴν γῆν ὡς ἐπίβουλον φυλακτομένη ἐπὶ ταύτην κατέφυγον, ἢ πολλῶ μοι γέγονεν ἀπιστότερον»

χ 20. Ἀλώπηξ κόλουρος.

Ἀλώπηξ ὑπὸ τινος παγίδος τὴν οὐρὰν ἀποκοπέισα, ἐπειδὴ δι' αἰσχύνην ἀβίωτον ἤγειτο τὸν βίον ἔχειν ἔδοξεν αὐτῇ καὶ τὰς ἄλλας ἀλώπεκας εἰς τὸ αὐτὸ πείσαι, ἵνα τῷ κοινῷ πάθει τὸ ἴδιον ἐλάττωμα συγκρούσῃ. Καὶ δὴ ἀπάσας ἀθροίσασα παρήνει αὐταῖς τὰς οὐρὰς ἀποκόπτειν, λέγουσα ὡς οὐκ ἀπρεπὲς μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ περισσόν τι αὐταῖς βάρος προσήρηται. Τούτων δέ τις ὑπολαβοῦσα ἔφη· «ὦ αὐτῇ, ἀλλ' εἰ μή σοι τοῦτο συνέφερεν, οὐκ ἂν ἡμῖν τοῦτο συνεβούλευσας».

21. Φωκίων.

Μετὰ τὴν Ἀντιπάτρου τελευταίην δημοκρατίαν Ἀθηναίοις γενομένης κατεγνώσθη θάνατος τοῦ Φωκίωνος ἐν ἐκκλησίᾳ. Ἦδη δὲ τῆς κύλικος αὐτῷ προσφερομένης ἐρωτηθεὶς εἰ τι λέγει πρὸς τὸν υἱόν, «ἐγὼ σοι» εἶπεν «ἐντέλλομαι καὶ παρακαλῶ μηδὲν Ἀθηναίοις μνησικακεῖν».

22. Λύσανδρος.

Λύσανδρος ἐπεὶ διερχόμενος παρὰ τὰ τείχη Κορινθίων ἐφισταμένων τοὺς Λακεδαιμονίους ἐώρα προσβάλλειν ὀκνοῦντας καὶ λαγῶς τις ἐφάνη διαπηδῶν τὴν τάφρον, «οὐκ αἰσχύνεσθε» εἶπεν «ὦ Σπαρτιάται, τοιοῦτους φοβούμενοι πολεμίου, ὧν δι' ἄργίαν οἱ λαγῶ τοῖς τείχεσιν ἐγκαθεύδουσιν ;»

23 Φίλιππος.

Φίλιππος ὁ τῶν Μακεδόνων βασιλεὺς, τριῶν αὐτῷ προσαγγελθέντων εὐτυχημάτων ὑφ' ἑνὸς καιρόν, πρώτου μὲν ὅτι τεθρίππων νίκησεν Ὀλύμπια, δευτέρου δ' ὅτι Παρμενίων ὁ στρατηγὸς μάχη Δαρδανείας ἐνίκησε, τρίτου δ' ὅτι ἄρρεν αὐτῷ παιδίον ἔτεκεν

Ὀλυμπιάς, ἀνατείνας εἰς τὸν οὐρανὸν τὰς χεῖρας, «ὦ δαίμον» εἶπε «μέτριόν τι τούτοις ἀντίταξον ἐλάττωμα» γιγνώσκων ὅτι τοῖς μεγίστοις εὐτυχήμασι φθονεῖ ἡ τύχη.

24. Ἡ τῶν Ἀπολλωνιατῶν χώρα.

Ἀπολλωνιάται πόλιν οἰκοῦσι γείτονα Ἐπιδάμνου ἐν τῷ Ἴονίῳ κόλπῳ. Καὶ ἐν τοῖς πλησίον αὐτῆς χωρίοις ἄσφαλτός ἐστιν ὄρυκτῆ καὶ πίττα τὸν αὐτὸν ἐκ τῆς γῆς ἀνατέλλουσα τρόπον, ὃν καὶ αἱ πλείεσται πηγὰὶ τῶν ὑδάτων. Οὐ πόρρω δὲ καὶ τὸ ἀθάνατον δεικνύται πῦρ. Ὁ δὲ καϊόμενος τόπος ἐστὶν ὀλίγος καὶ οὐκ εἰς μέγα διήκει καὶ ἔχει περίβολον οὐ πολὺν, ὅζει δὲ θεοῦ καὶ στυπηρίας. Καὶ περὶ αὐτὸν ἐστὶ δένδρα εὐθαλῆ καὶ πόα χλωρά, καὶ τὸ πῦρ πλησίον ἐνακμᾶζον οὐδὲν λυπεῖ οὔτε τὴν τῶν φυτῶν βλάστην οὔτε τὴν θάλλουσαν πόαν.

25. Ὀλυμπιάς ἢ Ἀλεξάνδρου μήτηρ.

Ὀλυμπιάς ἢ Ἀλεξάνδρου μήτηρ ἀκούσασα ὅτι πολὺν χρόνον ὁ παῖς αὐτῆς ἄταχος μένει, βαρὺ ἀναστένουσα καὶ θρηνοῦσα λιγέως, «ὦ τέκνον» εἶπεν «ἀλλὰ σὺ μὲν οὐρανοῦ μετασχεῖν βουλόμενος καὶ τοῦτο σπεύδων, νῦν οὐδὲ τῶν κοινῶν δήπου καὶ ἴσων πᾶσιν ἀνθρώποις μετασχεῖν ἔχεις, γῆς τε ἅμα καὶ τερῆς», καὶ τὰς ἑαυτῆς τύχας οἰκτίρουσα καὶ τὸ τοῦ παιδὸς τετυρωμένον ἐλέγξασα.

26. Ξενοκράτους φιλοικτιρμωσύνη

Ξενοκράτης ὁ Χαλκηδόνιος, ὁ ἐπίκριος Πλάτωνος, τὰ τε ἄλλα ἦν φιλοικτιρμῶν καὶ οὐ μόνον φιλόανθρωπος, ἀλλὰ καὶ πολλὰ τῶν ἀλόγων ζῴων ἠλέει. Καὶ οὐν ποτε, κατηγμένου ἐν ὑπαιθρῳ, διωκόμενος βικίως στρουθὸς ὑπὸ ἰέρακος εἰς τοὺς κόλπους αὐτοῦ καταπέτεται. Ὁ δὲ ἀσμένως ἐδέξατο τὸν ὄρνιν καὶ διεφύλαξεν ἀποκρύψας, ἔσπε ὁ διώκων ἀπῆλθεν. Ἐπεὶ δὲ ἠλευθέρωσεν αὐτὸν τοῦ φόβου, ἀπλώσας τὸν κόλπον ἀφῆκεν τὸν ὄρνιν, ἐπειπὼν ὅτι οὐκ ἐξέδωκε τὸν ἰκέτην.

27. Ὠμίου θῶρον Ἀρταξέρξη.

Ῥοῖαν ἐπὶ λίανου μεγίστην Ὠμίσης Ἀρταξέρξη τῷ βασιλεῖ

ἐλαύνοντι τὴν Περσίδα προσεκόμισε. Τὸ μέγεθος οὖν αὐτῆς ὑπερεκπλαγεῖς ὁ βασιλεὺς «ἐκ ποίου πικραδείσου» λέγει «λαθῶν φέρεις μοι τῷ δῶρον τοῦτο;» Τοῦ δὲ εἰπόντος, ὅτι οἴκοθεν καὶ ἐκ τῆς αὐτοῦ γεωργίας, ὁ βασιλεὺς ὑπερεχάρη καὶ δῶρα μὲν αὐτῷ βασιλικὰ ἔπεμψε καὶ ἐπέειπε· «νῆ τὸν Μίθραν, ὁ ἀνὴρ οὗτος ἐκ τῆς ἐπιμελείας ταύτης δυνήσεται καὶ πόλιν κατὰ γε τὴν ἐμὴν κρίσιν ἐκ μικρᾶς μεγάλην ποιήσας».

28. Ἴσμηνίας ὁ Θηβαῖος.

Πρесеβύων Ἴσμηνίας ὁ Θηβαῖος ὑπὲρ τῆς πατρίδος πρὸς βασιλέα τῶν Περσῶν ἀφίκετο μὲν, ἐβούλετο δὲ αὐτός, ὑπὲρ ὧν ἦεν ἐντυχεῖν τῷ Πέρσῃ· ἔφη οὖν αὐτῷ ὁ χιλιάρχος ὁ καὶ τὰς ἀγγελίας εἰσκομίζων τῷ βασιλεῖ καὶ τοὺς δεομένους εἰσάγων· «ἀλλ', ὦ ξένη Θηβαῖε, νόμος ἐστὶν ἐπιχώριος Πέρσας, τὸν εἰς ὀφθαλμοὺς ἐλθόντα βασιλέως μὴ πρότερον λέγειν, πρὶν ἢ προσκυνῆσαι αὐτόν. Εἰ τοίνυν αὐτὸς διὰ σεαυτοῦ συγγενέσθαι θέλεις αὐτῷ, ὦρα σοι τὰ ἐκ τοῦ νόμου δρᾶν· εἰ δὲ μὴ, τὸ αὐτὸ σοι τοῦτο καὶ δι' ἡμῶν προχθήσεται καὶ μὴ προσκυνήσονται». Ὁ τοίνυν Ἴσμηνίας («ἄγε με») εἶπε· καὶ προσελθὼν καὶ ἐμρχνῆς τῷ βασιλεῖ γενομένος τὸν δακτύλιον ἔρριψεν ἀδήλως παρὰ τοὺς πόδας καὶ ταχέως ἐπικύψας ὡς δὴ προσκυνῶν πάλιν ἔλαθεν αὐτόν· καὶ ἔδοξε μὲν τῷ Πέρσῃ προσκυνῆσαι, οὐ μὲν ἔδρασεν οὐδὲν τῶν ἐν τοῖς Ἑλλήσιν αἰσχρῆν φερόντων. Πάντα οὖν, ὅσα ἐβουλήθη κατεπραΐζατο οὐδ' ἠτύχησέ τι ἐκ τοῦ Πέρσου.

29. Ἀγησίλαος ὁ μέγας.

1. Ἀγησίλαος ἰδὼν μὲν ἐλκόμενον ἐκ θυρίδος ὑπὸ παιδαρίου κρατοῦντος, ἐπεὶ ὁ μὺς ἐπιστραφεὶς ἔδρακε τὴν χεῖρα τοῦ κρατοῦντος καὶ ἔφυγεν, ἐπιδειξάς τοῖς παροῦσιν εἶπεν· «ὅταν τὸ ἐλάχιστον ζῶον οὕτως ἀμύνηται τοὺς ἀδικούντας, τί τοὺς ἀνδρας προσήκει ποιεῖν λογίζεσθαι;»

2. Εἰθισμένων δὲ τῶν τὴν Ἀσίαν κατοικούντων τὸν Περσῶν βασιλέα μέγαν προσαγορεύειν, εἶπε· «τί δὲ ἐκεῖνος ἐμοῦ μείζων, εἰ μὴ δικαιοτέρος καὶ σωφρονέστερος;»

3. Τὸν δὲ στρατηγὸν δεῖν ἔφασκε πρὸς μὲν τοὺς ἐναντίους τόλμην, πρὸς δὲ τοὺς ὑποτεταγμένους εὐνοίαν ἔχειν.

4. Ἐπιζητοῦντος δὲ τινος, τίνα δεῖ μανθάνειν τοὺς παῖδας, «ταῦτ'», εἶπεν «οἷς καὶ ἄνδρες γενόμενοι χρήσονται».

30. Ὁ μαργαρίτης.

Περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἰνδικὴν γιγνομένων ὀστρέων Θεόφραστος μὲν ἐν τῷ περὶ λίθων γράφει οὕτως: «τῶν θλαυμαζομένων δὲ λίθων ἔστί καὶ ὁ μαργαρίτης καλούμενος, διαφορῆς μὲν τῇ φύσει, ποιούσι δ' ἐξ αὐτοῦ τοὺς πολυτελεῖς ὄρμους. Γίγνεται δ' ἐν ὀστρέῳ τινὶ παραπλησίῳ τὰς πίνκας, πλὴν ἐλάττονι, μέγεθος δὲ ἡλικίου ἰχθύος ὀφθαλμὸς εὐμεγέθης». Ἰσίδωρος δὲ ὁ Χαρχακηνὸς κατὰ τὸ περσικὸν πέλαγος νήσόν φησιν εἶναι τινὰ ἐνθα πλείστην μαργαρίτην εὐρίσκεσθαι. Διόπερ σχεδὸς καλαμίνης περίξ εἶναι τῆς νήσου, ἐξ ὧν κηλλομένους εἰς τὴν θάλατταν ἐπ' ὀργυιάς εἴκοσιν ἀναφέρειν διπλοὺς κόγχους. Φασὶ δ' ὅταν βρονταὶ συνεχεῖς ὡσι καὶ ὄμβρων ἐκχύσεις, τότε μᾶλλον τὴν πίναν κύειν καὶ πλείστην γίγνεσθαι μαργαρίτην καὶ εὐμεγέθη. Τοῦ δὲ χειμῶνος εἰς τὰς ἐμβυθίους θάλαμους δύνουσιν αἱ πίναι, θέρος δὲ τὰς μὲν νύκτας χάσκουσι διανηρόμεναι, ἡμέρας δὲ μύουσι. Ζωογονοῦνται δὲ καὶ τρέφονται διὰ τοῦ προσφουομένου τῇ σαρκὶ μέρους. Τοῦτο δὲ προσφύεται τῷ τοῦ κόγχου στόματι, γηλῆς ἔχον καὶ νομὴν εἰσφέρον. Ὁ δὲ ὁμοίον ἔστι κερκίνῳ μικρῷ, καλούμενον πινοφύλαξ.

31. Ξέρξου παρασκευή.

Ξέρξης φεύγων ἐκ τῆς Ἑλλάδος Μακρονίῳ τὴν παρασκευὴν κατέλιπε τὴν αὐτοῦ. Πυρσάνης οὖν ἰδὼν τὴν τοῦ Μακρονίου παρασκευὴν χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ καὶ παραπετάσματι ποικίλοις κατεσκευασμένην ἐκέλευσε τοὺς ἀρτοποιοὺς καὶ ὀψοποιοὺς κατὰ τὰ αὐτῶν κηλῶς Μακρονίῳ δεῖπνον παρασκευάσαι. Ποιησάντων δὲ τούτων τὰ κελευσθέντα, ὁ Πυρσάνης ἰδὼν κλίνας χρυσαῖς καὶ ἀργυραῖς ἐστρωμέναις καὶ τραπέζας ἀργυράς καὶ παρασκευὴν μεγαλοπρεπῆ δεῖπνου ἐκπλαγεὶς τὰ προκείμενα ἐκέλευσε τοῖς ἑαυτοῦ διακόνοις παρασκευάσαι Λακωνικὸν δεῖπνον. Καὶ παρασκευασθέντος, γελάσας ὁ Πυρσάνης μετεπέμψατο τῶν Ἑλλήνων τοὺς στρατηγούς καὶ ἐλθόντων ἐπιδείξας ἑκάτερου τοῦ δεῖπνου τὴν παρασκευὴν εἶπεν· «ἄνδρες Ἕλληνες, συνεκάλεσα ὑμᾶς βουλόμενος ἐπιδείξει τοῦ

Μήδου ἡγεμόνος τὴν ἀφροσύνην, ὅς τοιαύτην δίκαιαν ἔχων ἦλθεν ὡς ἡμᾶς οὕτω ταλαίπωρον ἔχοντας».

32. Φιλομουσία Ἀρκάδων.

Παρὰ μόνοις τοῖς Ἀρκάσιν, ὡς λέγει Πολύβιος, οἱ παῖδες ἐκ νηπίων ἄδειν ἐθίζονται κατὰ νόμον τοὺς ὕμνους καὶ παιάνας, οἷς ἕκαστοι κατὰ τὰ πάτρια τοὺς ἐπιχωρίους ἥρωας καὶ θεοὺς ὕμνουσι. Καὶ τῶν μὲν ἄλλων μαθημάτων ἀρνηθῆναί τι μὴ γινώσκειν οὐδὲν αὐτοῖς αἰσχρὸν ἐστὶ, τὸ δὲ ἄδειν ἀποτρίβεσθαι αἰσχρὸν παρ' αὐτοῖς νομίζεται. Τοῦτου Κυριαθεῖς ὀλιγορήσαντες εἰς τέλος ἀπεθριώθησαν οὕτως, ὡς μέγιστα ἀσεβήματα παρὰ μόνοις αὐτοῖς γίνεσθαι.

33. Ὁ Σωκράτης ἐλέγχει τὴν ὑπερηφανίαν τοῦ Ἀλκιβιάδου.

Ὅρῶν ὁ Σωκράτης τὸν Ἀλκιβιάδην τετυφωμένον ἐπὶ τῷ πλούτῳ καὶ μέγα φρονοῦντα ἐπὶ τῇ περιουσίᾳ καὶ τοῖς ἀγροῖς ἠγάγεν αὐτὸν εἰς τινὰ τῆς πόλεως τόπον, ἔνθα ἀνέκειτο πινάκιον ἔχον γῆς περίοδον, καὶ προσέταξε τὴν Ἀττικὴν ἐνταῦθα ἀναζητεῖν. Ὡς δ' εὔρε, προσέταξεν αὐτῷ τοὺς ἀγροὺς τοὺς ἰδίους διαθρῆσαι. Τοῦ δ' εἰπόντος, «ἀλλ' οὐδ' αὖθις γεγραμμένοι εἰσίν», «ἐπὶ τούτοις οὖν» εἶπε «μέγα φρονεῖς, οἵπερ οὐδὲν μέρος τῆς γῆς εἰσίν;»

34. Γνώμη Ἀρχιδάμου τοῦ βασιλέως περὶ Κεῖου γέροντος.

Ἄνῃρ εἰς Λακεδαιμόνα ἀρίετο Κεῖος, γέρον ἤδη ὢν, τὰ μὲν ἄλλα ἀλαζών, ἠδεῖτο δὲ ἐπὶ τῷ γῆρᾳ καὶ τὴν τρίχα πολὺν οὐσαν ἐπειρᾶτο βαρῆ ἀρνήζειν. Πικρῶν οὖν εἶπεν ἐκεῖνα ὑπὲρ ὧν καὶ ἀρίετο. Τότε οὖν ὁ Ἀρχιδάμος ἔφη· «τί ἂν οὗτος ὑγιᾶς εἴποι, ὅς οὐ μόνον ἐπὶ τῇ ψυχῇ τὸ ψεῦδος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ περιφέρει;» καὶ ἐξέωσε τὰ ὑπ' αὐτοῦ λεγθέντα, διαβάλλων τοῦ Κεῖου τὸν τρόπον ἐξ ὧν ἔωρᾶτο.

β'. Μυθολογικά.

(Ἐκ τῆς Ἀπολλοδώρου Βιβλιοθήκης)

1. Νιόβη.

Ταντάλου ἐγένετο Πέλοψ υἱὸς καὶ Νιόβη θυγάτηρ. Αὕτη δ' ἐγέννησεν υἱοὺς ἑπτὰ καὶ θυγατέρας τὰς Ἰσας, εὐπρεπεῖα διχρερούσας. Εὐτεκνος δὲ οὖσα Νιόβη τῆς Λητοῦς εὐτεκνοτέρα εἶπεν εἶναι. Λητῶ δὲ ἀγκυκλήσασα τὴν τε Ἄρτεμιν καὶ τὸν Ἀπόλλωνα κατ' αὐτῶν παρώξυνε, καὶ τὰς μὲν θηλείας κατετόξευσεν Ἄρτεμις, τοὺς δὲ ἄρρενας πάντας ἐν Κιθαιρώνι κυνηγετοῦντας Ἀπόλλων ἀπέκτεινε. Νιόβη δὲ Θήβας ἀπολιπούσα πρὸς τὸν πατέρα Τάνταλον ἤκεν εἰς Σίπυλον, καὶ καὶ Διὶ εὐξαμένη τὴν μορφήν εἰς λίθον μετέβαλε, καὶ χεῖται δάκρυα νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν τοῦ λίθου.

2. Ὀρφεύς.

Ὀρφεὺς Καλλιόπης Μούσης καὶ Οἰάγρου υἱός, ἄδων ἐκίνει λίθους τε καὶ δένδρα. Ἀποθανούσης δὲ Εὐρυδίκης τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, δηγθείσης ὑπὸ ὄφρεως κατῆλθεν εἰς Ἄδου καὶ Πλούτωνα ἔπεισεν ἀναπέμψαι αὐτήν. Ὁ δὲ ὑπέσχετο τοῦτο ποιήσῃν, ἂν μὴ πορευόμενος Ὀρφεὺς ἐπιστραφῆ, πρὶν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ παραγενέσθαι. Ὁ δὲ ἀπιστῶν ἐπιστραφεὶς θεάσατο τὴν γυναικα, ἣ δὲ πάλιν ὑπέστρεψεν.

3. Κέκροψ.

Κέκροψ, αὐτόχθων, συμφυὲς ἔχων σῶμα ἀνδρὸς καὶ δράκοντος, τῆς Ἀττικῆς ἐβασίλευσε πρῶτος, καὶ τὴν γῆν πρότερον λεγομένην Ἀκτὴν ἀφ' ἐαυτοῦ Κεκροπίαν ὠνόμασεν. Ἐπὶ τούτου ἔδοξε τοῖς θεοῖς πόλεις καταλαθῆσθαι, ἐν αἷς ἔμελλον ἔχειν τιμὰς ἰδίας ἕκαστος. Ἦκεν οὖν πρῶτος Ποσειδῶν ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν, καὶ πλήξας τῇ τριαίνῃ κατὰ μέσσην τὴν ἀκρόπολιν ἀνέφηνε θάλατταν, ἣν νῦν Ἐρεχθίδαι καλοῦσιν. Μετὰ δὲ τοῦτον ἤκεν Ἀθηναῖα, καὶ ποιησάμενη τῆς καταλήψεως Κέκροπα μάρτυρα ἐφύτευσε ἐλαίαν, ἣ νῦν ἐν τῷ Πανδροσεΐφ δείκνυται. Ἐρίζοντων δὲ ἀμφοτέρων περὶ τῆς χώρας, Ζεὺς κριτὰς ἔδωκε θεοὺς τοὺς δώδεκα. Καὶ τούτων δι-

καζόντων ἢ χώρα τῆς Ἀθηνᾶς ἐκρίθη, Κέκροπος μαρτυρήσαντος, ὅτι πρῶτον τὴν ἐλαίαν ἐρύτευσε. Ἀθηνᾶ μὲν οὖν ἀφ' ἐαυτῆς τὴν πόλιν ἐκάλεσεν Ἀθήνας.

4. Οἱ διάδοχοι τοῦ Κέκροπος.

Κέκροπος δὲ ἀποθνήσκωντος, Κραναὸς ἐβασίλευσεν αὐτόχθων ὢν, ἐφ' οὗ τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλισμὸν λέγεται γενέσθαι. Κραναὸν δὲ ἐκβαλὼν Ἀμφικτύων ἐβασίλευσε· τοῦτον ἔνιοι μὲν Δευκαλίωνος, ἔνιοι δὲ αὐτόχθονα λέγουσι. Βασιλεύσαντα δὲ αὐτὸν ἔτη δώδεκα Ἐριχθόνιος ἐκβάλλει, ὃν Ἡφίστου καὶ Ἀθηνᾶς εἶναι λέγουσι. Τοῦτον Ἀθηνᾶ κρύφα τῶν ἄλλων θεῶν ἔτρεφεν ἀθάνατον ἐθέλουσα ποιῆσαι, καὶ αὐτὸν ἐν κίστῃ Πανδρόσῳ τῇ Κέκροπος ἔδωκεν, εἰπούσα τὴν κίστην μὴ ἀνοίγειν. Αἱ δ' ἀδελφοὶ τῆς Πανδρόσου ἀνοίγουσιν ὑπὸ πολυπραγμοσύνης καὶ θεῶνται δράκοντα τῷ βρέφει περιπεπλεγμένον, καὶ δι' ὄργην Ἀθηνᾶς ἐμμανεῖς γενόμενοι κατὰ τῆς ἀκροπόλεως αὐτὰς ἔριψαν. Ἐν δὲ τῷ τεμένει τραφεὶς Ἐριχθόνιος ὑπ' αὐτῆς τῆς Ἀθηνᾶς, ἐκβαλὼν Ἀμφικτύονα ἐβασίλευσεν Ἀθηνῶν, καὶ τὸ ἐν ἀκροπόλει ζῶνον τῆς Ἀθηνᾶς ἰδρύσατο καὶ τὴν τῶν Παναθηναίων ἑορτὴν συνέστησε, καὶ Πραξιθέαν νύμφην ἔλαβε γυναῖκα, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖς Πανδίων ἐγεννήθη.

Ἐριχθονίου δὲ ἀποθνήσκοντος καὶ ταφέντος ἐν τῷ τῆς Ἀθηνᾶς τεμένει, Πανδίων ἐβασίλευσεν, ἐφ' οὗ Δημήτηρ καὶ Διόνυσος εἰς τὴν Ἀττικὴν ἤλθον.^ε Ἀλλὰ Δήμητρα μὲν Κελεὸς εἰς τὴν Ἐλευσίνα ὑπεδέξατο, Διόνυσον δὲ Ἰκάριος, καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ κλῆμα ἀμπέλου. Πανδίωνος δὲ ἀποθνήσκοντος οἱ παῖδες τὰ πατρῶα ἐμερίσαντο, καὶ τὴν βασιλείαν Ἐρεχθεὺς λαμβάνει, τὴν δὲ ἱερωσύνην τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Ποσειδῶνος Βούτης. Ἐπειτα Κέκροπα καὶ Πανδίωνα ἐξῆς βασιλεῦσαι φασιν ὁμωνύμους τοῖς πρότερον βασιλεῦσιν. Πανδίῳ δὲ παῖς ἐγένετο Αἰγεύς.

5. Αἰγεύς.

Τοῦτον τὴν Τροϊζῆνά ποτε διαπορευόμενον Πιτθεὺς ὁ Πέλοπος ἐξένισε καὶ ἐξέδωκεν αὐτῷ τὴν θυγατέρα Αἴθρα. Αἰγεύς δὲ ἐντεὶ λάμενος Αἴθρα, ἐὰν ἄρρενα γεννήσῃ, τρέφειν καὶ τίνος ἐστὶ μὴ

λέγειν ἀπέλιπεν ὑπὸ πέτραν τινὶ μάχιον καὶ πέδιλα εἰπών, ὅταν ὁ παῖς δύνηται τὴν πέτραν ἀποκυλίσας λαθεῖν ταῦτα, τότε μετ' αὐτῶν αὐτὸν ἀποπέμπειν. Αὐτὸς δὲ ἦκεν εἰς Ἀθήνας καὶ τὸν τῶν Παναθηναίων ἀγῶνα ἐπετέλει ἐν ᾧ ὁ Μίνως παῖς Ἀνδρόγεως ἐνίκησε πάντας. Τοῦτον Αἰγεὺς ἐπὶ τὸν Μικραθώνιον ἐπεμψε ταῦρον, ὑφ' οὗ διεφθάρη. Μετ' οὐ πολὺν δὲ χρόνον Μίνως θαλαττοκρατῶν ἐπολέμησε στόλῳ ἐπὶ τὰς Ἀθήνας. Οὐ δυνάμενος δὲ ἐλεῖν τὴν πόλιν εὔχεται Διὶ παρ' Ἀθηναίων λαθεῖν δίκας. Γενομένου δὲ λιμοῦ τε καὶ λοιμοῦ οἱ Ἀθηναῖοι ἐχρῶντο περὶ ἀπαλλαγῆς. Ὁ δὲ θεὸς ἔχρησεν αὐτοῖς Μίνωι ἐπιτρέπειν αἰτεῖν δίκας. Τούτου δὲ γενομένου Μίνως ἐκέλευσεν αὐτοὺς κούρους ἑπτὰ καὶ κόρας τὰς ἵσας πέμπειν τῷ Μινωταύρῳ βοράν. Ἦν δὲ οὗτος ἐν τῷ λαθουρίῳ ὅθεν τὸν εἰσελθόντα ἀδύνατον ἦν ἐξελθεῖν· πολυπλόκοις γὰρ καμπαῖς τὴν ἔξοδον ἀπέκλειεν, ὅς κατασκευάκει αὐτόν, Δαίδαλος. Οὗτος ἦν ἀρχιτέκτων ἄριστος καὶ πρῶτος ἀγαλμάτων εὔρετής.

6. Λακωνικοὶ μῦθοι

Τυνδάρωα καὶ Δῆδας Κάστωρ ἐγένετο καὶ Κλυταιμῆστρα, ἣν ἠγάγετο γυναῖκα Ἀγαμέμνων ὁ Ἀτρέως τοῦ βασιλεύοντος Μυκητῶν. Διὸς δὲ καὶ Λῆδας Πολυδεύκης ἐγένετο καὶ Ἑλένη. Ἦσαν δὲ μνηστῆρες τῆς Ἑλένης πολλοὶ τῶν βασιλέων τῆς Ἑλλάδος. Τυνδάρωα δὲ Μενέλαον αἰρεῖται νυμφίον τὸν Ἀγαμέμνωνος ἀδελφόν. Τῶν δ' ἐκ Λυδίας γενομένων παιδῶν Κάστωρ μὲν ἦσκει τὰ κατὰ πόλεμον, Πολυδεύκης δὲ πυγμῆν καὶ διὰ τὴν ἀνδρείαν ἐκλήθησαν ἀμφοτέροι Διόσκουροι. Στρατευσάντων δὲ ἐπὶ Μεσσήνην τῶν Διοσκούρων, Κάστωρ μὲν ἀπέθανε μαχόμενος, τὸν δὲ Πολυδεύκην Ζεὺς εἰς οὐρανὸν ἀνάγει. Ἄλλ' οὐ δεχομένου Πολυδεύκους τὴν ἀθανασίαν, ὄντος νεκροῦ Κάστορος, Ζεὺς ἀμφοτέροις παρ' ἡμέραν καὶ ἐν θεοῖς εἶναι καὶ ἐν ἀνθρώποις ἔδωκεν. Τυνδάρωα δὲ μεταπεμφάμενος Μενέλαον εἰς Σπάρτην τούτῳ τὴν βασιλείαν παρέδωκεν.

7. Τρωϊκοὶ μῦθοι.

Δάρδανος Σαμοθράκην ἀπολιπὼν εἰς τὴν ἡπειρὸν ἦλθεν. Ταύ-

της δ' ἐβασίλευσε Τεϋκρος ὁ ποταμοῦ Σκαμάνδρου καὶ νύμφης Ἰδαίας, ἀφ' οὗ καὶ οἱ τὴν χώραν οἰκοῦντες Τεϋκροὶ ἐκαλοῦντο. Ὑποδεχθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ βασιλέως καὶ λαβὼν μέρος τῆς γῆς καὶ τὴν ἐκείνου θυγατέρα Βάτειαν, Δάρδανον ἔκτισε πόλιν, τελευτήσαντος δὲ Τεύκρου τὴν χώραν ἄπασαν Δαρδανίαν ἐκάλεσεν. Ὁ δὲ παῖς αὐτοῦ Ἐριχθόνιος διαδεξάμενος τὴν βασιλείαν, λαβὼν γυναῖκα Ἀστυόχην τὴν Σιμόεντος, γεννᾷ Τρωᾶ. Οὗτος παραλαβὼν τὴν βασιλείαν τῆς χώρας ἀφ' ἐκείνου Τροίαν ἐκάλεσε, καὶ ἐκ Καλλιρόης τῆς Σκαμάνδρου γεννᾷ παῖδας Ἴλιον καὶ Ἀσσάρακον καὶ Γανυμήδην. Τοῦτον μὲν οὖν διὰ κάλλος ἀναρπάσας Ζεὺς δι' αἰετοῦ θεῶν οἰνοχόον ἐν οὐρανῷ κατέστησεν. Ἀσσάρακου δὲ παῖς ἐγένετο Κάπυς, τούτου δὲ Ἀγχίσης, ὃς Αἰνεΐαν ἐγέννησεν.

Ἴλος δὲ εἰς Φρυγίαν ἀφικόμενος πόλιν κτίσας Ἴλιον ἐκάλεσεν. Τῷ δὲ Διὶ εὐξάμενος σημεῖον τι αὐτῷ φωνῆσαι, τὸ διυπετὲς Παλλάδιον πρὸ τῆς σκηνῆς κείμενον ἐθέασατο. Ἦν δὲ τῷ μεγέθει τρίπηχυ, καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ δόρυ ἔχον, τῇ δὲ ἐτέρᾳ ἡλακάτην καὶ ἄσπεκτον. Ἴλος δὲ λαομέδοντα ἐγέννησεν, ὃς ἄγεται γυναῖκα Στρυμῶ τὴν Σκαμάνδρου καὶ γεννᾷ παῖδας μὲν Τιθωνὸν καὶ Ποδάρκην, θυγατέρα δὲ Ἡσιόνην. Τιθωνὸν μὲν οὖν Ἠὼς ἀρπάσασα δι' ἔρωτα εἰς Αἰθιοπίαν κομίζει.

Μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου ἄλωσιν ὑφ' Ἡρακλέους ἐβασίλευσε Ποδάρκης ὁ ἐπικληθεὶς Πρίαμος. Οὗτος ἠγάγετο γυναῖκα Ἐκάβην τὴν Κισσέως. Γεννάται δ' αὐτῇ πρῶτος μὲν Ἐκτωρ· δευτέρου δὲ γεννησθαι μέλλοντος βρέφους, Ἐκάβη εἶδεν ὄναρ· ἔδοξε γὰρ τεκεῖν δαλὸν διάπυρον, τοῦτον δὲ πᾶσιν ἐπινέμεσθαι τὴν πόλιν καὶ καίειν. Μελῶν δὲ Πρίαμος παρ' Ἐκάβης τὸν ὄνειρον, Αἴσκλον τὸν υἱὸν μετεπέμψατο, ἣν γὰρ ὄνειροκρίτης. Οὗτος εἶπε τῆς πατρίδος γενήσεσθαι τὸν παῖδα ὄλεθρον. Πρίαμος δὲ ὡς ἐγεννήθη τὸ βρέφος, ἐκέλευσεν οἰκίτην κομίσαι εἰς Ἰδην. Τὸ δὲ ἐκτεθὲν ὑπὸ τούτου βρέφος πένθ' ἡμέρας ὑπ' ἄρκτου ἐτράφη. Ὁ δὲ σωζόμενον εὐρῶν ἀναιρεῖται, καὶ ὡς ἴδιον παῖδα ἔτρεφεν, ὀνομάσας Πάριν. Γενόμενος δὲ νεανίσκος καὶ διαφέρων κάλλι τε καὶ ῥώμη Ἄλεξανδρος ὀνομάσθη καὶ μετ' οὐ πολὺ τοὺς γονεάς ἀνεῦρεν.

Μετὰ τοῦτον ἐγέννησεν Ἐκάβη θυγατέρας μὲν Κρέουσαν, Πο-

λυξένην, Κασσάνδραν, παῖδας δὲ Διήφοβον, Ἐλενον, Πάμμονα, Πολίτην, Ἄντιφρον, Ἰππόνοον, Πολύδωρον, Τρωίλον.

8. Αἰακός.

Αἰγίνης καὶ Διὸς παῖς ἦν Αἰακός. Τούτῳ Ζεὺς ὄντι μόνῳ ἐν τῇ νήσῳ, ἣ ἀπ' ἐκείνης Αἰγίνα ἐκλήθη, τοὺς μύρμηκας ἀνθρώπους ἐποίησεν. Ἐγένοντο δὲ Αἰακῶ παῖδες Πηλεὺς καὶ Τελαμῶν καὶ Φῶκος. Ἦν δὲ εὐσεβέστατος ἀπάντων Αἰακός. Διὸ καὶ τὴν Ἑλλάδα κατεχούσης ἀφορίας χρησμοὶ θεῶν ἔλεγον ἀπαλλαγῆσεσθαι τῶν κακῶν τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν Αἰακὸς ὑπὲρ αὐτῆς εὐχὰς ποιήσῃται. Ποιησαμένου δὲ εὐχὰς τοῦ Αἰακοῦ, τῆς ἀκκρπίας ἡ Ἑλλάς ἀπαλλάττεται. Τιμᾶται δὲ καὶ παρὰ Πλούτωνι τελευτήσας Αἰακὸς καὶ τὰς κλεῖδας τοῦ Ἄδου φυλάττει.

9. Πηλεΐς καὶ Τελαμῶν.

Διαφέροντος ἐν τοῖς ἀγῶσι τοῦ Φώκου, τοὺς ἀδελφοὺς Πηλεῖα καὶ Τελαμῶνα ἐπιβουλεύσαι φασιν αὐτῷ. Καὶ Τελαμῶν συγγυμναζόμενον αὐτὸν βαλὼν δίσκῳ κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀποκτείνει, καὶ κομίσας μετὰ Πηλεῖος κρύπτει ἐν ὕλῃ τινί. Φωραθέντες δὲ τοῦ φόνου, φυγάδες ἀπ' Αἰγίνης ὑπ' Αἰακοῦ ἐλαύνονται. Καὶ Τελαμῶν μὲν εἰς Σαλαμίνα παραγίγνεται πρὸς Κυχρῆα τὸν Ποσειδῶνος καὶ Σαλαμῖνος τῆς Ἀσωποῦ. Οὗτος τελευτῶν ἄπαις τὴν βασιλείαν καταλείπει Τελαμῶνι. Ὁ δὲ ἄγεται γυναῖκα Περίβοιαν τὴν Ἀλκάθου τοῦ Πελοπος, ἐξ ἧς αὐτῷ γίγνεται Αἴας. Καὶ στρατευσάμενος ἐπὶ Τροίαν σὺν Ἡρακλεῖ λαμβάνει γέρας Ἡσιόνην τὴν Λοκομέδοντος θυγατέρα, ἐξ ἧς αὐτῷ γίγνεται Τεῦχος. Πηλεὺς δὲ εἰς Φθίαν φυγὼν πρὸς Εὐρυτίωνα τὸν Ἄκτορος, ὑπ' αὐτοῦ καθίρεται, καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ τὴν θυγατέρα καὶ τῆς χώρας τὴν τρίτην μοῖραν. Αὐθις δὲ ἄγεται γυναῖκα Θετιν τὴν Νηρέως ἐν τῷ Πηλίῳ, κακεῖ θεοὶ τὸν γάμον εὐωχούμενοι ὕμνησαν.

10. Περσεὺς κομίζει τὴν Μεδούσης κεφαλὴν.

Περσεὶ τῷ Διὸς καὶ Δανάης ἐπέταξε Πολυδέκτης βασιλεύων τῆς Σερίφου τὴν Μεδούσης κεφαλὴν κομίζειν, ἣ μόνη τῶν Γοργόνων ἦν θνητὴ. Εἶχον δ' αἱ Γοργόνες κεφαλὰς μὲν περιεσπειραμέ-

νας φορτίσι δρακόντων, ἰδόντας δὲ μεγάλους ὡς συῶν καὶ χεῖρας χαλκᾶς καὶ πτέρυγας χρυσαῶς, τοὺς δὲ ἰδόντας αὐτὰς λίθους ἐποίησαν. Περσεὺς δὲ λαβὼν παρὰ τῶν Φόρκου θυγατέρων, γραῖων ἐκ γενετῆς, τὴν κυνῆν, ἣν ἐπέθηκε τῇ κεφαλῇ, αὐτὸς μὲν οὐς ἤθελεν ἔβλεπεν, ὑπὲρ ἄλλων δὲ οὐχ ἑώρατο. Ἦκεν οὖν παρὰ τὰς Γοργόνας καὶ κατέλαβε κοιμωμένας. Εὐρῶν δὲ αὐτὰς ὁ Περσεὺς κοιμωμένας, κατευθυνούσης τὴν χεῖρα Ἀθηναίης, ἀπεστραμμένος καὶ βλέπων εἰς ἀσπίδα χαλκῆν, δι' ἧς τὴν εἰκόνα τῆς Γοργόυς ἔβλεπεν, ἀπέτεμε τὴν κεφαλὴν, ἣν λαβὼν ἀπεχώρει, αἱ δὲ Γοργόνες ἐγεροθεῖσαι τὸν Περσέα ἐδίωκον, καὶ ἰδεῖν αὐτὸν οὐκ ἐδύναντο διὰ τὴν κυνῆν, ἀπεκρύπτετο γὰρ ὑπὲρ αὐτῆς. Τὴν δὲ τῆς Μεδούσης κεφαλὴν ὁ Περσεὺς ἀπέδωκε τῇ Ἀθηναίᾳ, ἣ δ' ἐν μέσῃ τῇ ἀσπίδι ἔθηκεν.

11. Περσεὺς καὶ Ἀνδρομέδα.

Ἐλθὼν δὲ ὁ Περσεὺς εἰς τὴν Αἰθιοπίαν, ἧς ἐβασίλευε Κηφεύς, εὗρε τὴν τούτου θυγατέρα Ἀνδρομέδαν παρκακειμένην βορὰν θαλασσίῳ κήτει, ὃ ὁ Ποσειδῶν εἰς τὴν χώραν ἔπεμψεν. Ἀμμωνος δὲ χρῆσαντος τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς συμφορᾶς, ἐὰν ἡ Ἀνδρομέδα προτεθῆ τῷ κήτει βορά, τοῦτο ἀναγκασθεὶς ὁ Κηφεύς ὑπὸ τῶν Αἰθιοπίων ἔπραξε, καὶ προσέδρασε τὴν θυγατέρα πέτρα. Ταύτην θεασάμενος ὁ Περσεὺς καὶ ἐρασθεὶς ἀναιρήσειν ὑπέσχετο Κηφεῖ τὸ κῆτος εἰ μέλλει σωθεῖσαν αὐτὴν αὐτῷ δώσειν γυναῖκα. Ἐπὶ τούτοις γενομένων ὄρκων ἀπέκτεινε τὸ κῆτος καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν λυθεῖσαν ἠγάγετο γυναῖκα.

Ἐλθόντι δ' εἰς Ἄργος Περσεὶ ἐγένοντο ἐξ Ἀνδρομέδας παῖδες Ἀλκαῖος καὶ Σθενέλος καὶ Ἡλεκτρώων. Ἀλκαίου μὲν παῖς ἐγένετο Ἀμφιτρώων, Ἡλεκτρώωνος δὲ θυγάτηρ Ἀλκμήνη. Σθενέλου δὲ καὶ Νικίππης τῆς Πέλοπος Εὐρυσθεὺς ἐγένετο, ὃς Μυκηνῶν ἐβασίλευσεν. Ὅτε γὰρ Ἡρακλῆς ἔμελλε γεννηθῆναι, Ζεὺς ἐν θεοῖς ἔφη τὸν ἀπὸ Περσεΐδος γεννηθησόμενον τότε βασιλεύσειν Μυκηνῶν, Ἡρα δὲ διὰ τὸν ζῆλον Εἰλείθυιαν ἔπεισε τὸν μὲν Ἀλκμήνης τὸν ἐπισχεῖν, Εὐρυσθέα δὲ τὸν Σθενέλου παρεσχεύασε γεννηθῆναι ἑπταμηνησίῳ ὄντι.

12. Βελλεροφόντης.

Βελλεροφόντης ὁ Γλαύκου τοῦ Σισύρου ἀποκτείνας ἀκουσίως ἀδελφὸν Δηλιάδην πρὸς Προΐτον ἔλθων καθίρεται. Σθενεβοίας δὲ τῆς Προΐτου γυναικὸς διαβηλούςτης αὐτὸν, Προΐτος πιστεύσας ἐπέταξεν αὐτῷ ἐπιστολάς πρὸς Ἰοθάτην κομίζειν, ἐν αἷς ἐγγέγραπτο Βελλεροφόντην ἀποκτείνει. Ἰοθάτης μὲν οὖν ἐπέταξεν αὐτῷ Χίμιριαν ἀποκτείνει, νομίζων αὐτὸν ὑπὸ τοῦ θηρίου διαφθαρῆσθαι· ἦν γὰρ οὐ μόνον ἐνί, ἀλλὰ καὶ πολλοῖς οὐκ εὐάλωτον, εἶχε δὲ προτομήν μὲν λέοντος, οὐρανὸν δὲ δράκοντος, ἐν δὲ μέσῳ τῷ νότῳ ἔτι κερκλήν αἰγός, δι' ἧς πῦρ ἀνεφύσα, καὶ τὴν χώραν διέφθειρε καὶ τὰ βοσκήματα ἐλυμκίνοτο. Λέγεται δὲ καὶ τὴν Χίμιριαν ταύτην τραφῆναι μὲν ὑπὸ Ἀμισωδάρου, γεννηθῆναι δὲ ἐκ Τυφῶνος καὶ Ἐχιδνης. Ἀναβιβάσας οὖν ἐκείτῳ ὁ Βελλεροφόντης ἐπὶ τὸν Πήγασον, ἵππον πτηνόν, ἄρθεις εἰς ὕψος ἀπὸ τούτου κατετόξευσε τὴν Χίμιριαν. Μετὰ δὲ τούτου τὸν ἀγῶνα Ἰοθάτης ἐπέταξεν αὐτῷ ἀγωνίζεσθαι ταῖς Ἀμζζόσι· ὡς δὲ καὶ ταύτας ἀπέκτεινε, Ἰοθάτης τοὺς γεννησιότητι Λυκίων διαφέρειν δοκούντας ἐπιλέξας ἐπέταξεν ἀποκτείνει τὸν Βελλεροφόντην λοχῆσαντας. Ὡς δὲ καὶ τούτους ἀπέκτεινε πάντας, θρυμάσας τὴν δύναμιν αὐτοῦ ὁ Ἰοθάτης τὰ τε γράμματα ἔδειξε καὶ παρ' αὐτῷ μένειν αὐτὸν ἤξιωσε καὶ τὴν θυγατέρα Φυλονόην συνώκισε καὶ ἀποθνήσκων τὴν βασιλείαν κατέλιπεν αὐτῷ.

13. Ἡρακλῆς.

Διὸς καὶ Ἀλκμήνης παῖς ἦν Ἡρακλῆς, ἐτρέφετο δὲ παρὰ Ἀμφιτρώωνι, ὃς τὴν Ἀλκμήνην γυναικὰ ἔλαβεν. Ὡς δὲ ἦν ὀκταμηνησίος, δύο δράκοντας ὑπερμεγέθεις Ἡρα ἐπὶ τὴν εὐνὴν ἐπεμψε διαφθαρῆναι αὐτὸν θέλουσα. Ὁ δὲ ἄγχων ἐκατέραις ταῖς χερσὶν αὐτοὺς διέφθειρεν. Ἐδιδάχθη δὲ Ἡρακλῆς ἀρματηλατεῖν μὲν ὑπὸ Ἀμφιτρώωνος, παλαίειν δὲ ὑπὸ Αὐτολύκου, τοξεύειν δὲ ὑπὸ Εὐρύτου, ὄπλομαχεῖν δὲ ὑπὸ Κέστορος, κιθαρῳδεῖν δὲ ὑπὸ Λίγου. Οὗτος δὲ ἦν ἀδελφὸς Ὀρφέως, ἀφικόμενος δ' εἰς Θήβας καὶ Θηβαῖος γενόμενος ὑπὸ Ἡρακλέους τῇ κιθάρῃ πληγείς ἀπέθχεν· ἐπιπλήξαντα γὰρ αὐτὸν ὄργισθεις ἀπέκτεινε. Φοβούμενος δὲ Ἀμ-

φιτρώων μὴ πάλιν τι ποιήσῃ τοιοῦτον, ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τὰς ἀγέλας κἀκεῖ τρεφόμενος ὁ Ἡρακλῆς πάντων οὐ μόνον μεγέθει τε καὶ ῥώμῃ τε διέφερον, ἀλλὰ καὶ τῷ τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν.

2

Ἐν δὲ τοῖς βουκολίοις ὑπάρχων ὀκτωκαιδεκαέτης τὸν Κιθαιρώνιον ἀπέκτεινε λέοντα· οὗτος ἐκ τοῦ Κιθαιρώωνος ὀρμώμενος τὰς Ἀμφιτρώωνος βοῦς διέσθαιρε. Καὶ χειρωσάμενος τὸν λέοντα τὴν μὲν δορὰν περιεβάλετο, τῷ χάσματι δὲ ἐχρήσατο κόρυθι. Ἐκ τούτου ἐστράτευσε πρὸς τοὺς Μινύας καὶ τρέψας αὐτοὺς δασμὸν Θηβαίοις φέρειν ἠνάγκασε. Λαμβάνει δὲ παρὰ Κρέοντος ἀριστεῖον τὴν πρεσβυτάτην θυγατέρα Μεγάραν, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο τρεῖς. Μετὰ δὲ τὴν πρὸς Μινύας αὐτῷ μάχην συνέβη κατὰ ζῆλον Ἡρας μανῆναι καὶ τοὺς ἰδίους παῖδας, οὓς ἐκ Μεγάρας εἶχεν, εἰς πῦρ ἐμβαλεῖν· διὸ καταδικάσας ἑαυτοῦ φυγὴν καθίρεται μὲν ὑπὸ Θεσπίου, παραγενόμενος δὲ εἰς Δελφοὺς πυθάνεται τοῦ θεοῦ ποῦ κατοικήσῃ. Ἡ δὲ Πυθία τότε πρῶτον Ἡρακλέα αὐτὸν προσηγόρευσε· τὸ δὲ πρὸ τοῦ Ἀλκίδης προσηγορεύετο. Κατοικεῖν δ' αὐτὸν εἶπεν ἐν Τίρυνθι, Εὐρυσθεῖ, τῷ Μυκητῶν βασιλεῖ, λατρεύοντα ἔτη δώδεκα, καὶ τοὺς ἐπιτακτομένους ἀθλοὺς δέκα ἐπιτελεῖν.

3

Τοῦτο ἀκούσας ὁ Ἡρακλῆς εἰς Τίρυνθα ἦλθε καὶ τὸ προστακτόμενον ὑπὸ Εὐρυσθέως ἐτέλει. Πρῶτον μὲν οὖν ἐπέταξεν αὐτῷ τοῦ Νεμέου λέοντος τὴν δορὰν κομίζειν. Τοῦτο δὲ ζῶον ἦν ἄτρωτον ἐκ Τυφῶνος γεγεννημένον. Πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὸν λέοντα εἰς τὴν Νεμέαν ἦλθε καὶ τὸ θηρίον μαστεύσας ἐτόξευσε πρῶτον. Ὡς δὲ ἔμαθεν ἄτρωτον ὄντα, ἀνάτεινάμενος τὸ ῥόπαλον ἐδίωκεν. Συμφυγόντος δὲ εἰς ἀμφίστομον σπήλαιον αὐτοῦ τὴν ἑτέραν ἀπωκοδόμησεν εἴσοδον, διὰ δὲ τῆς ἐτέρας ἐφώρμησε τῷ θηρίῳ καὶ περιπλέξας ταῖς χερσὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ ἀγγῶν κατεῖχεν, ἕως ἀπέπνιξε, καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων ἐκόμιζεν εἰς Μυκήνας. Εὐρυσθεὺς δὲ ἐκπλαχεῖς καὶ φοβούμενος τὴν ἀνδρείαν αὐτοῦ τὸ λοιπὸν εἰς τὴν πόλιν εἰσέρχασθαι αὐτὸν οὐκ εἶχ, δεικνύειν δὲ πρὸ τῶν πυλῶν ἐκέλευε τοὺς ἀθλοὺς. Λέγουσι δὲ καὶ πῖθον χαλκοῦν

ὑπὸ γῆς αὐτόν κατασκευάσασθαι καὶ ἐν τούτῳ κρύψασθαι καὶ διὰ κήρυκος τοὺς ἄθλους ἐπιτάξει.

4

Δεύτερον δὲ ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Λερναίαν ὕδραν ἀποκτείνειν. Αὕτη δὲ ἐν τῷ τῆς Λέρνης ἔλει ἐκτραφεῖσα ἐξέβαινεν εἰς τὸ πεδῖον καὶ τὰ τε βοσκήματα καὶ τὴν χώραν διέφθειρεν. Εἶχε δὲ ἡ ὕδρα ὑπερμέγεθες σῶμα, κεφαλὰς ἔχον ἑννέα, τὰς μὲν ὀκτώ θνητάς, τὴν δὲ μέσσην ἀθάνατον. Ἐπιβάς οὖν ἄρματος, ἠνιοχοῦντος Ἰολάου, παραγίγνεται εἰς τὴν Λέρνην καὶ τοὺς μὲν ἵππους ἔστησε, τὴν δὲ ὕδραν εὐρών ἐν τινι λόφῳ παρὰ τὰς πηγὰς τῆς Ἀμυμώνης, βαλὼν βέλεσι πεπυρωμένοις ἠνάγκασεν ἐξελθεῖν, ἐκβαίνουσαν δὲ αὐτὴν κρατήσας κατεῖχεν. Τῷ ῥοπάλῳ δὲ τὰς κεφαλὰς κόπτων οὐδὲν ἀνύειν ἠδύνατο· μιᾶς γὰρ κοπτομένης κεφαλῆς δύο ἀνεφύοντο. Ἐπεβοήθει δὲ καρκίνος τῇ ὕδρᾳ ὑπερμεγέθης, δάκνων τὸν πόδα αὐτοῦ. Διὸ τοῦτον ἀποκτείνων ἐπεκλέσατο καὶ αὐτὸς βοηθὸν τὸν Ἰόλαον, ὃς μέρος τι ὑφάψας τῆς ἐγγύς ὕλης τοῖς δαλοῖς ἐπικκίων τὰς ἀνατολάς τῶν ἀνφουμένων κεφαλῶν ἐκόλυεν. Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον τὴν ἀθάνατον κεφαλὴν ἀποκόψας κατώρυξε καὶ βυθίσαν ἐπέθηκε πέτραν παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν φέρουσαν διὰ Λέρνης εἰς Ἐλκιοῦντα· τὸ δὲ σῶμα τῆς ὕδρας ἀνασχίσας τῇ χολῇ τοὺς οἰστούς ἔβαψεν. Εὐρυσθεὺς δὲ εἶπεν οὐ δεῖν κατκρημῆσθαι ἐν τοῖς δέμα τὸν ἄθλον· οὐ γὰρ μόνος, ἀλλὰ μετὰ Ἰολάου τῆς ὕδρας ἐκράτησεν.

5

Τρίτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Κερυνίτιν ἔλαφρον εἰς Μυκήνας ζῶσαν κομίζειν. Ἦν δὲ ἡ ἔλαφος ἐν Οἰνόῃ χρυσόκερος, Ἀρτέμιδος ἱερά· διὸ καὶ βουλόμενος αὐτὴν Ἡρακλῆς μὴ ἀποκτείνειν, συνεδίωκεν ὅλον ἐνικυτόν. Ἐπεὶ δὲ κάμνον τὸ θηρίον τῇ διώξει συνέφυγεν εἰς ὄρος τὸ λεγόμενον Ἀρτεμισιον, κἀκείθεν ἐπὶ ποταμὸν Λάδωνα, καὶ τοῦτον διαβλίνειν ἔμελλε, τοξέυσας συνέλαθε καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων ἐκόμισεν εἰς Μυκήνας.

6

Τέταρτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὸν Ἐρυμάνθιον κάπρον ζῶντα κομίζειν. Τοῦτο δὲ τὸ θηρίον ἠδίκηει τὴν Ψωφίδα ὀρμώμενον ἐξ

ὄρους, ὃ καλοῦσιν Ἐρύμανθον. Διερχόμενος οὖν Φολόην ἦκεν ἐπὶ τὸν Κένταυρον Φόλον, Σιληνοῦ παῖδρα. Οὗτος Ἡρακλεῖ μὲν ὀπτά παρείχε κρέα, αὐτὸς δὲ ὤμοις ἐχρῆτο. Αἰτούντος δὲ οἶνον Ἡρακλέους ἔλεξεν ὅτι ὀκνεῖ τὸν κοινὸν τῶν Κενταύρων ἀνοίξει πίθον. Θαρρεῖν δὲ αὐτῷ παρακελευσάμενος Ἡρακλῆς ἀνοίγει τὸν πίθον καὶ μετ' οὐ πολὺ διὰ τῆς ὄσμῆς παραγίγνονται οἱ Κένταυροι πέτραις ὀπλισμένοι καὶ ἐλάττις ἐπὶ τὸ Φόλου σπήλαιον. Τοὺς μὲν οὖν πρώτους τολμήσαντας εἶσω παρελθεῖν Ἡρακλῆς ἐτρέψατο βελῶν δακτοῖς, τοὺς δὲ λοιποὺς ἐτόξευσε διώκων μέχρι τῆς Μαλέας. Ἐκ τούτου ἐπὶ τὴν τοῦ κάπρου θήραν παραγίγνεται καὶ διώξας αὐτὸν ἕκ τινος λόχμης μετὰ κραυγῆς εἰς χιόνα πολλὴν αἰρεῖ καὶ εἰς Μυκῆνας κομίζει.

7

Πέμπτον ἐπέταξεν αὐτῷ ἄθλον τῶν Αὐγείου βοσκημάτων κόπρον ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ μόνον ἐκφορῆσαι. Ἦν δὲ Αὐγείας βασιλεὺς Ἡλίδος καὶ πολλὰς εἶχε βοσκημάτων ποίμνας. Τούτῳ προσελθὼν Ἡρακλῆς, οὐ δηλώσας τὴν Εὐρυσθέως ἐπιταγὴν ἔφασκε μιᾷ ἡμέρᾳ τὴν κόπρον ἐκφορῆσαι, εἰ δώσει αὐτῷ τὴν δεκάτην τῶν βοσκημάτων. Αὐγείας δὲ ἀπιστῶν ὑπισχνεῖται. Ἡρακλῆς δὲ τὸν Ἀλφειὸν ποταμὸν καὶ τὸν Πηνειὸν σύνεγγυς ῥέοντας παραχετεύσας ἐπήγαγεν, ἕκρουν δι' ἄλλης ἐξόδου ποιήσας. Εὐρυσθεὺς δὲ οὐδὲ τοῦτον ἐν τοῖς δέκα προσεδέξατο ἄθλοι λέγων, ὅτι ἐπὶ μιᾷ σθῶ πέπρακται.

8

Ἐκτον ἐπέταξεν ἄθλον αὐτῷ τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας ἐκδιώξαι. Ἦν δὲ ἐν Στυμφάλῳ πόλει τῆς Ἀρκαδίας Στυμφαλὶς λεγομένη λίμνη καὶ περὶ αὐτὴν πολλὴ ὕλη. Εἰς ταύτην αἱ ὄρνιθες συνέφυγον. Ἀμηνχοῦντος οὖν Ἡρακλέους, πῶς ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὄρνιθας ἐκβάλει, χαλκᾷ κρόταλλα δωρεῖται αὐτῷ Ἀθηναῖ. Ταῦτα κρούων ἐπὶ τινος ὄρους, ἐγγὺς τῆς λίμνης παρακειμένου, τὰς ὄρνιθας ἐφόβει. Αἱ δὲ τὸν δοῦπον οὐχ ὑπομένουσαι μετὰ δέους ἀνεπέτοντο, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἡρακλῆς ἐτόξευσεν αὐτάς.

9

Ἐβδομον ἐπέταξεν ἄθλον τὸν Κρήτα ἀγαγεῖν ταῦρον. Τοῦτον

λέγουσιν ὑπὸ Ποσειδῶνος ἐκ θαλάττης ἀναφανῆναι, ὅτε καταθύσειν Ποσειδῶνι Μίνως εἶπε τὸ φανέν ἐκ τῆς θαλάττης. Καὶ θεασάμενον αὐτὸν τὸ τοῦ ταύρου κάλλος τοῦτον μὲν εἰς τὰ ἐκυτοῦ βουκόλια ἀπέπεμψε, θῦσαι δὲ ἄλλον Ποσειδῶνι, ἐφ' οἷς ὀργισθέντα τὸν θεὸν ἀγριῶσαι τὸν ταῦρον. Ἐπὶ τοῦτον παρεγένετο εἰς Κρήτην Ἡρακλῆς, καὶ κρατήσας ἔλαβε καὶ πρὸς Εὐρυσθέα διακομίσας ἔδειξε καὶ τὸ λοιπὸν εἶπεν ἄνετον· ὁ δὲ πλανηθεὶς ἀνὰ Σπάρτην τε καὶ Ἀρκαδίαν ἄπασαν καὶ διαβὰς τὸν Ἴσθμόν, εἰς Μακρῶνα τῆς Ἀττικῆς ἀφικόμενος τοὺς ἐγγωρίους διελυμαζίνετο.

10

Ὅγδοον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Διομήδους τοῦ Θρακῆος ἵππους εἰς Μυκῆνας κομίζειν. Ἦν δὲ οὗτος Ἄρεως παῖς καὶ Κυρήνης, βασιλεὺς Βιστόνων, ἔθλους Θρακίου μαχιμωτάτου· εἶχε δὲ ἀνθρωποφάγους ἵππους. Πλεύσας οὖν μετὰ τῶν ἐκουσίως ἐπομένων ὁ Ἡρακλῆς ἤγαγε τὰς ἵππους ἐπὶ τὴν θάλατταν. Τῶν δὲ Βιστόνων σὺν ὄπλοις ἐπιβοηθούντων, τὰς μὲν ἵππους παρέδωκεν Ἀθδῆρῳ φυλάσσειν, ὃν οἱ ἵπποι διέφθειραν, πρὸς δὲ τοὺς Βίστονας διαγωνισάμενος καὶ Διομήδην ἀποκτείνας τοὺς λοιποὺς ἠνάγκαζε φεύγειν καὶ κτίσας πόλιν Ἀθδῆρον παρὰ τὸν τάφρον τοῦ διαφθαρέντος Ἀθδῆρου τὰς ἵππους κομίσας Εὐρυσθεὶ ἔδωκεν.

11

Ἐνατον ἄθλον Ἡρακλεῖ ἐπέταξε ζωστήρα κομίζειν τὸν Ἴππολύτης. Αὕτη δὲ ἐβασίλευεν Ἀμαζόνων, αἱ κατῴκουσιν περὶ τὸν Θερμῶδοντα ποταμόν. Εἶχε δὲ Ἴππολύτη τὸν Ἄρεως ζωστήρα, σύμβολον τοῦ πρωτεύειν ἀπασῶν. Ἐπὶ τοῦτον τὸν ζωστήρα Ἡρακλῆς ἐπέμπετο, λαβεῖν αὐτὸν ἐπιθυμούσης τῆς Εὐρυσθέως θυγατρὸς Ἀδμήτης. Καταπλεύσαντος δ' αὐτοῦ εἰς τὸν ἐν Θεμισκυρῆ λιμένα, αἱ Ἀμαζόνες μεθ' ὄπλων ἐπὶ τὴν ναῦν κατέθεον σὺν ἵπποις. Ὡς δὲ εἶδεν αὐτὰς καθωπλισμένας Ἡρακλῆς, νομίσας ἐκ δόλου τοῦτο γενέσθαι, τὴν μὲν Ἴππολύτην ἀποκτείνας τὸν ζωστήρα ἀφαιρεῖται, πρὸς δὲ τὰς λοιπὰς ἀγωνισάμενος ἀποπλεῖ καὶ κομίσας τὸν ζωστήρα εἰς Μυκῆνας ἔδωκεν Εὐρυσθεὶ.

12

Δέκατον δὲ ἐπέταξεν ἄθλον τὰς Γηρυόνου βοῦς ἐξ Ἐρυθείας

κομίζειν. Ἐρύθεια δὲ ἦν ἸΩκεανοῦ πλησίον κειμένη νῆσος, ἣ νῦν Γάδειρα καλεῖται. Ταύτην κατῴκει Γηρυόνης τριῶν ἔχων ἀνδρῶν συμφυῆς σῶμα. Εἶχε δὲ φοινικᾶς βουῆς, ὧν ἦν βουκόλος Εὐρυτίων, φύλαξ δὲ Ὄρθρος ὁ κύων δικέφαλος ἐξ Ἐχίδνης καὶ Τυφῶνος γεγεννημένος. Πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὰς Γηρυόνου βουῆς Ἡρακλῆς ἦκεν εἰς τὴν Λιβύην καὶ θερμαινόμενος ὑπὸ Ἡλίου κατὰ τὴν πορείαν τὸ τόξον ἐπὶ τὸν θεὸν ἐνέτεινεν. Ὁ δὲ τὴν ἀνδρείαν αὐτοῦ θαυμάσας χρυσοῦν ἔδωκε δέπας, ἐν ᾧ τὸν ἸΩκεανὸν διεπέρασεν. Καὶ ἐπεὶ εἰς Ἐρύθειαν ἦκεν ἐν ὄρει Ἄθαντι αὐλίζεται. Αἰσθόμενος δ' ὁ κύων ἐπ' αὐτὸν ὄρμα· ὁ δὲ καὶ τοῦτον τῷ ῥοπάλῳ παῖει καὶ τὸν βουκόλον Εὐρυτίωνα τῷ κυνὶ βοηθοῦντα ἀπέκτεινεν. Μενοίτης δὲ ἐκεῖ τὰς Ἄδου βουῆς βόσκων Γηρυόνη τὸ γεγονός ἀπήγγειλεν. Καὶ παραυτίκα Γηρυόνης ἐπιδοθηθεὶ καὶ καταλαμβάνει Ἡρακλέα παρὰ τὸν Ἀνθεμοῦντα ποταμόν. Ὁ δὲ συνάψας μάχην ἐτόξευσεν αὐτὸν καὶ ἀπέκτεινεν. Ἡρακλῆς δὲ τὰς βουῆς Εὐρυσθεὶ κομίσας ἔδωκεν· ὁ δὲ αὐτὰς κατέθυσεν Ἡρᾷ.

19

Τελεσθέντων δὲ τῶν ἄθλων ἐνὶ μηνὶ καὶ ἔτεσιν ὀκτώ, οὐ προσδεξάμενος Εὐρυσθεὺς τὸν τε τῶν τοῦ Αὐγείου βοσκημάτων καὶ τὸν τῆς ὕδρας, ἐνδέκατον ἐπέταξεν ἄθλον παρ' Ἐσπερίδων χρυσᾶ μῆλα κομίζειν, ἐφύλαττε δὲ αὐτὰ δράκων ἀθάνατος, κεφαλᾶς ἔχων ἑκατόν. Μετὰ τούτου δὲ Ἐσπερίδες ἐφύλαττον Αἴγλην, Ἐρύθειαν, Ἐσπερίαν, Ἀρέθουσαν. Πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὸν Ἡριδανὸν ποταμόν ἦκε πρὸς τὰς νύμφας τὰς Διὸς καὶ Θέμιδος θυγατέρας. Αὐταὶ μηνύουσιν αὐτῷ Νηρέα· συλλαβῶν δὲ αὐτὸν κοιμώμενον καὶ παντοίας ἐναλλάττοντα μορφὰς ἔδῃσε καὶ οὐκ ἔλυσε πρὶν μαθεῖν παρ' αὐτοῦ ποῦ τυγχάνει τὰ μῆλα καὶ αἱ Ἐσπερίδες. Ἀκούσας τοῦτο διὰ τῆς Λιβύης πορευόμενος ἦκε πρὸς Ἀνταῖον, τῆς Γῆς υἱόν, ὃς ταύτης τῆς χώρας ἐβασίλευε καὶ τοὺς ξένους ἀνγκάζων παλαίειν ἀνῆρει. Τούτῳ παλαίειν ἀνγκαζόμενος Ἡρακλῆς ἀράμενος μετέωρον ἀπέκτεινε· ψαύων γὰρ ὁ Ἀνταῖος τῆς γῆς ἰσχυρότερος ἐγίγνετο.

Ἐκ τούτου εἰς τὴν Αἴγυπτον ἦκεν, ἧς ἐβασίλευε Βούσιρις, Ποσειδῶνος παῖς. Καὶ διὰ τῆς Λιβύης πορευθεὶς ἐπὶ τὴν ἕξω θάλατταν καταπλεῖ καὶ περσιωθεὶς ἐπὶ τὴν ἡπειρον τὴν ἀντικεῖν ἐτόξευσεν ἐπὶ τοῦ Κκυκιάσου τὸν ἐσθίωντα τὸ τοῦ Προμηθέως ἤπαρ ἀετὸν καὶ τὸν Προμηθέα ἔλυσεν. Ὡς δὲ ἦκεν εἰς Ὑπερβορέους πρὸς Ἀτλαντα, εἰπόντος Προμηθέως τῷ Ἡρακλεῖ αὐτὸν ἐπὶ τὰ μῆλα μὴ πορεύεσθαι, διαδεξάμενον δὲ παρ' Ἀτλαντος τὸν πόλον ἀποστέλλειν ἐκεῖνον, πεισθεὶς διεδέξατο. Ἄτλας δὲ δρεψάμενος παρ' Ἐσπερίδων τρία μῆλα ἦκε πρὸς Ἡρακλέα. Ἐνιοὶ δὲ λέγουσιν αὐτὸν τὸν Ἡρακλέα δρέψασθαι τὰ μῆλα ἀποκτείναντα τὸν φρουροῦντα δράκοντα.

Δωδέκατος ἄθλος ἐπετάχθη Κέρβερον ἐξ Ἄδου κομίζειν. Εἶχε δὲ οὗτος τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλάς, τὴν δὲ οὐρὰν δράκοντος, κατὰ δὲ τοῦ νώτου πικνοίωιν εἶχεν ὄφρων κεφαλάς. Αἰτοῦντος δὲ αὐτοῦ Πλούτωνα τὸν Κέρβερον ἐπέταξεν ὁ Πλούτων ἄγειν, χωρὶς ὄπλων κρατοῦντα· ὁ δὲ θωρακισθεὶς καὶ τὴν λεοντὴν περιβαλόμενος ἄγχων τὸ θηρίον ἀνήγαγε καὶ διὰ Τροίζῃνος ποιησάμενος τὴν ἀνάβασιν Εὐρυσθεῖ ἐκόμισεν· Εὐρυσθεῖ δὲ δείξας τὸν Κέρβερον πάλιν ἐκόμισεν εἰς Ἄδου.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α΄.

α΄ Μῦθοι, ἀποφθέγματα καὶ διηγήματα.

<p>1. ἡ ὕς, ὕος, γουροῦνα. ἡ εὐτοκία, εὐκολία εἰς τὸ γεν- νᾶν. ἐρίζω, φιλονεικῶ. κύω, συλλαμβάνω, γεννῶ. ὑπολαβοῦσα, ἀόρ. μετοχ. τοῦ ὑπολαμβάνω=λαμβάνω τὸν λόγον, ἀποκρίνομαι. γιγνώσκω, γνωρίζω. τίκτω, γεννῶ.</p>	<p>5. εὐήλιος, ον, προσηλιακός. μακαρίζω ἐπὶ τινι. καλοτυχί- ζω διὰ τι. ἡ εὐεξία, καλή, ὑγιεινὴ κατὰ- στασις τοῦ σώματος. ἀχθοφορέω-ω, (ἄχθος, φέρω), βαστάζω φορτίον. ὁ ὀνηλάτης, ου. ὁ τοὺς ὄνους ἐλαύνων, ὀδηγῶν. ἔπομαι, ἀκολουθῶ. παίω, κτυπῶ. ἔγωγε. ἐγὼ τοῦλάχιστον, ἐγὼ βεβαίως. οὐκέτι, δὲν—πλέον. εὐδαιμονίζω. καλοτυχίζω, θε- ωρῶ εὐδαίμονα.</p>
<p>2. ὁ ἵπποκόμος, ὁ περιποιούμενος ἵππους. εἰ, ἄν, ἐάν. καλός, ὄρσιος.</p>	<p>6. ὡς, ὅτι. ἐσθίω, τρώγω. μειδιάω-ω, χζμογελῶ.</p>
<p>3. τὸ μορμολύκειον, προσωπίς. ὁ ὑποκριτής, ὁ ἐν τῷ θεάτρῳ ὑποκρινόμενός τι, ὑποκριτής. τὸ σκεῦος, ους πρᾶγμα, οἶον ἐπιπλον, ἐνδυμασία κλπ. διερευνάομαι-ῶμαι, ἀκριβῶς τι ἐρευνῶ, ἐξετάζω. ἔφη, εἶπε. οἶος, οἶα, οἶον, ὁποῖος, ποῖος.</p>	<p>7. ἡ δρυς, δρυός, βελανιδιά (δέν- δρον). βίαιος, α, ον. σφοδρός. ἀνθίσταμαι, ἐναντιώνομαι. ὑπολίπτω τινί, ὑποχωρῶ εἰς τινα.</p>
<p>4. ἡ πῆρα, σάκκος. γέμω, εἶμαι γεμάτος. ἐκάτερος, α, ον, καθεὶς ἐκ τῶν δύο. ἀλλότριος, α, ον, ξένος. ὄρᾶω-ῶ, βλέπω. πάνυ, πολύ. θεάομαι-ῶμαι, παρατηρῶ.</p>	<p>8. μέγα, μεγάλως. βοάω-ῶ, φωνάζω. ἐπεστράφη, ἀόρ. β΄. παθ. τοῦ ἐπιστρέφομαι=γυρίζω ὀπίσω. οἶομαι, νομίζω. προδέρχομαι, ἔρχομαι εἰς τὰ ἔμ-</p>

προσθεν, ἐξέρχομαι.

9.

ἐγγύς, πλησίον.

ἡλικός, η, ον, πόσον μέγας.

ἄν. ἦν, ἢ ἤτο.

ποιέω-ῶ, πράττω, κάμνω.

10.

νέμομαι, βόσκω.

αἰμύλος, η, ον, πκνουργος,

ἀπατηλός.

ἀδεῶς ἀφόβως.

11.

παρ' ἕκαστα, ἐκάστην φοράν.

προέχω, ὑπερέχω.

ἡ ἰσχύς, ὕς, δύναμις.

ἡ γαστήρ, γαστρός, κοιλία.

ὦ οὔτοι, ἔ σεις.

12.

κείρω, κουρεύω.

ἀψυῶς, ἀνεπιτηδείως.

τὸ ἔριον, μζλλίον.

τέμνω, κόπτω.

τὸ κρέας, γεν. κρέως.

καταθύω, θυσιάζω, σφάζω.

13.

ὁ ἄμνος, τὸ ἀρνίον.

τὸ ἱερόν, ὁ ναός.

προσκαλέομαι-οὔμαι, προσ-
κλῶ.

θύω, (μέλλ. θύσω), θυσιάζω.

ἦν, ἐάν, ἔν.

καταλαυβάνω, πιάνω, εὔρισκω.

αἰρετώτερον, (συγκριτ. τοῦ αἰ-
ρετός), προτιμότερον.

γενέσθαι, μέσ. ἄορ. β'. τοῦ γί-
γνομαι=γίνομαι.

διαφθοῶναι, πκθ. ἄορ. β'.

τοῦ διαφθείρω=φρονεύω.

14.

ἐπιφανείσῃς, μετοχ. ἄορ. β'.

τοῦ ἐπιφάνομαι=φάνομαι
αἰφνιδίως, ἀπροσδοκῆτως.

φθάνω, προσφθάνω.

περικατάδηπτος, ον, περικυ-
κλωθεὶς καὶ συλληφθεὶς, προ-
φθασθεὶς ὑπό τινος.

προσφέρω, φέρω πρὸς τινα.

τὸ ῥύγχος, ους, ἡ μύτη (τοῦ
χοίρου κτλ.)

περιοσφραίνομαι, ὀσφραίνομαι
τι κύκλω, μυρίζομαι τι ὀλό-
γυρα.

συνέχω, συγκρατῶ.

ἄπτομαί τινος, ἐγγίζω τι.

ἀπαλλάττομαι, (ἄορ. β'. ἀ-
πηλλάγην) ἀπομακρύνομαι.

πυνθάνομαι τινος, ἐρωτῶ τινα.

τοῦ λοιποῦ, εἰς τὸ ἐξῆς.

συνοδοιοπορέω-ῶ, ὁδοιοπορῶ
μζζί.

παραμένω, μένω σταθερός, πι-
στός.

15.

λιμώττω, πεινῶ.

ὥς, ὅτε.

ἐθεάσατο, μέσ. ἄορ. τοῦ θεῶ-
μαι, ἰδ. 4.

ἡ ἀναθενδράς, ἡ κληματαριά
(πλησίον δένδρων πεφυτευμέ-
νη καὶ ἐπ' αὐτὰ ἀνερχομένη).

ὁ βότρυς, υος, σταφυλή.

πέπων, ονος, ὄριμος.

βούλομαι, θέλω, ἐπιθυμῶ.

περιγενέσθαι, μέσ. ἄορ. β'.
ἀπκρ. τοῦ περιγίγνομαι=γί-
νομαι κύριος.

ὁ, ἡ ὄμφαξ, ακος, ἄωρος.

16.

ὁ καρκίνος, κάβουρας.

καταβιβρώσκω, κατατρῶγω.

πέπονθα, παρακείμ. τοῦ πάσχω.
θαλάττιος, ὁ ζῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ.
χερσαῖος, ὁ ζῶν ἐν τῇ γῆ.

17.

ὁ κολοῖος, καλιακούδα (πτηνόν).
ὁ ὄρνις, θος, τὸ πτηνόν.
ὁ ταῶς, ταῶ, παγώνιον.
ἀξιόω-ῶ, ἔχω τὴν ἀξίωσιν, ἀ-
παιτῶ.

χειροτονέω-ῶ, ἐκλέγω.
αἰρέομαι-οὔμαι, ἐκλέγω.
ἐπαρκέω-ῶ τινι, βοηθῶ τινι.

18.

ἡ γαλῆ, ἡ, γάττι.
ὁ χαλκεύς, εως, ὁ τὸν χαλκὸν
ἐργαζόμενος, σιδηρουργός.
ἡ ῥίνη, ης, λίμα (ἐργαλεῖον).
περιλείχω, γλείφω περίξ.
φέρεσθαι, νὰ ρέη.

τέρπω, εὐχαριστῶ, εὐφραίνω.
ὑπονοέω-ῶ, ὑποπτεύω, εικάζω.
ἀπέβαλε, (ἀόρ. β'. τοῦ ἀπο-
βάλλω), ἔχασεν, ἀπώλεσεν.

19.

ἡ κίχλη, ης, σίχλα (πτηνόν).
ὁ μυρσινών, ὄνοι, τόπος κκ-
τάφυτος ἀπὸ μυρσίνης.

ἀφίσταμαι, ἀπομακρύνομαι.
ὁ ἰξευτής, οὔ, ὁ πιάνων πτη-
νὰ μὲ ἰξόβεργαν.

ἰξεύω, πιάνω πτηνὰ μὲ ἰξόβερ-
γαν, στήνω ἰξ.

ὄη, λοιπόν.

ἀναιρέω-ῶ, φρονεῶ.

δεΐλαιος, α, ον, δυστυχήης, ἀ-
θλιός.

στερίσκομαι, στεροῦμαι, χάνω.

20.

νοσέω-ῶ, ἀσθενῶ.

ὑπολαβοῦσα, (ἀόρ. β' μετοχ.

τοῦ ὑπολαμβάνω), ἀποκρι-
θεῖσα.

συλλάω-ῶ, λεηλατῶ, ληστεύω.

21.

τελευτάω-ῶ, ἀποθνήσκω.

ἀπόκειμαι, κατὰ μέρος, χω-
ριστὰ κείμαι.

ἡ τελευτή, ἡ, θάνατος.

ἡ ὕννη, ης, τὸ ὕνιον, τὸ τὴν
γῆν τέμνον σιδήριον τοῦ ἀ-
ρότρου.

ἡ οἰκέλλα, ης, δικέλλι (γεωρ-
γικὸν ἐργαλεῖον).

ἡ γεωργία, ἡ καλλιεργουμέ-
νη γῆ.

ὄρουξαν, ἀόρ τοῦ ὀρύττω =
σκάπτω.

πολλαπλασίων, ονος, πολλα-
πλάσιος, πολὺ περισσότερος.

ἡ φορὰ, ἄς, συγκομιδῆ.
22.

ἡ θεράπεινο, ης, ὑπέρετρια.
ἐμπεσόνα, ἀόρ. τοῦ ἐμπίπτω
=πίπτω ἐντός.

ἡ Θυράττα, ης, γυνή ἐκ Θυράκης.

παράτινι, πλησίον τινός.

ἀγνωέω ῶ, δὲν γνωρίζω.

σκοπέω-ῶ, παρατηρῶ.
23.

ἀναιρέω-ῶ, φρονεῶ.

ὅτι, διότι.

τὰ Παναθήναια, ον, ἑορτὴ εἰς
τιμὴν τῆς Ἀθηνᾶς.

τὸ κάνεον-οὔν, τὸ κάνιστρον.

ἡ θεός, ἡ θεά.

ὁ νόμος, ἡ συνήθεια.

ἐπιχώριος, ον, ἐγχώριος.

εἰάω-ῶ, (ἀόρ. εἰασα) ἀφήνω.

ὥς, διότι.

24.

ἐπεί, ὅτε.
μνηστεύομαι, ζητῶ εἰς γάμον.
πένης, πτος, πτωχός.
φιλόσοφος, πεπαιδευμένος.
ἐξέδωκε, ὑπάνδρευσε.
ἀμείνων, συγκριτικὸν τοῦ ἀγαθός.

25.

διαβάλλω, συκοφαντῶ.
βλασφημέω-ῶ, κακολογῶ.

26.

συντρέφω, ὁμοῦ τρέφω, ἀνατρέφω.
ἀπολείπω, (μέλλ. ἀπολείψω) ἀφήνω.
κτάομαι-ῶμαι, ἀποκτῶ
ἢ διαβολή, ἢ συκοφαντία.
ἀπαλείφω, ἐξελείφω.

27.

ὁ Σερίψιος, κάτοικος τῆς Σερίψου (μικρῆς νήσου τοῦ Ἀιγαίου πελάγους).
ἀν.. ἐγενόμην, ἤθελον γίνεαι.

28.

πίπτω (ἀόρ. ἔπεσον), φρονέομαι.
τελευτάω-ῶ, ἀποθνήσκω.
ἀγνοέω-ῶ, δὲν γνωρίζω.
κρείσσω, ὄνος (συγκριτικὸν τοῦ ἀγαθός), ἀνώτερος.

29.

πυνθάνομαι, ἐρωτῶ.
τάττω, ὀρίζω.
διαλείπω, παύω.

30.

ἢ ὑπόληψις, εὖως, γνώμη, δοξασία.
εὐδαίμων, εὐτυχής.
οἶδα, γνωρίζω.
ὥς, διότι (κατὰ τὴν γνώμην μου).

τυγχάνω, τυχαίνω, τυγχάνω.
κιθαρίζων, κατὰ τύχην παίζω τὴν κιθάραν, κιθαρίζω.
τηλικούτοι, τόσον μέγας.
κρεῖττον, καλλίτερον.
ὀψιμαθής, ἐς, ὁ ἀργά, ἐν προβεβηκυῖα ἡλικίᾳ μανθάνων.

31.

ἄλογος, ὄν, παράλογος, ἀνόητος.
ἡγέομαι-οὔμαι, νομίζω.
μῆν, ὄμως.
χειροτονέω-ῶ, δι' ἀνατάσεως τῶν χειρῶν ψηφοφορῶ, ἐκλέγω.
δεῖ, πρέπει.
ὁμονοεω-ῶ, ζῶ ἐν ὁμονοίᾳ.
ἢ συμβίωσις, εὖως. τὸ νὰ ζῆ τις ὁμοῦ, ἢ συντροφία.

32

τὸ μειράκιον, παλληκάριον, νεανίσκος.

ἐρυθριάω-ῶ, κοκκινίζω.
θάροει, προστακτ. τοῦ θαρρέω-ῶ=ἔχω θάρρος.
ἢ Μύνδος, οὐ, πόλις τῆς Κασίας (ἐν τῇ μικρᾷ Ἀσίᾳ).

πατρῶος, α, ὄν, πατρικός.
δαπανάω-ῶ, ἐξοδεύω.
κατὰ γνώμην, μετὴν θέλησίν σου.

ἀριστάω-ῶ, γευματίζω.
ἢ ἀγωγή, ἀνατροφή.

ὁ θμιζώ, φέρω τι εἰς ῥυθμόν, ἰσομετρίαν.

ὀιτάω-ω, ψήνω.

ὁ πόνος, ὁ κόπος.

ἀμετάπλαστας, ὄν, ὁ μὴ μεταπλασσομένος, ἀναλλοίωτος.

ἢ ἀμαθία, ἀμάθεια.

διαβάλλω, κατηγορῶ

αἰνίττομαι, κάμνω ὑπαινιγμόν,

νοῶ.
τὸ θρέμμα, ατος, ὅ, τι ἔθρεψέ
τις, (μικρὸν) ζῶν.
πρόνοιαν ποιοῦμαι, προνοῶ,
φροντίζω.

33.

τὰ Ὀλύμπια, ων, ἀγῶνες ἐν
Ὀλυμπίᾳ.
ἀθλέω-ῶ, ἀγωνίζομαι.
κωλύω, ἐμποδίζω.
ὁ ἔλλανοδίκτης, ὁ κριτὴς τῶν
ἀγῶνων, ἀγωνοδίκτης.
παρέρχομαι, περνῶ πλησίον,
παρουσιάζομαι.
εἶργω, ἀποκλείω, ἐμποδίζω.
ἡ θέα, θέαμα, ὄψις.

34.

θυμοειδής, ἐς, θυμῶδες, ὀρ-
γίλος.
γοῦν, λοιπὸν.
χαλεπαίνω, ἀγανακτῶ, ὀργί-
ζομαι.

35.

πολίτης, συμπολίτης,
στασιάζω, διχονοῶ, εἶμαι εἰς
στάσιν, διαφωνίζω.
παρακαλέω-ῶ, πρκακινῶ.
τὸ σκιμπόδιον, σκαμνίον, κράβ-
βατος.

σύμπας, ασα, αν, ὅλος ὁμοῦ.

36.

ἐπιτιμᾶ -ῶ, κατηγορῶ, ἐπιπλήτ-
μέλει τινί, φροντίζει τις. [τω
ἀλλότριος, α, ον, ξένος.
ἀξιώω-ῶ, ἔχω τὴν ἀξίωσιν, ἀ-
παιτῶ.
ἀντιφιλοτιμέομαι-οῦμαι, φι-
λοτιμοῦμαι ἀμοιβαίως καὶ ἐγώ.

37.

περιφράττω, (παθ. παρακ. πε-

ριπέφραγμα), φράττω περίξ-
κταομαι-ῶμαι, (παρακ. κέκτη-
μαι, ὑπερσ. ἐκεκτῆμην), ἀ-
ποκτῶ.

ἐλάττων, ον, συγκριτ. τοῦ ὀ-
λίγος.

ἡ ἐξήρης, ἡ μὲ ἐξ σειρᾶς κω-
πηλατικῶν βάρων.

ἡ μυριάς, ἀδος, δέκα χιλιάδες.
κοσμέω-ῶ, στολίζω (παθ. πα-
ρακ. κεκόσμημαι).

περιεδέδλητο, ὑπερσυντ. τοῦ
περιβάλλομαι = οἰκοδομοῦμαι
περίξ.

τὸ σκεῦος, ους, ὄπλον, ἐξο-
πλισμός, ἀρματωσιά.

ὁ μέδιμνος, κοιλόν.

νέω, σωρεύω (παθ. παρακ. νέ-
νησμαι).

ἡ κνημῖς, ἴδος, προφυλακτι-
κὸν κάλυμμα τῆς κνήμης.

ὁ καταπέλτης, μηχανὴ δι' ἧς
ἐβάλλοντο βέλη καὶ ἀκόντια.
πάμπολυς, παμπόλλη, πάμ-
πολυ, λίαν πολὺς.

ἐπιθαρρέω-ῶ, ἔχω τὰς ἐλπίδας
μου εἰς τι.

ἀδάμαντι, δι' ἀδάμαντος, στε-
ρεῶς.

οἶομαι, (παρακτατ. φόμην), νο-
μίζω.

ἀποκτείνω, φονεύω.
τῆς νομιζομένης, τῆς συνή-
θους.

κατατέμνω, (παθ. ἀόρ. κατε-
τμήθην), κατακόπτω.

ἐκρίπτω, (παθ. ἀόρ. β'. ἐξερ-
ρίφην), ρίπτω ἔξω.

μυρῖος, α, ον, ἄπειρος, μέ-
γιστος.

ἡ ἀκρατοποσία, τό πίνειν ἀ-
δολον οἶνον.

διαφθείρω, παθ. ἀόρ. β'. διε-
φθάρην), καταστρέφω.

ἡ ὄψις. εως, ἡ ὄρασις.

ὥς, ὥστε.

οὔτω, τόσον.

38.

ἡνίκα, ὅτε.

ἐπαρτάω-ῶ κρεμῶ τι ἐπάνω τι-
νός, ἐπιβάλλω.

ἡ κόλασις, εως, τιμωρία.

ἡ γέομαι-οὔμαι, νομίζω.

ἡ ἀμουσία, ἀπαιδευσίς.

καταβιόω-ῶ, περνῶ τὸν βίον.

39.

διαζάω-ῶ, περνῶ τὴν ζωὴν μου,
διζβιῶ.

τὸ ἐνταφίον, τὸ πρὸς ταφὴν
χρήσιμον σάβανον.

οὔκοῦν, λοιπόν.

ἐασάτω, προστ. ἀορ. τοῦ ἐάω-
ῶ=ἀρήνω.

40

Ἀθήνησιν, ἐν Ἀθήναις.

τὸ τέμενος, οὐς, ἱερὸς τόπος.

ἀναιρέω-ῶ (παθ. ἀόρ. ἀνηρέ-
θην), φονεύω.

41

ἡ ἀγωγή, ἀνατροφή.

κελεύω, διατάσσω.

ψυχαγωγέω-ῶ, θέλω, τέρπω.

κωλύω, ἐμποδίζω.

τάττω, διατάσσω, ὀρίζω.

42

ὑπερύψηλος, ὄν, πολὺ ὑψηλός.

οἶον, τρόπον τινά.

μέσον ἔχεται χωρίον, ἐν τῷ
μέσῳ περιέχεται χώρα.

διήκω, φθάνω.

τῇ μὲν-τῇ δέ, ἀλλαχοῦ μὲν-
ἀλλαχοῦ δέ.

διαρρέω, ῥέω διὰ μέσου.

ἀνακοινοῦ-ῶ, κέμνω τι κοι-
νόν, μετὰδίδω.

ἡ διατριβή, τόπος διασκεδάσεως.

παντοδαπός, ἡ, ὄν, παντὸς

εἶδους.

αὐτόματος, ὄν, φυσικός.

ὁ κιττός, κισσός, (φυτόν).

μάλα, πολὺ.

λάσιος, ὄν, δασύς.

δίκην, ὡσάν, ὅπως.

κατά, ἐπί.

ἀνέρωπω, σύρομαι εἰς τὰ ἄνω.

ἐπιρρέω, ῥέω ἐπάνω, πρὸς τοῦ-
τοις.

τὸ νῆμα, τὸ ῥέον, πηγὴ.

συμβάλλω, ῥίπτω εἰς τὸ αὐτό,
μέσ. βοηθῶ, συντελῶ εἰς τι.

κατιάδω, ἄνω που ἰστάμενος
ἄδω, ὥστε ἡ φωνὴ νὰ ἀκούη-
ται κάτωθεν.

ἄλλη, εἰς ἄλλο μέρος.

ἐστιάω-ῶ, τέρπω.

43

συσκηνόω-ῶ, συγκατοικῶ, συν-
τρώγω.

ἀγνώς, ὠτος, ἄγνωστος.

χειρόομαι-οὔμαι, κέμνω ὑπο-
χείριον.

ἀναδέω, δένω, ἐλύω.

ἡ συνουσία, συναναστροφή.

συνεστιάομαι-ῶμαι, μετ' ἄλ-
λων συντρώγω.

συνδιημερεύω, διάγω, περνῶ
μετὰ τινος τὴν ἡμέραν.

ὥς, ὥστε.

ὑπερήδομαι, (ἀορ. ὑπερήσθην),
ὑπερβολικῶς εὐχαριστοῦμαι.

συντυχία, συνάντησις.

μιμνήσκομαι, (παρὰκ. μέμνημαι), κάμνω μνείαν, ἐνθυμούμαι.

ἐμφανίζω, φανερώνω.

ἄγε, ἔλα.

ὁ ὀμιλητής, ὁ συναναστρεφόμενος, μαθητής.

ἦγνσαι, προστ. μέσ. ἀορ. τοῦ ἠγέομαι-οὔμαι=ὀδηγῶ.

ἠρέμα, ἠσύχως.

ὑπομειδιάω-ῶ, ὀλίγον μειδιῶ.

ἀτυφῶς, -χωρὶς ὑπερηφάνειαν.

συγγίγνομαι τινι, συναναστρεφόμαι μετὰ τινος.

οἱ συνόντες, οἱ συναναστρεφόμενοι μετὰ τινος.

44

χράομαι-ῶμαί τινι, μεταχειρίζομαι τι.

διεβίω, ἀορ. β' τοῦ διαζῶ=διάγω, ζῶ.

ἀφικνέομαι-οὔμαι (μέσ. ἀορ. β' ἀφικόμην), φθάνω.

τῆς τρυφῆς, ἀντὶ τῆς τρυφῆς. τρυφή, ἡ μαλθακότης, ἀκολασία.

45

παρακαθίζω τινί, κάθημαι πλεσίον τινός.

ταυτί, ταῦτα ἐδῶ.

ἡ μηλὶς, ἴδος, τὸ ἔχον χροιάν μήλου, κιτρινωπὸν.

ἡ πορφύρα, κόκκινον ἔνδυμα. τὸ χρυσίον, μικρὸν τεμάχιον χρυσοῦ, χρυσᾶ κοσμήματα.

46

ἡ διαφορά, διχόνοια, ἔριδες. ἀσπάζομαι, ὑποδέχομαι φιλικῶς, χαιρετίζω.

ὁ συνήθης, γνώριμος.

περιοράω-ῶ, παραβλέπω.

47

ἦκω, (μέλλ. ἤξω), ἔχω ἔλθει.

καταδαπανάω-ῶ, κατεξοδεύω.

προσῆκόν ἐστί, ἀρμόζει.

διακονέω-ῶ, ὑπηρετῶ.

48

Γιρύνθιος, κάποιος τῆς Τίρυνθος (πόλεως ἐν Ἀργολίδι).

ὁ, ἡ, φιλόγελως, ωτος, ὁ ἀγαπῶν νὰ γελάξ.

ἀχρεῖος, σ, ον, ἀχρηστος.

χράω (μέλλ. χρήσω), χρησιμοδοτῶ.

ἦν, ἂν.

ἀγελαστί, χωρὶς νὰ γελάσῃ τις. διαμαρτάνω, (ἀορ. διήμαρτον), ἀποτυγχάνω.

τὸ λόγιον, ὁ χρησμός. πάρειμι, εἶμαι παρῶν, παρευρίσκομαι.

ἀπελαύνω, ἀποδιώκω.

δῆτα, λοιπόν.

ἀμήχανος, ον, ἀδύνατος.

49

ἀνακαλέομαι-οὔμαι, προσκαλῶ τινα (εἰς τὸ δικαστήριον).

πένομαι, εἶμαι πτωχός. μεταπέμπομαι, προσκαλῶ.

σχολάζω, ἔχω ἀνάγκυσιν, ἀργῶ. σχολάζω τινί, εἶμαι μαθητής τινος.

εὐεκτέω-ῶ, εἶμαι εὐρωστος, ὑγιής.

καὶ ὅς, καὶ οὗτος.

ὁ μυλωθρός, μυλωνᾶς.

ὁ μυλών-ῶνος, μύλος.

ἀλέω-ῶ, ἀλέθω.

τιμῶ δραγμαῖς, δωροῦμαι δραχμάς.

β'. Μυθολογικά.

<p>1</p> <p>δυναστεύω, εἶμαι κυριάρχης, ἐξουσιάζω.</p> <p>ἄγομαι (μέσ. ἄορ. β' ἠγαγόμην), λαμβάνω.</p> <p>προσαγορεύω, ὀνομάζω.</p> <p>δέω-ῶ, (ἄορ. ἔδησα), δένω.</p> <p>ἐρεβώδης, ες, σκοτεινός.</p> <p>ἔχω διάστημα, ἀπέχω.</p> <p>αὖθις, πάλιν.</p> <p>ἐπιτίθεμαι, (μέσ. ἄορ. β' ἐπέθεμην).</p> <p>ἀνάγω, (ἄορ. β' ἀνήγαγον) φέρω ἔνω, ἀναβιβάζω.</p>	<p>σμοδοτῶ.</p> <p>τοὺς ῥιψθέντας, δηλ. τοὺς Ἐκατόγχειρας καὶ Κύκλωπας.</p> <p>ἀποκτείνω, φονεύω.</p> <p>κυνέα-ῆ, δέρμα κυνός, περιεφραχία. Αὕτη εἶχε τὴν ιδιότητα νὰ καθιστᾷ ἄορατον τὸν φοροῦντα αὐτήν.</p> <p>καθειργνύω, ἐγκλείω, κλείω τι ἐντός.</p> <p>διακληρόομαι οὔμαι, ῥίπτω κλήρον.</p> <p>λαγχάνω, λαμβάνω διὰ κλήρου.</p>
<p>2</p> <p>διανέμομαι, διαμοιράζομαι.</p> <p>παραγίγνομαι, ἔρχομαι.</p> <p>ὀπηνίκα, ὅτε.</p> <p>ἐγκνυμονέω-ῶ, εἶμαι ἐγκνυος.</p> <p>τὸ ἄντρον, σπήλαιον.</p> <p>Κουρῆτες, ἀρχαῖοι ἱερεῖς τοῦ Ἰδαίου Διὸς καὶ τῆς Ἑρέας.</p> <p>Μελισσεύς, ἕως, βασιλεὺς τῆς Κρήτης.</p> <p>ἡ παῖ, παιδός, θυγάτηρ.</p> <p>ἡ Ἀμάλθεια, αἰξ, ἧς τὸ κέρασ εἶχε τὴν ιδιότητα νὰ παρέχη ὅ,τι ἤθελεν ἐπιθυμήσει τις.</p> <p>καταπίνω, (ἄορ. κατέπιον).</p> <p>ὡς τὸν γεγεννημένον παῖδα, ὡς ἂν ἦτο τὸ γεννηθὲν παιδίον.</p> <p>τέλειος, δηλ. ἀνὴρ=ἠνδρώθη.</p> <p>τὴν ὠκεανοῦ, δηλ. θυγατέρα.</p> <p>ἐξεμέω-ῶ, ξερνώ.</p> <p>οὐς, δηλ. τὴν Ἑστίαν, Δήμητρα, Ἥραν, Πλούτων καὶ Ποσειδῶνα.</p> <p>ἔχρησε, ἄορ. τοῦ χράω=χρη-</p>	<p>3.</p> <p>τὴν Διός, δηλ. θυγατέρα.</p> <p>εἰκάζομαι. ὁμοιοῦμαι, λαμβάνω μορφήν.</p> <p>Ἄγέλαστος, οὕτως ὠνομάσθη, διότι ἡ Δημήτηρ ἦτο τεθλιμμένη διὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς θυγατρὸς της.</p> <p>ἔνδον, ἐντός.</p> <p>παρὰ μετ' αἰτ. πλησίον.</p> <p>καθέζομαι, κάθημαι.</p> <p>σκώπτω, περιπαίζω.</p> <p>ὁ δίφρος, ἀμυξά (πολεμική).</p> <p>δίφρον πτηνῶν ὄρ., ἀμυξάν συρομένην ὑπὸ πτερωτῶν δρ.</p> <p>ὁ πυρός, σίτος.</p> <p>αἶρω, σηκώνω.</p> <p>ἡ ῥοιά, ἡ ῥοιδιά (τὸ δένδρον), τὸ ῥόδι, ῥοίδιον (ὁ καρπός).</p> <p>προγιγνώσκω, προγνωρίζω.</p> <p>συμβαίνω, μέλλ. συμβήσομαι.</p> <p>τὸ συμβησόμενον, δηλ. ὅτι ὁ φαγῶν ἐκ τῶν τοῦ ἄδου καρπῶν ἀνῆκε πλέον αὐτῷ.</p> <p>καταναλίσκω, (ἄορ. κατηνά-</p>

λωσα), ἐξοδεύω, τρώγω.
καταμαρτυρήσαντος, μαρτυ-
ρήσαντος κατ' αὐτῆς), ὅτι ἔ-
φαγε. διότι ἡ Περσεφόνη ἠρ-
νεῖτο τοῦτο).

4.

λάθρα, κρυφίως.
ὁ νάρθηξ, κος, κάλαμος (φυ-
τὸν καλαμοειδές, ὅπερ ἐγκλείει
ἐντεριώνην, ἣτις διατηρεῖ τὸ
πῦρ, ὕσκα).

ἐπιτάττω, (ἀόρ. ἐπέταξα), δια-
τάσσω.

προσηλώω-ῶ, κερφώνω.

δῆ, λοιπόν.

ἐδέδετο, παθ. ὑπερσυντ. τοῦ
δέω-ῶ=δένω.

ἐπιπέτομαι, πετῶ ἐπάνω.

ὁ λοβός, τὸ ἄκρον τοῦ ἥπατος.

τὸ ἥπαρ, τος, συκῶτι.

δίκην τίνω, τιμωροῦμαι.

5.

παραινέω-ῶ, συμβουλεύω.

ἡ λάρναξ, κος, κιβώτιον.

τὰ ἐπιτήδεια, τρόφιμα.

ἐνθέμενος, μέσ. ἀόρ. β'. τοῦ
ἐντίθεμαι=θέτω ἐντός.

ὁ ὑέτος, βροχή.

χέας, μετοχή ἀορ. τοῦ χέω=
χύνω.

κατακλύζω, (ἀόρ. κατέκλυσα),
σκεπάζω, πληρῶ με ὕδωρ.

προσίσχω, προσορμίζομαι, πλη-
σιάζω.

κάκει=καὶ ἐκεῖ.

ὁ ὄμβρος, βροχή.

ἡ παῦλα, ἀνάγκυσις, παῦσις.

ὁ φύξιος, οὕτω καλεῖται ὁ Ζεὺς
ὡς προστάτης τῶν ζητούντων
ἄστυλον φυγάδων.

αἰτέομαι-οὔμαι, ζητῶ.

αἰρέομαι-οὔμαι, προτιμῶ.

βάλλω, ρίπτω.

μερίζω, μοιράζω.

προσαγορεύω, ὀνομάζω.

6.

κρατῶ τινος, ὑπερισχύω, εἶμαι
κύριός τινος.

χολοομαι-οὔμαι, ὀργίζομαι.

ψαύω, ἐγγίζω.

ἡ ἑσπέρα, ἡ δύσις.

τηλικούτος, τηλικαύτη, τη-
λικούτο, τόσον μέγας.

ἡμμένας, μετ. παρακειμ. παθ.
τοῦ ἄπτω=ἀνάπτω.

πόρρω, μακράν.

καταπλήττω, καταφέρω πλη-
γήν, κτύπημα, κτυπῶ.

ἡ ἄρπη, δρέπανον.

ἐξ οὔ=ἀπὸ τοῦ ὁποίου χρόνου.

βληθέντων, παθ. ἀορ. μετοχ.
τοῦ βάλλω.

7.

πατρῶος, α, ον, πατρικός.

μεθ' ἡμέραν, κατὰ τὴν ἡμέραν.

χρίω, ἀλείφω.

ἡ ἀμβροσία, ἀμβροσία (τροφή
τῶν θεῶν).

ἐπιτηρέω-ῶ, φυλάττω.

ἀσπαίρω, σπαρταρῶ.

τελειόω-ῶ, καθιστῶ τέλειον, τε-
λειώνω.

οἴχομαι, (πακρατ. φρόμη), ἀ-
πέρχομαι.

ὁ σῦς, συός, χοῖρος, ἀγριό-
χοῖρος.

ἐσθής, ἦτος, φόρεμα.

μυνύω, κάμνω γνωστόν, δει-
κνύω.

χράομαι-ῶμαι τι, μεταχει-

ρίζομαι τι.	πατήρ, ἡ δὲ Ἰοκάστη μήτηρ
συνέπouμαι, (παρατατ. συνει- πόμην), συνακολουθῶ.	τοῦ Οἰδίποδος.
8.	ἀναρτάω-ῶ κρεμῶ.
ἡ τελευταία, θάνατος.	ἐλαύνω, ἐκδιώκω.
χράω, (ἀόρ. ἔχρησα), χρησιμο- δοτῶ.	τὸ τέμενος, ἱερός τόπος, δάσος.
ὁ βουκόλος, βοσκὸς βοῶν.	δέχομαι, (ἀόρ. παθ. ἐδέχθην, μέσ. ἐδέξαμην).
ὁ, ἡ ἄπαις, ὁ μὴ ἔχων τέκνα.	9.
ὑποβάλλομαι, οἰκαιοποιῶμαι, (κυρίως ἐπὶ γυναικῶν, αἱ ὁ- ποῖαι λαμβάνουσι ζῆνα βρέφη καὶ προσποιοῦνται ὅτι τὰ ἐ- γέννησαν αὐταί).	ὁμολογέω-ῶ, συμφωνῶ.
τελειῶω-ῶ, τελειώνω, καθιστῶ τέλειον.	ὁ ἐνιαυτός, τὸ ἔτος.
τελειωθεῖς, ἀνδρωθεῖς.	ἐπεὶ, ἐπειδὴ.
ἡ ῥώμη, σωματικὴ δύναμις.	ἄρξας, μετοχ. ἀόρ. τοῦ ἄρχω = γίνομαι ἄρχων.
ἦλιξ, ἴκος, συνηλικιωτής.	φυγαδεύω, ἐξορίζω.
ὄνειδίζω, κατηγορῶ	τὰ βασιλεία, ἀνάκτορα.
ὑπόβλητος, ον, ὑποβεβλημέ- νος, νόθος.	νύκτωρ, ἐν καιρῷ νυκτός.
ἀφικόμενος, μέσ. ἀόρ. β' τοῦ ἀφικνοῦμαι = φθάνω.	προσπελάζω, πλησιάζω, προσ- έρχομαι.
ἀπολείπω, (ἀόρ. β' ἀπέλιπον) ἀρήνω.	ἡ Καλυδών, ὄνος. πόλις ἐν Αἰτωλίᾳ.
τὸ ἄρουα, ατος, ἄρουα.	παραυτικά, παρευθὺς, ἀμέσως.
ὀχέομαι-οῦμαι, φέρομαι.	ὁ νυμφίος, γαμβρός,
ἐκχωρέω-ῶ παραμερίζω.	κατάγω, (μέλλ. κατάρξω), ἐπα- ναφέρω (τὸν ἐξόριστον εἰς τὴν πατρίδα).
πλήττω, (ἀόρ. ἐπληξ), κτυπῶ.	ὁ ἀριστεύς, ἕως, ἀριστος, ἤρωσ.
2. καθέζομαι, κἄθημαι.	κελεύω, διατάσσω.
τηνικαῦτα, τότε.	ἐνεδρεύω, παραμονεύω.
ἀπαλλαγίσοσθαι, παθ. μέλλ.	κάπειτο, καὶ ἔπειτα.
β' τοῦ ἀπαλλάττομαι.	μαντεύομαι. ζητῶ μαντεῖον.
καταβιβρώσκω, κατατρώγω.	2. δοκιῆ, φθίνεται καλόν. ἀπο- φασίζει τις.
τὸ κῶλον, μέλος.	καρτερός, α. ὄν, σφοδρός.
γηράω-ῶ, γηράσκω.	πιτρώσκω, πληγώνω.
λανθάνω, μένω ἄγνωστος τῶν λανθανόντων = τῶν ἀγνωσ- μένων, ὅτι δηλ. ὁ Λάϊος ἦτο	φωράω-ῶ, ἀνακλιπύπτω, πιάνω αἰρέω-ῶ, κυριεύω.
	3. προαιρέομαι οὔμαι, ἐπι- χειρῶ, ἀποφασίζω νὰ πρά- ξω τι.
	πορθέω-ῶ, ἐκπορθῶ, κυριεύω

ηγέομαι οὔμαι, ὀδηγῶ.

ἢ ἀπῆνν, ἀμαξία.

10.

αὔθις, πάλιν.

ἄγομαι, λαμβάνω.

ὁ πυρός, σίτος.

φρύγω, ξηραίνω.

πεφρουγμένοις, παρκα. παθ. τοῦ

φρύγω.

ἀναπειθῶ, πείθω εἰς τι ἄλλο,

παρορμῶ.

χράω-ῶ, δίδω χρησμόν. χράο-

μαι-ῶμαι, χράει-ᾷ=λαμ-

βάνω χρησμόν.

μέλλω, ἔχω σκοπόν.

τὸ Σίγειον, ἀκρωτήριον ἐν τῇ

χώρᾳ τῆς Τροίας ἐν τῇ μικρᾷ

Ἀσίᾳ.

ἢ Χερρόνησος, ἢ Θρακικὴ

χερσόνησος.

ὁ φύξιος, οὕτω καλεῖται ὁ Ζεὺς

ὡς προστάτης τῶν ζητούντων

ἄστυλον.

συνοικίζω, δίδω εἰς γάμον,

ὑπανδρεύω.

τὸ δέρας, τος, δέρμα.

καθηλόω-ῶ, κερφώνω.

μανεῖς, παθ. ἄορ. β'. τοῦ μαι-

νομαι=τρελλαίνομαι.

11

οἰκέω-ῶ (παρκατ. ὄκου), κα-

τοικῶ.

χράομαι ὦμαι περί τινος, (μέ-

σον) ζητῶ χρησμόν, ἐρωτῶ

τὸ μαντεῖον.

ὁ μονοσανδαλος, ὁ ἔχων ἐν

μόνον ὑπόδημα.

ἀγνοέω-ῶ, δὲν γνωρίζω, δὲν

ἐννοῶ.

μετάπεμπομαι, προσκαλῶ.

τὸ πέδιλον, ὑπόδημα.

τὸ ρεῖθρον, ὕδωρ, τὰ κύματα

τῶν ποταμῶν.

ἀποβάλλω, (ἄορ. β' ἀπέβα-

λον), χάνω.

συμβάλλω, ἐννοῶ.

τὸ λόγιον, ὁ χρησμός.

τὸ ἄλσος, δάσος (ιερόν).

ἢ πεντηκόντορος, ἢ ἔχουσα

50 κωπηλάτας.

2. ἀνάγομαι, (ἄορ. ἀνήχθην),

ἀποπλέω.

ἀποδυράμενος, μετοχὴ μέσ.

ἄορ. τοῦ ἀποδύρομαι=θρηνηῶ.

ἐκείραντο, μέσ. ἄορ. τοῦ κεί-

ρω=κουρεύω.

ἔπομαι, (παρκατ. εἰπόμην), ἀ-

κολουθῶ.

ὑδρεύομαι, λαμβάνω ὕδωρ.

σπάομαι-ῶμαι, σύρω.

πυκτεύω, ἀγωνίζομαι μετὰ τὴν

πυγμῆν.

ἀναιρέω-ῶ, (παρκατ. ἀνήρουν),

φονεύω.

3. καταπέτομαι, πετῶ κάτω.

ἀνάπλεως, ὦν, πλήρης, γεμᾶ-

τος, μεμολυσμένοις.

τὸ ἔδεσμα, τος, φαγητόν.

τὸ χρεῶν, μοῖρα· χρεῶν ἐστὶ,

εἶνε πεπρωμένον.

ὁ κάματος, κόπος.

4. τὸ πνεῦμα, τος, ὁ ἄνεμος.

ὁ πόρος, πέρασμα, διάβασις.

ὁ πάταγος, θόρυβος.

τηρέω ὦ, φυλάττω.

ἢ πελειάς, ἄδος. περιστερὰ.

διαπλέω, πλέω διὰ μέσου.

ὡς, ὅτι.

ἢ σύμπτωσις, εἰς, σύγκρουσις.

ἢ εἰρεσία, κωπηλασία.

έντονος, ον, σύντονος, έντε- ταμένος.	άναδύομαι, έξέρχομαι. έπειδάν, όταν.
τό άφλαστον, ή κυρτή άκρα της πρύμνης του πλοίου ή έ- χουσα τά κοσμήματα.	άποθεν, μακρόθεν.
δ. παρ'άπλειω. πλέω πλησίον. αίτέω-ώ, ζητώ.	7. χροιάμενος, μέσ. άόρ. του χρώ.
έπιτάσσω τινί, διατάσσω τινά. ών=τούτων, ούς.	ό νεώς, ώ, ναός. άνατέλλω, έξέρχομαι.
δ. ή φαρμακίς, ίδος, μάγισσα. συνεργέω-ώ, συμβοηθώ.	έώρα, παρατατ. του όρώ-ώ= βλέπω.
έπαγγέλλομαι, (μέσ, άόρ. έπ- ηγειλάμην), ύπισχοῦμαι.	καταφλέγω, κατακκίω. φθάνω, σφθάνω.
έγχειρειν, μέλλ. του έγχειρίζω =βάλλω εις τό χέρι, παρα- δίδω.	ήγαγε, άόρ. β'. του άγω=ό- δηγώ.
συνπλους, ουν, ό πλέων μαζί. άγνηται, μέσ. άόρ. β'. του άγομαι=φέρω μαζί μου. χρίω, αλείφω.	8. άνήχθησαν, παθητ. άόρ. του άνάγομαι=εκπλέω. μελίζω, διαιρῶ εις τεμάχια. ύστερέω-ώ, είμαι ύστερος, έρ- γομαι κατόπιν, δέν προσθάνω. πτινός, ή, όν, πτερωτός. ό δρακών, οντος, όφης.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄.

Μύθοι, άποφθέγματα και διηγήματα.

θηρομυθικός, ή, όν, κυνηγετικός. ώς, ότι.	3. είσω, έντός. συγκλειώ, κλειώ μαζί. ει, έάν, άν.
βρυχάομαι-ώμαι, μουγγρίζω. ός, ή, ό, ό όποιος.	όδε, ήδε, τότε. ούτος έδω. συνεισάγω, έμβάζω όμοῦ. ή ποιίμνη, τό κοπάδι.
ό βρυχιθμός, μούγγρισμα.	4. λος, οία, οϊον, όποιος. ιάσω. μέσ. άόρ. του ίάομαι-ώ- μαι=ιατρεύω.
ύπαντάω-ώ τινι, συναντώ τινά. ώς, ώστε.	5. έρίζω, φιλονεικώ. παρ' έκαστο=έκάστην φοράν (που έφιλονείκουν). προβάλλω, προτείνω.
μικροῦ, δηλ. έδέησε = όλίγον έλειψε.	
περιτυγχάνω, κατά τύχην συναντώ.	
καταθαοσέω-ώ, λαμβάνω θάρ- ρος, τόλμην.	

ὄπερ, ἦπερ, ὄπερ, ὁ ὁποῖος ἴσα ἴσα.

ὑπολαβοῦσα. ἀόρ. τοῦ ὑπο-
λαμβάνω=ἀποκρίνομαι.

ποικίλλω, στολίζω.
6.

δέομαι, παρκαλῶ.

πέτομαι, πετῶ.

παριυνέω-ῶ, συμβουλεύω.

πόρρω. μακράν.

πόρρω τῆς ψ =ἐναντίον τῆς ρ

ἢ δέσις, εως, παράκλησις.

τῇ δεήσει πρόσκειμαι, ἐπι-
μένω εἰς τὴν παράκλησίν μου.

ἄρας, μετοχ. ἀόρ. τοῦ αἴρω=
σηκώνω.

εἶτα, ἔπειτα.

πέτρα, βράχος.

7.

ἕτερος, α, ον, ἄλλος.

συμπλέω, πλέω ὁμοῦ.

δή, λοιπόν.

ἡ ναῦς, εως, πλοῖον (πολεμικόν)

περιτρέπω, ἀνατρέπω, ἀναπο-
δογυρίζω.

διανήχομαι. κολυμβῶ, σφάζο-
μαι κολυμβῶν.

ἐπικαλέομαι-οὔμαι. προσκαλῶ

μυριοί, αι, α, ἄπειροι.

ἐπαγγέλλομαι, ὑπισχνοῦμαι
(ὑπόσχομαι).

συν-ναυαγέω ῶ, ὁμοῦ ναυά-
γιον ὑποφέρω.

παρανήχομαι, πλησίον τινός
κολυμβῶ.

8.

ψύχω, στεγνώνω.

λιμώττω, εἶμαι πολὺ πεινασμέ-
νος, λιμάζω.

αἰτέω-ῶ, ζητῶ.

συνάγω, συναθροίζω.

σχολάζω, ἔχω ἀνάπαυσιν, ἀργῶ.

ἄδω (παρκατατ. ἡδον), τραγουδῶ

αὐλέω-ῶ, (παρκατατ. ἡῦλεον-ουν)

παίζω τὸν αὐλόν.

ὀρχέομαι-οὔμαι, χορεύω.

9.

τὸ στυλπείον. στουπί, τό χον-
δρὸν τοῦ λινοῦ.

προσδέω, (προσδήσω, προσέδη-
σα) προσδένω.

ὑψάπτω, ἀνάπτω.

ὁ δαίμων, ὁ θεός.

ἡ ἄρουρα. τόπος ὠργωμένος,
σπόριμος γῆ.

ὁ ἀμυτός, θερισμός.

10.

ἡ κοινωνία ἑταιρεία, συντροφία

ἡ ἄγρα, κυνήγιον, ἡ λεία.

ἡ θήρα, κυνήγιον.

προστάττω, διατάττω.

προτρέπομαι. παρκαίνῶ.

διαιρῶ, μοιράζω.

μερίζω, διαιρῶ εἰς μέρη.

κελεύω, διατάσσω, συμβουλεύω.

βροχύς, εἶα, ὕ. ὀλίγος.

καταλείπω, (ἀόρ. β'. κατέλι-
πον) ἀφήνω.

βελτίστη, ὑπερθετικὸν τοῦ ἀ-
γαθός.

11.

ἡ ἐπωδή, μαγική φῶδή, μαγικὸν

ἄσμα ψαλλόμενον πρὸς ἀνα-
κούφισιν ἢ θεραπείαν σωματι-
κῶν ἀσθενειῶν.

τὸ μῆνιμα, τος, ἀφορμὴ ὀργῆς
(διαρχοῦς).

διατελέω-ῶ, ἐξακολουθῶ.

πορίζομαι, προμηθεύομαι.

νράθομαί τινα, κτηγορῶ τινα.

καινατομέω-ῶ, νέον τι τέμνω,
ποιῶ τι νέον.

ὑπήγαγον, ἄορ. β'. τοῦ ὑπάγω.
εἰς δίκην ὑπάγω, ἐνάγω εἰς
τὸ δικαστήριον.

πεῖσαι, ἄορ. ἀπαρεμ. τοῦ πείθω.
12.

ἠγέομαι-οὔμαι, νομίζω.
ἐσθίω, τρώγω.

ἄρχομαι, ἀρχίζω.

κατατοξεύω, μὲ τὰ βέλη τοῦ
τόξου φονεύω.

πέπονθα, παρ. κ. τοῦ πάσχω.

ἔδει, παρ. κ. τοῦ δεῖ=πρέπει.

λυμαίνομαι, βλάπτω.

13.

ἀποθέμενος, μεσ. ἄορ. β'. τοῦ
ἀποτίθεμαι=θέτω κάτω.

ἐπικαλέομαι-οὔμαι, προσκαλῶ
πυθομένου, μέσ. ἄορ. β'. τοῦ

πυθάνομαι=ἔρωτῶ.

ἄρης, ὑποτακτ. ἄορ. τοῦ αἶρω
ὑψώνω, σηκώνω.

14.

ὁ λειμών, ὄνος, λιβάδι.

διαφθείρω, καταστρέφω.

ἡ νομή, βοσκή.

κολάζω, παιδεύω τινά, τιμωρῶ.

ἔφησεν, ἄορ. τοῦ φημί=λέγω.

συνομολογέω-ῶ, συμφωνῶ με-
τά τινος.

δουλεύω, εἶμαι, γίνομαι δοῦ-
λος, ὑποτάσσομαι.

15.

κωλύω. ἐμποδίζω.

ἐμισθώσατο, τὸ ῥῆμα μισθῶ.

μισθῶ-ῶ, δίδω ἐπὶ μισθῶ, μέ-
σον=λαμβάνω ἐπὶ μισθῶ.

τὸ ἄστυ, ὡς, ἡ πόλις, αἱ Ἄ-
θῆναι.

Μεγάραδε, εἰς Μέγαρα.

μεσῶ-ῶ, ἀποτελῶ τὸ μέσον.

ἡμέρα μεσοῦσα=μεσημβρία.

σφόδρα, πολύ, ὑπερβολικῶς.

φλέγω, καίω.

ἐκάτερος, α, ον, καθεὶς ἐκ τῶν
δύο.

ὑποδύομαι, χώνομαι, κρύπτο-
μαι.

εἴρω, ἐμποδίζω.

περαίνω, τελειώνω.

εἶτα, ἔπειτα.

16.

ἐκβρασθεῖς, ὁ ἐνεστ. ἐκβράζω
=ρίπτω ἔξω.

ἐγείρομαι, σηκώνομαι.

μέμφομαι, κατηγορῶ.

δελεάζω, ἐλκύνω, ἀπατῶ.

κυματόω-ῶ, κυματίζω.

17.

τίκτω, (μέλλ. τέξομαι ἄορ. ἔ-
τεκον) γεννῶ.

παραβάλλω, ῥίπτω.

πιμελής, ἐς, παχύς.

18.

ταλαιπωρέω-ῶ, ταλαιπωροῦ-
μαι.

εἶλον, ἄορ. τοῦ αἰρέω-ῶ=λαμ-
βάνω.

ἀθυμέω-ῶ, λυποῦμαι.

παρασκευάζομαι, ἐτοιμάζομαι

ὁ θύννος, εἶδος τι γήθους με-
γάλου (μαγιάτικο).

εἰσήλατο, ἄορ. τοῦ εἰς-ἄλλο-
μαι=πηδῶ μέσα.

ἡ ἠδονή. εὐχαρίστησις.

19.

ἡ ἀλκυνών, ὄνος, ἀλκυνών (τὸ
θῆλυ θλασσίου πτηνοῦ).

διαιτάομαι-ῶμαι; ζῶ.

νεοττοποιέω-ῶ, κάμνω φω- λεάν, κλωσσῶ.	ὁ λαγῶς, ὦ, λαγῶος, λαγός. αἰσχύνομαι, ἐντρέπομαι.
ἡ νομή, βοσκή.	ἐγκαθεύδω, ἐντός τινος και- μῶμαι.
λάβρος, ον σφοδρός, ὀρμητι- κός, βίαιος,	23.
τὸ πνεῦμα, ὁ ἄνεμος.	τὸ τέθριππον, ἄρμα συρόμενον ὑπὸ 4 ἵππων.
ἐξαρθῆναι, παθ. ἀόρ. τοῦ ἐξαί- ρω=σηκῶνω, ὑψῶνω.	νενίκηκεν Ὀλύμπια=ἔχει νι- κήσει ἐν Ὀλυμπίοις.
ἡ καλιά, φωλεά.	Δαρδανεύς, ἑως, ὁ κάτοικος τῆς Δαρδάνου, πόλεως παρὰ τὸν Ἑλλήσποντον.
ἐπι-κλύσασαν, ὁ ἐνεστ. ἐπι- κλύζω=πλημμυρῶ.	ἀνατείνω, σηκῶνω τι πρὸς τὰ ἄνω.
δείλαιος, α, ον, δυστυχῆς, ἄ- θλιος.	ἐλάττωμα, δυστύχημα.
ἐπίβουλος, ον, ὁ ἐπιβουλεύων, ὁ στοχαζόμενος πῶς νὰ βλά- ψῃ τινά.	24.
γέγονε, παρακ. τοῦ γίγνομαι.	ὁ Ἀπολλωνιάτης, ὁ κάτοικος τῆς Ἀπολλωνίας, πόλεως ἐν Ἰλλυρίᾳ.
20.	οἰκέω-ῶ, κατοικῶ.
κόλουρος, ον, ἀποκεκομμένος τὴν οὐράν.	ἡ ἀσφαλτος, τὸ κατράμι (ἐν φυσικῇ καταστάσει ὀρυκτὸν ἢ ῤευστόν).
ἡ αἰσχύνη, ἡ ἐντροπή.	ἡ πίττα, πῖσσα.
ἀβίωτος, ον, ἀνυπόφορος, δυσ- τυχῆς βίος.	ἀνατέλλω, ἐξέρχομαι.
δοκεῖ τινι, φαίνεται καλὸν εἰς τινα, ἀποφασίζει τις.	πόρρω, μακράν.
προσαρτάω-ῶ, κρεμῶ.	διήκω, φθάνω, ἐκτείνομαι διὰ μέσου τινός.
21.	ὄζω, μυρίζω, δίδω ὀσμὴν.
ἡ τελευτή, θάνατος.	τὸ θεῖον, θειάφι.
κατεγνώσθη θάνατος, κατε- δικάσθη εἰς θάνατον.	ἡ στυπτηρία, εἶδ. ὀρυκτοῦ, ἡ στύψη.
ἡ κύλιξ, ἴκος, τὸ ποτήριον.	εὐθαλής, ἔς, καλῶς ἀνθῶν, πρασινίζων.
ἐντέλλομαι, παραγγέλλω.	ἡ πόα, βοτάνη.
μνησικακέω-ῶ, ἐνθυμοῦμαι τὸ κακόν, τὸ ὅποιον ἔπαθον.	ἐν-ακμάζω, εἶμαι εἰς τὴν ἀκμὴν, ἀκμάζω.
22.	λυπέω-ῶ, βλάπτω.
ἐπεῖ, ὅτε.	ἡ βλάστη, ἡ βλάστησις.
ἐφίσταμαι, ἵσταμαι ἐπὶ τινος.	
ὄράω-ῶ, (παρατατ. ἐώρων), βλέπω.	
ὀκνέω-ῶ, διστάζω.	

25.

ἀναστένω, ἀνασπενάζω, δυνα-

τὰ θρηνηῶ.

λιγέω, με λιγυράν (διαπερα-

στικήν) φωνήν.

μετασχεῖν, ἀόρ. β' . τοῦ μετέχω.

δήποι, βεβαίως ὡς νομίζω.

τετυφωμένος, ἠλίθιος, ἀλαζών.

ἐλέγχω, ἀποδεικνύω, ὀνειδίζω.

26.

Χαλκηδόνιος, ὁ κάτοικος τῆς

Χαλκηδόνος, πόλεως ἐν Βι-

θυνία.

ἡ φιλοικτιροσύνη, συμπά-

θεια.

ἑταῖρο, γνώριμος, φίλος.

φιλοικτίμων, ον, φιλελεή-

μων, συμπαθής.

ἐλεέω-ῶ, εὐσπλαγχνίζομαι.

καταπέτομαι, πετῶ κάτω.

ἀσμένως, εὐχαρίστως.

ἔστε, ἕως οὔ.

ἐπιλέγω, (ἀόρ. ἐπεῖπον) λέγω

προσέτι.

ἐξέδωκε, ἐπρόδωκε.

ὁ ἰκέτης, ὁ παρακαλῶν.

27.

ἡ ῥοιά, ἡ ῥοιδιά (τὸ δένδρον) τὸ

ῥόδι, ῥοιδιον (ὁ καρπός).

τὸ λίκνον, κάνιστρον.

ἐλαύνω τι, διέρχομαι τι.

προσ-κομίζω, φέρω πρὸς τινα.

ὁ παράδεισος, κῆπος, τόπος

πλήρης δένδρων ἔχων καὶ θη-

ρία.

οἴκοθεν, ἐκ τοῦ οἴκου

ἡ γεωργία, ἡ καλλιεργηθεῖσα

γῆ.

ὁ Μίθρας, Ἡλιος (θεὸς Περ-

σικός).

28.

πρεσβεύω, διαπραγματεύομαι

ὡς πρεσβευτής.

ἀφίκετο, μεσ. ἀόρ. β' . τοῦ ἀφι-

κνέομαι-οὔμαι = φθάνω, ἐρ-

χομαι.

ἦκω, ἔχω ἔλθει· ἦκον = εἶχον

ἔλθει, ἦλθον.

ἐντυχεῖν, ἀόρ. β' . τοῦ ἐν-τυγ-

χάνω = συνομιλῶ μετὰ τινος.

οὔν, λοιπόν.

ὁ χιλίαρχος, ὁ ἄγων ἢ διατάσ-

σων 1,000 ἄνδρας. Παρὰ

Πέρσας ὁ χιλ. ἦν ὑψηλὸν πρό-

σωπον πολιτικόν, ὁ πρῶτος

μετὰ τὸν βασιλέα, εἰδός τι

ἀρχικαγκελαρίου τῆς ἐπικρα-

τείας.

εἰσ-κομίζω, κομίζω, φέρω ἐντός.

δέομαι τινος, παρακαλῶ.

νόμος, συνήθεια.

ἐπι-χώριος, ον, ἐγχώριος.

τοίνυν, βεβαίως, λοιπόν.

συγ-γενέσθαι, μέσ. ἀόρ. β' .

τοῦ συγγίγνομαι = συνανα-

στρέφομαι, συνομιλῶ μετὰ

τινος.

δράω-ῶ, πράττω.

ἄγω, φέρω, ὀδηγῶ.

ἐμφανῆς γίγνομαι, ἐμφανίζο-

μαι, παρουσιάζομαι.

ὁ δακτύλιος, τὸ δακτυλίδιον.

ἀδύλως, ἀφανῶς.

ἐπικύπτω, σκύπτω.

ὡς δὴ, ὅτι δῆθεν.

ἔδοξε, ἐνεστ. δοκέω-ῶ = φαί-

νομαι.

καταπράττομαι, κατορθώνω.

ἀτυχέω-ῶ, δυστυχῶ, ἀποτυγ-

χάνω.

29.

1. ὁ μῦς, υός, ποντικός.
 ἔλκω, σύρω.
 ἡ θυρίς, ἴδος, μικρὰ θύρα.
 ἔδακε, ἀόρ. τοῦ δάκνω=δαγκάνω.
 ἀμύνομαί (τινα), ἀποκρούω, τιμωρῶ τινα.
 προσ-ἡκεί, ἀρμόζει.
 λογιζομαι, συλλογιζομαι, σκέπτομαι.
 2. εἰθισμένος, παρκακ. τοῦ ἐθίζομαι=συνειθίζω.
 προο-αγορεύω, ὀνομάζω, προσφωνῶ, χειρετίζω.
 3. φάσκω, λέγω.
 ἐναντίος, α, ον, ἐχθρός.
 4. χρήσονται, μελλ. τοῦ χράσμαι-ῶμαι=μεταχειρίζομαι.

30

- Θεόφραστος, φιλόσοφος μαθητῆς τοῦ Ἀριστοτέλους.
 διαφανής, εἰς, ὁ φαινόμενος πέρα πέρα, καθαρός.
 ὁ ὄρμος, περιδέραιον.
 παραπλήσιοι, παρόμοιοι.
 ἐλάττων, συγκριτ. τοῦ μικρός.
 ἡλικός, η, ον, ὅσον μέγας.
 εὐμεγέθης, εἰς, ἀξιολόγου μεγέθους.
 Χαρακηνός, ὁ κάτοικος τῆς Χαρακηνῆς, χώρας ἐν Κιλικίᾳ.
 διόπερ, διὰ τοῦτο λοιπόν.
 ἡ σχεδιά, πλοῖον (αὐτοσχεδίως, προχείρως κατασκευασθέν).
 καθ-άλλομαι, καταπηρῶ.
 ὁ κόγχος, κόγχη, κογχύλιον.
 ὁ ὄμβρος, βροχή.
 ἡ ἐκχυσις, εως, χύσιμον ἔξω, ἐκροή.

ἐμβύθιος, ὁ εἰς τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης.

ἡ θαλάμη, φωλεά, κοίτη, τρυπὰ.
 δύνω, βυθίζομαι, εἰσέρχομαι.
 δια-νήχομαι, κολυμβῶ, σφίζομαι κολυμβῶν.

μύω, κλείω.
 προσφύομαι, προσκολλῶμαι.
 ἡ χηλή, ὁ ψαλιωτὸς ποῦς.
 ἡ νομή, βοσκή, τροφή.

31.

ἡ παρασκευή, προετοιμασία.
 κελεύω, διατάσσω, συμβουλεύω.
 ὁ ὄψο-ποιός, ὁ σκευάζων νόστιμα φαγητά, ὁ μάγειρος.
 κατὰ ταῦτά, ὁμοίως.

πρό-κειμαι, εἰμαι παρατεθειμένος.
 τὰ προκείμενα, διὰ τὰ παρατεθειμένα φαγητά.

ὁ διάκονος, ὑπηρέτης.
 μετα-πέμπομαι, στέλλω νὰ φέρω τινὰ, προσκαλῶ τινὰ δι' ἀπεσταλμένου.

ταλαίπωρος, πτωχικός.
 ὡς, πρὸς.

ἡ διαίτα, ὁ τρόπος τοῦ ζῆν.

32.

ἄδω, τραγουδῶ.

ἐθίζω, συνειθίζω.

ὁ παιάν, ἄνος, ᾠδή τις ἢ ὕμνος, ἐγκώμιον.

πάτριος, πατροπαράδοτος.
 ἀπο-τρίβομαι, ἀπ' ἐμυτοῦ ἀπλύνω, ἀρνοῦμαι.

ὀλιγωρέω-ῶ, παραμελῶ.
 ἀποθηριόω-ῶ, κάμνω τινὰ θηριώδη, ἄγριον.

Κυναίθεις, κάτοικοι τῆς Κυναίθης, πόλεως τῆς Ἀρχαδίας.

33.

τετυφωμένος, (παθ. παρ. κ. τὸ τυφώ-ω) = ξεμωραμένος, ἡλίθιος, ἀλαζών.

ἦγαγεν, ἀόρ. β'. τοῦ ἄγω = ὀδηγῶ.

ἀνά-κειμαι, εἶμαι ἀνηρτημένος, ἀφιερωμένος.

περίοδος γῆς, γεωγραφικὸς χάρτης.

ὡς, ὅτι.

δι-αθρῆσαι, ὁ ἐνεστ. διαθρέω-ω = περιβλέπω μὲ προσοχὴν, ἀνερευνῶ τι διὰ τῶν ὀφθαλμῶν.

34.

Κεῖος, ὁ κάτοικος τῆς Κέω νή-

σου.

τὰ ἄλλα, κατὰ τὰ ἄλλα. ἀλαζών, ὁ, ἡ, ὑπερήφανος, ψεύστης.

ἦδεῖτο, παρ. κ. τοῦ αἰδέομαι-οὔμαι = ἐντρέπομαι.

τὴν τρίχα = τὴν κόμην πολίος, ἄ, ὄν, λευκός, ἄσπρος.

πειράομαι-ῶμαι, προσπαθῶ. ἀφανίζω, κάμνω ἀφανῆ, κρύ-

πτω.

παρ-ελθών, ἐνεστ. παρ-έρχομαι = πρоруσιάζομαι.

ἐξ-έωσε, ἀόρ. τοῦ ἐξ-ωθέω-ω = ἔξω ὠθῶ, ἐκβάλλω, κωλύω.

δια-βάλλω, συκοφαντῶ, διασύρω, κατηγορῶ.

β'. Μυθολογικά.

1.

ἡ εὐπρέπεια, ὠραιότης. εὐτεκνος, ὄν, ὁ ἔχων πολλὰ τέκνα.

παροξύνω, παρ. κινῶ.

κυνηγετέω-ῶ, κυνηγῶ.

ἀποκτείνω, φονεύω.

ἀπολείπω, ἀφήνω.

ὁ Σίπυλος, ὄρος Φρυγίας.

κάκει = καὶ ἐκεῖ.

χέω, χύνω.

νύκτωρ, κατὰ τὴν νύκτα.

τοῦ λίθου, ἀπὸ τοῦ λίθου.

2.

δηχθείσης, παθ. ἀόρ. τοῦ δάκνω = δαγκάνω.

εἰς Ἄδου, δηλ. δόμους, = εἰς τὴν Ἄδην.

ὑπέσχετο, μέσ. ἀόρ. β'. τοῦ ὑπισχνοῦμαι = ὑπόσχομαι.

παραγίγνομαι, φθάνω.

3.

αὐτόχθων, ὄνος, ἐντόπιος, ὁ ἐκ τῆς γῆς γεννηθείς.

συμ-φυῖς, ἐς, ἠῆξήμενος ὁμοῦ. ἔδοξε, τὸ ῥῆμα δοκεῖ = φαίνεται καλόν, ἀποφασίζει τις.

πλήττω, κτυπῶ.

ἀν-έφηνε, ἀόρ. τοῦ ἀναφάνω φέρω εἰς φῶς, φανερώω.

τὸ Πανδρόσειον, νῆος τῆς Πανδρόσου ἐν τῇ Ἀκροπόλει τῶν Ἀθηνῶν.

ἐρίζω τινί, φιλονεικῶ πρὸς τινά. καλέω-ῶ, ὀνομάζω.

4.

ἐνιοι, αι, α, μερικοί.

κρύφα, κρυφίως.

ἡ κίστη, κιβώτιον.

παρα-κατ-έθετο, μέσ. ἄόρ. β' τοῦ παρα-κατα-τίθεμαι = πα-

ρακαταθέτω, δίδω πρὸς φύ-

λαξίν.	τιμωρῶ τινα.
ἀπειποῦσσι, ἀόρ. τοῦ ἀπ-αγο- ρεύω.	ὁ λιμός, πείνα.
ἡ πολυπραγμοσύνη, ἄκαιρος περιέργεια.	ὁ λοιμός, ἀσθένεια.
ἐμ-μανής, ἐς, μανιώδης.	χράομαι-ῶμαι τινι, μεταχει- ρίζομαι τινι.
τὸ τέμενος, οὐς, ἱερὸς τόπος, δάσος.	ἀν-εἶλεν, (ἀόρ. τοῦ ἀναίρω) ἐ- χρησιμοδότησε.
τὸ ξόανον (ξέω), ἄγαλμα, εἶ- δωλον ἐκ ξύλου (ἀλλὰ καὶ ἐκ λίθου).	ὁ κούρος, νέος, παλληκάρι.
ταφέντος, τοῦ θάπτω μετοχ. ἀόρ. β'. παθητ.	ἡ βορά, τροφή.
πατρῶος, α, ον, πατρικός.	καθ-ειργυμένοι, παθ. παρκα. τοῦ καθ-εἰργνυμαι=κλείομαι ἐντὸς.
μερίζω, μοιράζω.	ἡ καμπή, γύρισμα, ἐλιγμός. 6.
ἐξῆν, ἔπειτα, κατὰ σειράν.	ὁ Τυνδάρεως, εω.
ὁμώνυμος, ὁ τὸ αὐτὸ ὄνομα ἔχων.	ἄγομαι γυναῖκα, νυμφεύομαι. αἰδοῦμαι, μέσον=ἐκλέγω (δι' ἐμυτόν).
5.	ὁ νυμφίος, γαμβρός.
διαπορεύομαι, διασχίνω, δι- έρχομαι.	τὰ κατὰ πόλεμον, τὰ πολε- μικά.
ξενίζω, φιλοξενῶ.	ἡ πυγμή, γρόνθος, πυγμαχία. ἀπέθανε, ἐφρονεῦθη.
ἐξ-έδωκε, ὑπάνδρευσε.	ἀν-άγω, φέρω ἐπάνω, ἀναβι- βάζω.
ἐν-τειλάμενοι, μεσ. ἀόρ. τοῦ ἐντέλλομαι=παράγγελλω.	μετα-πέμπομαι, στέλλω νὰ φέρω τινὰ, προσκαλῶ τινι δι' ἀπεσταλμένου.
ἀπέλιπεν, ἀόρ. β'. τοῦ ἀπο- λείπω=ἀφήνω.	7.
τὸ πέδιλον, ὑπόδημα.	τελευταίω-ῶ, ἀποθνήσκω.
ἀν-ελέσθαι, μεσ. ἀόρ. τοῦ ἀν- αίρωμαι-οὔμαι=λαμβάνω (δι' ἐμυτόν).	τὴν Σιμόεντος, δηλ. θυγατέρα. ἀφ-ικόμενος, μέσ. ἀόρ. β' τοῦ ἀφ-ικνέομαι-οὔμαι=φθάνω.
ἐπετέλει, ἐνεστ. ἐπι-τελέω-ῶ= ἐκτελῶ.	φανῆναι, παθ. ἀόρ. β' ἀπαρεμ. τοῦ φαίνομαι.
δι-εφθάρη, παθ. ἀόρ. β'. τοῦ διαφθείρω=φονεύω.	διυπετις, ὁ ἐκ τοῦ Διὸς πεσών, ἀπὸ τὸν οὐρανὸν πεσμένος.
θαλαττοκρατέω-ῶ, εἶμαι θα- λασσοκράτωρ.	τρί-πηχυς, υ, τριῶν πῆχυν τὸ μήκος.
ἐλεῖν, ἀόρ. β'. τοῦ αἰρέω-ῶ= κυριεύω.	ἡ ἰλακάτη, ῥόκα.
παρὰ τινος δίκην λαμβάνω,	

ὁ ἀτρακτος, τὸ ἀδράχτι.

κουμίζω, φέρω.

τὸ ὄναρ, ὄνειρον

ὁ δαλός, δαυλός.

διά-πυρος, ὄλως ἀναμμένος, πυροκόκκινος.

ἐπινεμομαι, βόσκω.

ὁ οἰκέτης, ὑπηρέτης, δούλος.

ἀναιρέομαι-οὔμαι, λαμβάνω.

ἡ ῥώμη, δύναμις, ἰσχύς σωματική.

8.

ἡ ἀφορία, ἀκροπία.

ἀπαλλαγίσεισθαι, μέλλ. β'

παθ. τοῦ ἀπ-αλλάττομαι.

9.

ἐπι-βουλεύω, σκέπτομαι πῶς νὰ βλάψω τινά.

βάλλω, ῥίπτω, κτυπῶ.

ἡ ὕλη, δάσος.

φωράω-ῶ, ἀνακκλύπτω, πίνω.

ὁ φυγὰς, ἀδος, ἐξόριστος.

ἐλαύνω, διώκω.

παρα-γίγνομαι, ἔρχομαι, φθάνω.

ἄπαις, ἄπαιδος, ὁ μὴ ἔχων παῖδας.

τὸ γερας, βραβεῖον.

καθ-αίρομαι, καθρίζομαι.

ἡ μοῖρα, μέρος.

κάκει, καὶ ἐκεῖ.

εὐφωέομαι-οὔμαι, συμποσιάζω.

10.

τῶ...Δανάης, δηλ. υἱῶ.

ἐπ-έταξε, ἐνεστ. ἐπι-τάττω=δικτάττω.

περι-εσπειραμένος, παρκαίμενος τοῦ περισπειράομαι-ῶ-

μι = περιτυλίσσομαι, περιπλέκομαι.

ἡ φολίς-ίδος, τὸ λέπι, τὸ φολιδωτὸν δέρμα τῶν ὄφρων.

ὁ οὔς, οὐός, χοῖρος, ἀγριόχοιρος.

ἡ κυνέα-ῆ, δέρμα κυνός, περικεφαλαία.

ἀπ-εστραμμένος, παρκαί. τοῦ ἀποστρέφομαι=γυρίζω τὸ πρόσωπον ἀπὸ τινος.

ἀπ-έτεμε. ἀόριστ. β' τοῦ ἀποτέμνω=ἀποκόπτω.

11.

παρα-κειμένην, παρκατεθειμένην.

τὸ κῆτος, οὐς, θαλάσσιος ἰχθὺς παρμεγέθης.

χρήσαντος, ἀόριστος τοῦ χράω=χρησιμοδοτῶ.

προσ-εῶπσε, ἀόριστ. τοῦ προσδέω=προσδένω.

ἐρασθεῖς, ἐνεστ. ἐράγμι-ῶμαι=ἀγαπῶ.

ἀναιρέω-ῶ, φονεύω.

ὁ τόκος, τοκετός, γέννα.

ἐπισχεῖν, ἀόριστ. β' τοῦ ἐπέχω=ἐμποδίζω, σταματῶ.

ἐπταμηνιαῖος, ἐπὶ τὰ μηνῶν ἡλικίαν ἔχων.

12.

διαβάλλω, συκοφαντῶ.

εὐ-άλωτος, ον, εὐκόλος νὰ κυριευθῇ.

τὸ βόσκημα-ατος, ἀγέλη, κτήνην.

λυμαιομαι, βλάπτω.

αἴρω, (παθητ. ἀόρ. ἤρθην), ὑψώνω.

ἐπιλέγω, ἐκλέγω.

λοχήσαντας, ἐνεσ. λοχάω-ῶ =
ἐνεδρεύω.

ἀξιόω-ῶ, ἔχω τὴν ἀξίωσιν, ἀ-
παιτῶ.

13.

ἡ εὐνή, κλίνη.

ἄγχω, πνίγω, σφίγγω.

ἀρματηλατέω-ῶ, ὀδηγῶ ἢ δι-
οικῶ τὴν ἄμαξαν.

ὀπλομαχεω-ῶ, μὲ τὰ ὄπλα ὡς
ὀπλίτης μάχομαι.

κιθαρωδέω-ῶ, κρούω κιθάραν
καὶ ἄδω πρὸς αὐτήν.

πλήπτω, κτυπῶ.

ἀκοντίζω, ῥίπτω τὸ ἀκόντιον.

2.

τὸ βουκόλιον, ἀγέλη βοῶν.

χειρόομαι-οὔμαι, νικῶ, ὑπο-
τάσσω.

ἡ δορὰ, τὸ δέριμα.

περιβάλλομαι, ἐνδύομαι.

τὸ χάσμα, τὸς ἀνοιγμα, στό-
μα (ἰδ. θηρίων).

ἡ κόρυς-υῆος, περικεραχλίς.

ὁ δασμὸς, φόρος.

τὸ ἀριστεῖον, βραβεῖον ἀνδρεί-
ας, νίκης.

μανῆναι, ἀόρισ. β' τοῦ μαινο-
μαι = τρελλαίνομαι.

πυνθάνομαι, ἐρωτῶ.

λατρεύω, ὑπηρετῶ.

ὁ ἄθλος, ἀγων.

3.

ἄ-τροτος, ὁ μὴ πληγωμένος.
μαστεύω, ζητῶ.

ἀνατεινάμενος, μέσ. ἀόρ. τοῦ
ἀνατείνω = σηκώνω τι πρὸς τὰ
ἄνω, ἀνέχω.

ἀμφίστομος, ὄν, μὲ δύο στό-
ματα.

ἀποικοδομέω-ῶ, φράττω δι' οἰ-
κοδομῆς, κλειώ.

τὸ λοιπόν, εἰς τὸ ἐξῆς.

εἶα, παρατατ. τοῦ εἶω-ῶ =
ἄρῃω.

4.

ὁ πίθος, πιθάρι.

ἡ ὕδρα, ὄφεις ὑδρόβιος, ὕδρα.
ἡ Λέρνη, λίμνη ἐν Ἀργολίδι

(νῦν Μύλοι).

ἐπιθάς, ἀόρ. μετ. τοῦ ἐπι-
θαίνω = ἀναθαίνω.

ἡνιοχέω-ῶ, ὀδηγῶ τὴν ἄμαξαν.

βαλῶν, ἀόρ. β' τοῦ βάλλω =
κτυπῶ.

πυρόω-ῶ, θερμαίνω, καίω.

ἀνύω, κητορθώνω, τελειώνω.

ἀναφύω, κάμνω ἐὰν φυτρώση,
μεσ. φυτρώνω.

δάκνω, δαγκάνω.

ὑψ-άπτω, ἀνάπτω.

ὁ θαλός, δαυλός.

ἡ ἀνατολίη, ἐμφάνισις, γέννη,
ἔκφυσις.

κατ-ορυπτω, ἀνοίγω λάκκον,
χώνω τι ἐντὸς αὐτοῦ, κρύπτω
ἐν τῇ γῇ.

ὁ Ἑλαιους, οὔντος, θέσις ἐν
Ἀργεῖ.

ὁ οἰυτός, βέλος.

βάπτω, βυθίζω τι εἰς ὑγρόν,
καταδύω.

δεῖ, πρέπει.

κρατέω τινός, ὑπερισχύω τινός.
5.

Κερυνῖτις, ἡ ἐκ Κερυνείας,
ὄρους ἐν Ἀχαίᾳ.

χρυσόκερως, ὠτος, ὁ ἔχων
χρυσᾶ κέρατα.

ἱερός, ἄ, ὄν, ἀφιερωμένος.

ὁ ἐνιαυτός, ἔτος.

κάμνω, κουράζομαι.

κάκειθεν = καὶ ἐκεῖθεν.

6.

ὁ Ἐρύμανθος, ὄρος τῆς Ἄρκαδίας.

ὁ κάπρος, ἀγριόχοιρος.

ἡ Ψώφίς, ἴδος, πόλις ἐν Ἄρκαδίᾳ.

ὀπτός, ἐψημένος.

ὀκνέω-ῶ, διστάζω.

παρακελεύομαι, προτρέπω.

εἶσω, ἐντός.

τρέπομαι, τρέπω εἰς φυγὴν.

ἡ λόχη, δάσος.

7.

ἐκ-φορέω-ῶ, φέρω ἔξω, ἐκβάλλω.

ἡ ἐπι-ταγί, προσταγή, παραγγελία.

φάσκω, λέγω.

ἀπιστέω-ῶ, δὲν πιστεύω.

σύνεγγυς, πλησίον.

παροχετεύω, μετοχετεύω, μεταστρέφω τὰ ὕδατα ὀχετοῦ ἢ διώρυχος εἰς ἄλλον παρακείμενον ὀχετόν.

ἐπήγαγε, ἄορ. β' τοῦ ἐπάγω = φέρω εἰς τι.

ὁ ἐκ-ροος, ρους, ἐκροή.

8.

ἡ ὕλη, δάσος, δένδρα.

ἀμνηχανέω-ῶ, εἶμαι εἰς ἀμνηχανίαν, δὲν εἰςεύρω τί νακάμω.

κρούω, κτυπῶ.

ὁ δοῦπος, θόρυβος.

τὸ δέος, ὁ φόβος.

ἀναπέτομαι, πετῶ εἰς τὰ ἄνω.

9.

ἀναφανῆναι, ἄορ. β' τοῦ ἀναφαίνομαι.

ἀγριόω-ῶ, καθιστῶ ἀγριον.

δια-κομίζω, μεταφέρω.

τὸ λοιπόν, εἰς τὸ ἐξῆς.

εἶασε, ἄορ. τοῦ ἔάω-ῶ = ἀφῆνω.

ἄνετος, ον, ἀφειμένος, ἐλεύθερος.

διαλυμαίνομαι, βλέπτω.

10.

μάχιμος, ἐπιτήδειος εἰς μάχην.

ἔπομαι, ἀκολουθῶ.

11.

ὁ ζωστήρ-ῆρος, ζώνη.

ὁ Θεομῶδων, ποταμὸς ἐν Καππαδοκίᾳ, γινόμενος εἰς τὸν Εὐξείνιον Πόντον.

τὸ σύμβολον, σημεῖον.

ἡ Θεμισκυρα, ας, πόλις ἐν τῷ Πόντῳ παρὰ τὸν Θεομῶδοντα ποταμόν, πατρὶς τῶν Ἀμαζόνων.

ἡ ναῦς, νεώς, πλοῖον (πολεμικόν).

κατα-θέω, τρέχω κάτω (εἰς τὴν παραλίαν).

ὁ δόλος, ἀπάτη.

12.

φοινικοῦς, ῆ, οὔν, ὁ ἔχων κόκκινον χροῶμα.

ὁ βουκόλος, βοσκὸς βοῶν.

δικέφαλος, ὁ ἔχων δύο κεφαλὰς.

ἡ Λιθύη, ἡ Ἀφρικὴ.

τὸ δέπας, ποτήριον.

αὐλίζομαι, στρατοπεδεύω, διανυκτερεύω.

αἰσθόμενος, μεσ. ἄορ. β' τοῦ αἰσθάνομαι.

παίω, κτυπῶ.

13.

τὸ βόσκημα, ατος, ἀγέλη, κτήνη.

αἱ Ἑσπερίδες, Νύμφαι κατοικοῦσαι εἰς τὰ δυτικώτατα μέρη τῆς γῆς φυλάττουσαι ἐντὸς κήπου τὰ λεγόμενα χρυσαῖα μήλα τῶν Ἑσπερίδων.

μηνύω, φανερώω.

παντοῖος, α, ον, παντὸς εἶδους.

ἔδνησε, ἐνεστ. δέω-ω=δένω.

τυγχάνω, εἶμαι κατὰ τύχην.

ἀνήρει, παρατατ τοῦ ἀναιρέω-ω=φονεύω.

ἀράμενος, μέσ. ἀόρ. τοῦ αἰ-ρομαι=σηκῶνω (ἐπάνω μου).

μετέωρος, ον, πρὸς τὰ ἄνω. ψαύω τινός, ἐγγίζω τι.

14.

περαιόω, διαβιβάζω, μέσ. περ-νῶ πέραν.

ἢ ἥπειρος, ἡ ξηρά.

τὸ ἦλαρ, ατος, συκῶτι.

οἱ ὑπερβόριοι, ἔθνος μυθῶδες κατοικοῦν πέραν τοῦ ἀνέμου Βορρᾶ, οὗ ἡ χώρα παριστάνετο ὡς εὐδαιμονεστάτη.

ὁ πόλος, οὐρανός.

δρέπομαι, κόπτω, συλλέγω.

ἤρουρέω-ω, φυλάττω.

ἔνιοι, αι, α, μερικοί.

15.

αἰτῶ τινά τι, αἰτῶ τι παρά τινος.

θωρακίζομαι, ὀπλιζομαι μεθῶρακα.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΠΕΡΙΣΔΟΣ Α'.

α'. Μῦθοι, ἀποφθέγματα καὶ διηγήματα, σελ. 4—16.

1. Ὑς καὶ Κύων.	35. Περὶ ὁμονοίας.
2. Ἴππος καὶ ἵπποκόμος.	36. Σωκράτης καὶ Ξανθίπη.
3. Ἀλώπηξ πρὸς μορμολύχειον.	37. Διονύσιος ὁ δευτέρος.
4. Πῆραι δύο.	38. Πῶς οἱ Μιτυληναῖοι ἐτιμωροῦντο τοὺς ἀρισταμένους τῶν συμμάχων.
5. Ὄνος ἄγριος.	39. Πενία ἀρχαίων Ἑλλήνων.
6. Ἄρκτος καὶ Ἀλώπηξ.	40. Λεωκόριον.
7. Κάλαμοι καὶ δοῦς.	41. Ἀγωγή Κρητῶν.
8. Λέων καὶ Βάτραχος.	42. Ἡ κοιλὰς τῶν Τερπῶν.
9. Λύκος καὶ Ποιμένες.	43. Πλάτων.
10. Ταῦροι τρεῖς καὶ Λέων.	44. Ταχὺς ὁ Αἰγύπτιος.
11. Κοιλία καὶ πόδες.	45. Ἀπελλῆς καὶ Μεγάβυζος.
12. Πρόβατον χειρόμενον.	46. Δημάρατος καὶ Φίλιππος.
13. Λύκος καὶ Ἄμνος.	47. Πύρρων ὁ Ἡλεῖος.
14. Ὀδοιπόροι καὶ Ἄρκτος.	48. Τιρύνθιοι.
15. Ἀλώπηξ.	49. Μενέδημος καὶ Ἀσκληπιιάδης.
16. Καρχίνος καὶ Ἀλώπηξ.	
17. Τάφος καὶ Κολοίσις.	
18. Γαλῆ.	
19. Κίχλη.	
20. Κόραξ νοσῶν.	
21. Γεωργὸς καὶ παῖδες αὐτοῦ.	
22. Θαλῆς καὶ Θεράπεινα.	
23. Φόνος Ἰππάρχου.	
24. Περικλῆς.	
25. Πελοπίδας.	
26. Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας.	
27. Θεμιστοκλῆς.	
28. Ἀργιλεωνίς ἢ Βρασίδου μήτηρ.	
29. Λυκοῦργος.	
30. Σωκράτης.	
31. Ἀντισθένης.	
32. Διογένης.	
33. Φερενίκη.	
34. Δύναμις μουσικῆς.	
	β'. Μυθολογικά σελ. 16—28.
	41. Οὐρανὸς καὶ Γῆ.
	42. Πόλεμος Διὸς πρὸς Κρόνον καὶ Τιτᾶνας. Οἱ τρεῖς υἱοὶ τοῦ Κρόνου διανεμόνται τὴν ἀρχήν.
	43. Ἀρπαγὴ Περσεφόνης.
	44. Προμηθεύς.
	45. Δευκαλίων καὶ Πύρρα.
	46. Τυφὼν.
	47. Ἀχιλλεύς.
	48. Οἰδίπους.
	49. Οἱ ἐπτὰ ἐπὶ Θῆβας.
	50. Φοῖβος καὶ Ἑλλη.
	51. Ἰάσων καὶ οἱ Ἀργοναῦται.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.

α'. Μῦθοι, ἀποφθέγματα καὶ διηγήματα, σελ. 29—37.

1. Κύων καὶ Ἀλώπηξ.
2. Ἀλώπηξ καὶ Λέων.
3. Ποιμὴν καὶ Κύων.
4. Σκόληξ καὶ Ἀλώπηξ.
5. Ἀλώπηξ καὶ Πάρδαλις.
6. Χελώνη καὶ Ἀετός.
7. Ναυαγός.
8. Τέττιξ καὶ Μύρμηκας.
9. Ἄνθρωπος καὶ Ἀλώπηξ.
10. Λέων καὶ ὄνος καὶ Ἀλώπηξ.
11. Γυνὴ μάγος.
12. Ἐλαφος καὶ ἄμπελος.
13. Γέρον καὶ Θάνατος.
14. Ἴππος καὶ Ἐλαφος.
15. Ὄνου σκιά.
16. Ναυαγός καὶ Θάλασσα.
17. Γυνὴ καὶ Ὅρνις.
18. Ἀλιεῖς.
19. Ἀλκυόν.
20. Ἀλώπηξ κόλυρος.
21. Φωκίων.
22. Λύσανδρος.
23. Φίλιππος.
24. Ἡ τῶν Ἀπολλωνιατῶν χώρα.
25. Ὀλυμπίας ἡ Ἀλεξάνδρου μήτηρ.
26. Ξενοκράτους φιλοκτιρισμὸς.
27. Ὠμίσου δῶρον Ἀρταξέρξει.

28. Ἴσμηνίας ὁ Θηβαῖος.
29. Ἀγησίλαος ὁ μέγας.
30. Ὁ μαργαρίτης.
31. Ξέρξου παρασκευή.
32. Φιλομουσία Ἀρχαδῶν.
33. Ὁ Σωκράτης ἐλέγχει τὴν ὑπερσηφανίαν τοῦ Ἀλκιβιάδου.
34. Γνώμη Ἀρχιδάμου τοῦ βασιλέως περὶ Κείου γέροντος.

β'. Μυθολογικά, σελ. 38—50.

1. Νιόβη.
2. Ὀρφεύς.
3. Κέκροψ.
4. Οἱ διάδοχοι τοῦ Κέκροπος.
5. Αἰγύς.
6. Λακωνικοὶ μῦθοι.
7. Τρωϊκοὶ μῦθοι.
8. Αἰακός.
9. Πηλεὺς καὶ Τελαμών.
10. Περσεὺς κομίζει τὴν Μεδούσης κεφαλὴν.
11. Περσεὺς καὶ Ἀνδρομέδα.
12. Βελλεροφόντης.
13. Ἡρακλῆς.

ΔΙΟΡΘΩΤΕΑ

Ἐν σελ. 11, στ. 31 ἡμέτεροί εἰσιν.—21, στ. 25 σφραγμούς.—

21, στ. 27 ἤκε.—26, στ. 29 πετομένην.—40 στ. 18 καὶ 23

Λήδας.—46, στ. 9 λόφω.— σελ. 51 στ. 4 γουρούνα.

Ἐν τῷ ἐξωφύλλῳ ἀντὶ μαθηματικῶν γραπτέον μαθητικῶν.

150

1,50

150

1331

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ Α΄ ΤΑΞΕΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

ΜΑΘΗΤΕΥΟΝΤΩΝ

ΜΕΤΑ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ ΚΑΙ ΔΕΞΙΟΤΗΤΟΥ

Κατὰ τὸ τελευταῖον πρόγραμμα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας

ΥΠ

Α. Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

γυμνασιάρχου.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΡΙΤΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΛΑΜΠΡΟΥ

1901

197
Γρηγορίου Λαμπρού

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΤΑ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ Α. ΤΑΞΕΙ ΤΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

ΜΑΘΗΤΕΥΟΝΤΩΝ

ΜΕΤΑ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ ΚΑΙ ΛΕΙΠΟΤΗΤΩΝ

Κατά το ελεγκτικόν τμήμα τῆς ἐπιτροπῆς τῶν βιβλίων ἐκδόσεως τῆς ἑλληνικῆς

τύπῃ

Α. Γ. ΠΑΠΑΔΡΕΟΥ

ἐπιχειρηματίου

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΡΙΤΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΓΡΗΘΟΡΙΟΥ ΚΑΜΠΟΥ

1901

ΠΡΟ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΞΕΘΗΣΑΙ

3—	Δ	ΚΕΦΑΛΑΙΑ κχι ΙΘΑΚΗ, θεωρητικὴ κωνο-
	
	
1.20	»	ΤΥΜΙΑΣΜΑΤΑ περὶ τὸ ἐπιπέδον τῆς 'Ε.Α. (στηρικτῆς) Μέρος Α' Οὐκίτη κχι ὀρθογώνια εἰς ὧ πρὸς ἄλλων τῶν κωνοτῶν τῆς Α' τῆς ὄψης τῶν 'Ε.Α. ὀχολογίων.....
1.20	»	ΤΥΜΙΑΣΜΑΤΑ περὶ τὸ ἐπιπέδον τῆς 'Ε.Α. (στηρικτῆς) κχι Μέρος Β' Τεῦχος Α' ὀρθογώνια εἰς ἡ κχι κχι ὀρθογώνια μετὰ ἑξήκτων ἡς Κῦρον ἡνα- δύκτως πρὸς ἄλλων τῶν κωνοτῶν τῆς Β' τῆς ὄψης τῶν 'Ε.Α. ὀχολογίων.....
1.20	»	ΤΥΜΙΑΣΜΑΤΑ περὶ τὸ ἑπιπέδον τῆς 'Ε.Α. (στηρικτῆς μετὰ ἑξήκτων ἐκ τῶν ἑνομένων 'Ε.Α. Μέρος Β' Τεῦχος Β' πρὸς ἄλλων τῶν κωνοτῶν τῆς Γ' τῆς ὄψης τῶν 'Ε.Α. ὀχολογίων.....
1—	»	ΤΥΜΙΑΣΜΑΤΑ περὶ τὸ ἑπιπέδον τῆς 'Ε.Α. (στηρικτῆς ἡτοι ὀρθογώνια μετὰ ἑξήκτων ἐκ τῆς Κῦρον ἡναδύκτως πρὸς ἄλλων τῶν κωνοτῶν τῶν ἑπιπέδων κωνοτῶν. Μέρος Γ'.....
1.20	»	ΘΕΜΑΤΑ ἐκ τῆς ὄψης τῆς 'Ε.Α. (στηρικτῆς εἰς τῆς ὀρθογώνια πρὸς ἄλλων τῶν κωνοτῶν τῆς Α' τῆς ὄψης τῶν ἑπιπέδων.....
1.20	»	ΕΥΘΥΓΩΝΙΑ ΠΡΟΣ ἄλλων τῶν ἐκ τῆς Α' τῆς ὄψης τῶν ἑπιπέδων ὀχολογίων ἡνα- δύκτως μετὰ ἑξήκτων κχι ὀρθογώνια ΖΩΝΙΑ εἰς τῆς ἑνομένων ἡ ἄλλων.....
1—	»	Βίβλιον Α' κχι Β'.....
1.40	»	ΕΠΙΦΟΡΙΤΟΣ ΕΥΘΥΓΩΝΙΑ μετὰ ἑπιπέδων.....
1.40	»	ὀχολογίων. Βίβλιον Γ'.....
1.40	»	Δ.....
1.40	»	Ε.....
0.60	»	ΖΩΝΙΑ εἰς τῆς ἑνομένων ἡ ἄλλων βίβλιον δ'.

Εκ τῶν ἑπιπέδων ΚΤΕΝΑ, ἄλλων ὀρθογώνια μετὰ ἑξήκτων 22.

ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ καὶ ΙΘΑΚΗ, γεωγραφικὴ μονο- γραφία.....	Δρ. 3.—
ΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ περὶ τὸ τυπικὸν τῆς Ἑλληνικῆς. Μέρος Α' Ὀνόματτα καὶ ἐμφατὰ εἰς ὦ πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Α' τάξεως τῶν Ἑλλ. σχολείων.....	» 1,20
ΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ περὶ τὸ τυπικὸν τῆς Ἑλληνι- κῆς. Μέρος Β Τεῦχος Α' Ῥήματτα εἰς μι καὶ καὶ ἀνώμαλα μετὰ θεμάτων ἐκ τῆς Κύρου Ἀνα- βάσεως πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Β' τά- ξεως τῶν Ἑλλ. σχολείων.....	» 1,20
ΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ περὶ τὸ Συντακτικὸν τῆς Ἑλ- ληρικῆς μετὰ θεμάτων ἐκ τῶν Ξενοφώντος Ἑλλ. Μέρους Β' Τεῦχος Β' πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Γ' τάξεως τῶν Ἑλλ. σχολείων.	» 1,20
ΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ περὶ τὸ Συντακτικὸν τῆς Ἑλ- ληρικῆς ἢτοι συλλογὴ παρὰ τῶν ἐκ τῆς Κύρου Ἀναβάσεως πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν κυριω- τέρων συντακτικῶν κανόνων. Μέρος Γ'.....	» —
ΘΕΜΑΤΑ ἐκ τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς εἰς τὴν ἀρχαίαν πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Α' τάξεως τῶν Γυμνασίων.....	» 1,50
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑ πρὸς χρῆσιν τῶν ἐν τῇ Α' τάξει τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου μα- θητευόντων μετὰ σημειώσεων καὶ λεξιλογίου	» 1,20
ΣΧΟΛΙΑ εἰς τὴν Ξενοφώντος Κύρου Ἀνάβασις. Βιβλίον Α' καὶ Β'.....	» 1.—
ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑ μετὰ μαθηματικῶν σχολίων. Βιβλίον Γ'.....	» 1,40
» Δ'.....	» 1,40
» Ε'.....	» 1,40
ΣΧΟΛΙΑ εἰς τὰ Ξενοφώντος Ἑλληνικὰ βιβλίον Σ'.	» 0,60

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου ΚΥΡΙΑΝΑ, Ἀθήναι, ὁδὸς Κομμουνιστοῦρου 2.

Quand il fut allé
à l'école de son
père de faire des
lettres

Ah que tu jure
de l'assagata de
tu es un homme
de bien

Tu es un homme
de bien de son
père de faire des
lettres

Ah que tu jure
de l'assagata de
tu es un homme
de bien

Αυτοσχέδιον Σοφών ηε τινε obligate. Τοσο εσηγελ
τοσ ασο ατρολογαφου εινε γραμματα παρ